

Sapthathi Souvenir

1903-'73

THY KINGDOM COME

BISHOP MATHEW POTHANAMUZHI

KOTHAMANGALAM

RAM
3
1973
RY

SAPTHATHI SOUVENIR

Rt. Rev. Dr. MATHEW POTHANAMUZHI

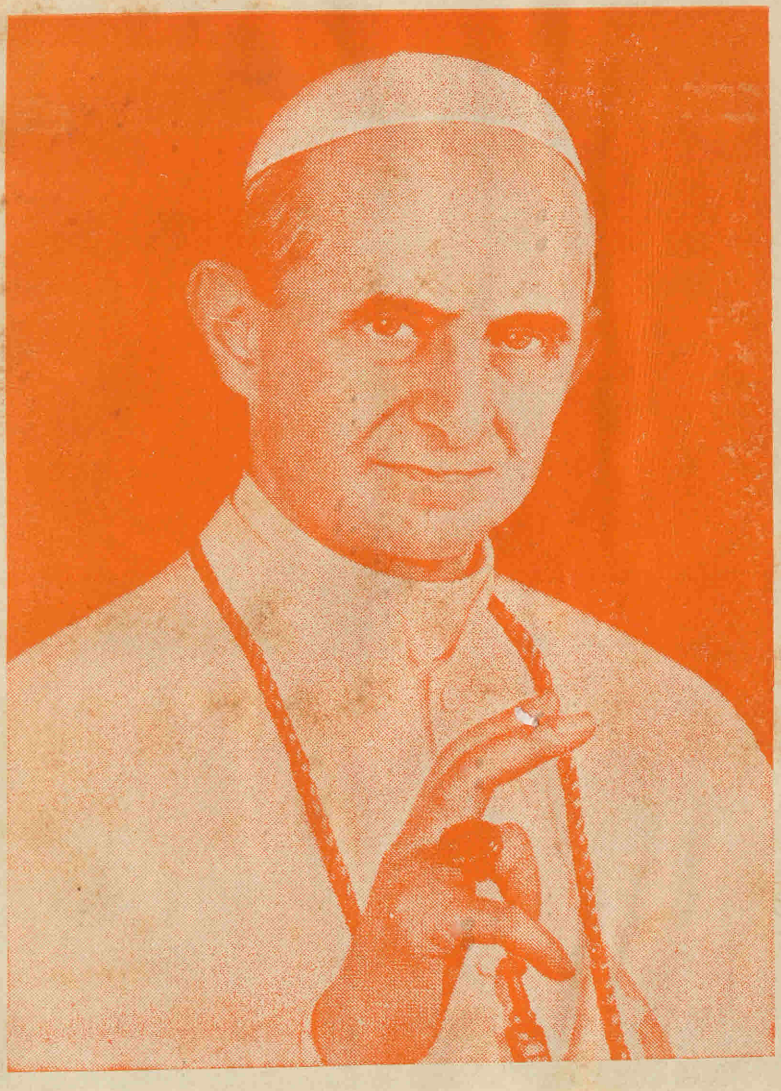
BISHOP OF KOTHAMANGALAM

DHARMARAM COLLEGE LIBRARY, BANGALORE.

22-12-1973

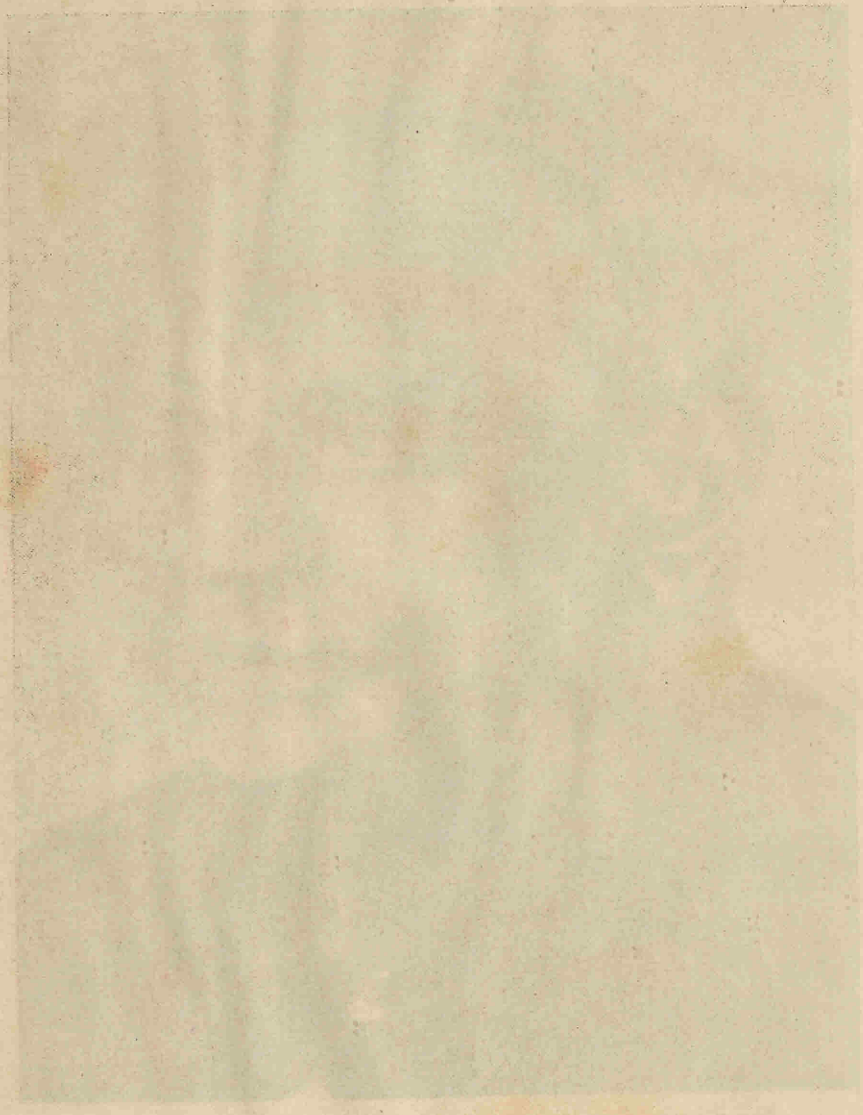
DHARMARAM COLLEGE LIBRARY
Ac. No 88000090
Call No M73/B541/1973

POPE PAUL VI

V. V. GIRI, PRESIDENT OF INDIA

JOSEPH CARDINAL PARECATTIL

ARCHBISHOP OF ERNAKULAM, AND

PRESIDENT OF THE CATHOLIC BISHOPS' CONFERENCE OF INDIA

Contents

		Page
1.	Bishop Mathew Pothanamuzhi Sri. K. M. George B. A., B. L.	1
2.	മംഗളോപഹാരം Sr. Gemma	6
3.	The Diocese of Kothamangalam Rt. Rev. Dr. Mathew Vellankal D. S. Sc.	7
4.	വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തനങ്ങൾ Sri. P. T. Chacko M.A., (Louvain)	13
5.	Social Services Sri. Abraham Kuriaype Elenjickal B. A. B. L.	16
6.	പുരാതന ദേവാലയങ്ങൾ Fr. George Karakunnel	20
7.	Shepherds of the Flock Fr. George Padinjarekutt	28
8.	മണിവണ്ണമാല്യം Sr. Rosakutty Kappen M. A.	31
9.	ആതുരസേവനം Sri. P. D. Sebastian	33
10.	Religious Congregations Fr. Methodius C. M. I.	36
11.	അമ്മായർ കമ്മ്രംഗത്തു് .. Sri. T. J. Thomas M. A.	41
12.	യുവജനോത്തേജനം Fr. Emmanuel Vattakuzhy	44
13.	പ്രേഷിതപ്രവർത്തനത്തിന്റെ വഴിത്താരയിൽ Sri. Mathachan Purackal	48
14.	Pius Gardens—A Welfare Campus	49
15.	Gone to Eternal Rest after Years of Toil and Service	51

A Profile of Service

A new diocese was born on January 10th 1957. Rt. Rev. Dr. Mathew Pothanamuzhi, who was in his early fifties was to take charge of the new diocese as its first bishop. The diocese is now seventeen years old and its pastor seventy. The historical sense which is a sign of cultural progress, inspired us to draw its profile. The Sapthathi of His Excellency Rt. Rev. Dr. Mathew Pothanamuzhi, the first bishop of the diocese, presented itself as an occasion to embark upon this enterprise. The growth and expansion of the diocese of Kothamangalam is inextricably linked with his episcopal ministry. In fact one can rightly identify the story of the diocese with the biography of the bishop.

The meeting of the Pastoral Council held on 6-11-1973, while discussing matters of common interest, decided that the Sapthathi of His Excellency the Bishop should be celebrated in a fitting manner. A three-fold programme was proposed and accepted: a public meeting attended by delegates from all parts of the diocese, the publication of a Souvenir and the establishment of a Boys Town. The present work is a response to the desire of the Pastoral Council and a tribute to the dedicated service of His Excellency.

When you turn the pages, you will be carried through vast realms of pastoral work, into places of divine worship, institutions for educational, medical and social services, centres of religious life, etc. The Souvenir briefly tells the story of the fast and organic development of one of the biggest dioceses in India, for the building of which, priests, religious and laity have rendered incalculable service. Its story is at the same time the biography of its pastor, who has spent himself unreservedly for it all through the past 17 years in accordance with his magnificent motto: "Thy Kingdom Come". It is our wish and hope that this humble Souvenir be a fitting memorial of what His Excellency has done for the people of God committed to his pastoral care.

The Editorial Board.

With Sincere Thanks

to all those who have contributed in way or other

to the getting up of this Souvenir

Editorial Board

Fr. Mathew Valiamattam S T.D., L. S. E. D.

Sri. P. T. Chacko M.A. (Econ.) (M. A. (Lit.)
L. S. P. Sc. (Louvain)

Fr. John Vallamattam L. D., M. A., Ph. D.

Fr. Paul Kodamullil

Fr. George Karakunnel B. Th.

HIS EXCELLENCY Rt. Rev. Dr. MATHEW POTHANAMUZHI

BISHOP MATHEW POTHANAMUZHI

As a venerable prelate of the Church, who by God's grace, has successfully crossed over the life span calculated by prophet David, His Excellency Bishop Mar Mathew Pothanamuzhi has thousands of spiritual children, friends, relations and acquaintances. Belonging to this big group and associated with him almost for half a century, from among his followers, I have come forward and assumed the privilege of drawing a brief sketch of the life of His Excellency when a souvenir is being published in commemoration of his "Saptathi". This portrait is incomplete and imperfect but it reflects the devotion and loyalty of a devoted son.

Sri. K. M. George B. A. B. L.

Starting the Race

His Excellency started life's long race from a little village called Nadukara. Situated in the ancient and historic Arakuzha parish, this village has the rare distinction of being the birthplace of Mar Mathew Pothanamuzhi, the first Bishop of the diocese of Kothamangalam. The beautiful Nadukara is surrounded almost on three sides by the Thodupuzha river, a tributary of Muvattupuzha river. Hence this name-Nadukara.

"Pappachan" – as his beloved parents liked to call him, was born on the 23rd of December 1903. Pothanamuzhi is a branch of the Kodamullil family, which traces its origin from Chenganadan family that migrated centuries ago to Arakuzha from Ankamali.

Pappachan's father, Mathai Pothanamuzhi, though a farmer by tradition, wished to educate his children as best as he could, at a time when education was a rare privilege. As everybody knows, in the early part of this century, schools were rare and the very few who got chances for education had to make very long and difficult journeys to reach the temples of learning. It was in such difficult circumstances, that Pappachan laid the foundation of his future career. After a few years with an "Asan" in a Kalari at Nadukara,

he secured admission in the Infant Jesus School, Vazhakulam in the preparatory class. The highest standard available there was form II. So P. M. Mathew had to go all the way to Pavaratty for further studies. On completion of form III, he left St. Joseph's School Pavaratty and joined Government H. S. Muvattupuzha, which is at a distance of nine kilometres from home. After completing form V, he moved on to St. Mary's High School Alwaye, which was a quasi apostolic school. Matriculation was a turning point in Mathew's life.

The Divine Call

On finishing high school studies, Mathew could have turned to some important secular profession. He had the physical and mental stamina for it. But he decided to respond to the call which he was hearing in the depth of his soul for quite a long time. He decided to dedicate his life completely for the service of God and men. So, soon after matriculation in 1923, Mathew joined the archdiocesan Minor Seminary at Ernakulam where he studied Latin and Syriac. Taking note of the outstanding qualities of head and heart of the young seminarian, Archbishop Kandathil sent him in January 1924 to the Papal Seminary at Kandy in Ceylon for the study of Philosophy and Theology and training for priesthood. The reverend Belgian Jesuits of the Seminary played an important role in moulding a selfless and efficient priest out of the energetic young man. Earnest in studies, enthusiastic in games and dedicated in service Mathew is still remembered by his colleagues as a good volley ball player, and an efficient infirmarian.

Rev. Mathew secured doctorate in philosophy and theology besides a great command of the English language and extensive general knowledge. Deacon Mathew was raised to the priesthood on 2nd October 1932 by his Excellency Bishop Francis Tiburtius Roche of Tuticorim. A great welcome awaited him at Arakuzha Parish, whither he returned after an absence of 9 years and celebrated Holy Mass in a solemn way in January 1933.

In the Apostolate

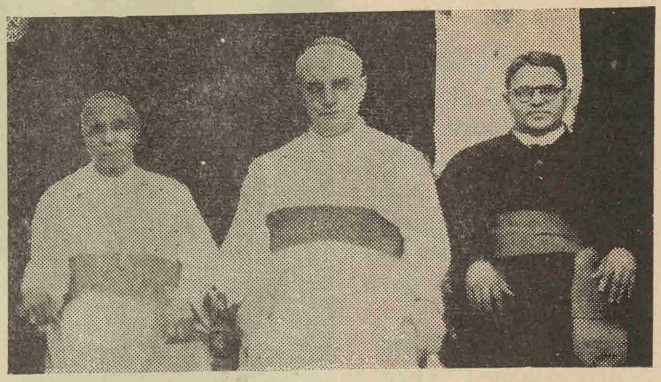
Father Mathew's first assignment was to Arakuzha in 1933. After a short term of service there as assistant parish priest, he was transferred to North Parur, where he worked as assistant and as Pro-vicar during the absence of the Vicar on pilgrimage to Rome. While busy about his parish ministry it was, that Archbishop Mar Ivanios of Trivandrum casually met Fr. Mathew and invited him to assist him in the building up of the new Archdiocese of the recently reunited Catholics. All that Father Mathew required to take up the challenge was the permission of his Archbishop. On Mar Ivanios himself securing it, Fr. Mathew proceeded to Trivandrum for a term of one year. But Archbishop Mar Ivanios got the term extended.

Manifold were the activities that Fr. Mathew had to be engaged in at Trivandrum. Rector of the minor seminary, parish priest and secretary to the Archbishop, were among the various posts that he occupied simultaneously. Archbishop Benedict Mar Gregorios, Bishop Zacharias Mar Athanasios, Mgr. C. T. Kuruvilla, and Mgr. Mathew Nedumgatt, were his students in the St. Aloysius Minor Seminary, of which he was the Rector from 1934 to 1939.

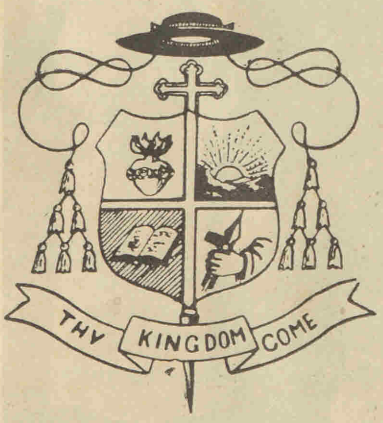
In 1939 Archbishop called Father Mathew back to the diocese with a view to send him to Rome for higher studies in

A priest for ever (1932)

Vicar General, together with Abps. Augustine Kandathil and Martin Lucas (1953)

"Coat of arms" (1957)

Called to the college of bishops. Imposition of hands by Card. Tisserent (1956)

Pope Pius XII (1956)

Pope John XXIII (1962)

Pope Paul VI (1965)

Canon Law. However, this plan could not be realized since World War II broke out that year. Father Mathew was then appointed successively parish priest at Perumanoor, Nellimattam, Tripunithura, and Kizhakampalam. His affection for the parishioners and his concern about their welfare, were really remarkable. People of all the parishes where he worked cherish pleasant memories of his dedicated service and respect him even after the lapse of many a decade.

Wider horizons

June 1945 was another milestone in his life. Fr. Mathew was appointed Vicar General of the Archdiocese. Nine years of administrative work, assisting and at times substituting the able Archbishop Kandathil, contributed to the growth of the archdiocese as well as his own priestly qualities. Monsignor Pothanamuzhi was the welcome friend and counsellor for priests, religious and laity when problems troubled them and they feared to approach the Archbishop. He had a soft heart for all the troubled souls and a pleasant way to tackle difficult problems. A daily class in Latin at the minor seminary was a welcome diversion for Monsignor Mathew and a blessing for the seminarians. Pastoral visits, administering confirmation, etc. were the works he had to undertake in substitution of the ailing Archbishop. Mgr. Mathew represented the Archbishop at various conferences and functions. One such important conference was the First Plenary Council of India held at Bangalore in June 1950.

St. Thomas Centenary (1952) blessed Mgr. Vicar General with faculties for the use of pontifical insignia such as mitre and crosier at sacred functions. One thing for which we are specially indebted to Vicar General Pothanamuzhi is Nirmala College, Muvattupuzha. But for his enthusiasm and timely intervention and tireless efforts such an institution may not have come into being at Muvattupuzha.

As Bishop Parecattil, auxiliary to the Archbishop was appointed Vicar General Rt. Rev. Monsignor Mathew was shifted to Vazhakulam church in 1954 as vicar. He continued to be the Manager of Nirmala College which he had inaugurated. St. George's Hospital Vazhakulam is the result of his inititative during this period.

In appreciation of the outstanding services, Fr. Mathew was made "Domestic Prelate" by Pope Pius XII in 1954.

In the plenitude of priesthood

July 30th 1956 was the red letter day when Mgr. Mathew was elected Bishop of the diocese of Kothamangalam which was just erected. The greatness of Mgr. Mathew was again manifested when even after becoming Bishop elect, he continued the parish ministry by visiting families, officiating at funerals etc. for some months more.

In October 1956 he proceeded to Rome to receive episcopal ordination from His Eminence Eugene Cardinal Tisserent, Secretary of the Sacred Congregation for the Oriental Churches. Mgr. Mathew received episcopal ordination on 18th November. Archbishops Sigismondi and Meliorini assisted Cardinal Tisserent in the sacred service held at the Basilica of St. Peter.

One of the very first things Bishop Pothanamuzhi did after his episcopal ordination was to address a radio message to his flock in India. On 20th November he met the Holy Father Pius XII in private audience, offered his homage and thanks and promised him devotion and loyalty. Over a month he spent in Italy visiting various sacred places including Orthona

where the relics of St. Thomas are preserved, and prayed for the patronage and protection of the great Saint over the new diocese of Kothamangalam, which he was to head.

Back in India, he visited the Papal Seminary at Poona which had played the greatest role in the formation of his personality.

Pastor

10th January 1957 was the birthday of the new diocese when Bishop Mathew was to take charge of it as the foster father. The day was chosen to commemorate the first anniversary of the late Archbishop Kandathil whose austerity and prudence was a source of inspiration for all administrators. After the requiem services at Ernakulam, a galaxy of ecclesiastical dignitaries moved to Kothamangalam. In the solemn function held at St. George's Church which was then declared Cathedral, Archbishop Joseph Parecattil of Ernakulam read out to the tens of thousands gathered in an around the church, the bull of erection of the new diocese. It was Pronuncio, Mgr. John Gordon of the Papal nuntiature, that announced the bull of appointment of Mathew Pothanamuzhi as the first Bishop.

"Thy Kingdom come is my motto" announced the newly installed Bishop. Seventeen years of episcopal ministry will bear out the fact that Bishop Mathew was not moved by selfish motive or worldly interests. "Good should be done, but it matters little whether it be through me or some one else" is one of the oft repeated statements of this beloved pastor.

Taking matters earnestly right from the beginning, he declared immediately after the installation that the diocese will follow the archdiocesan regulations in addition to canon law, and announced that Very Rev. Mgr. Kuriakose Nampiaparampil was appointed Vicar General.

On 2nd February he addressed his first pastoral letter declaring his total dedication to the cause of Christ and announcing the appointment of the Curia personnel. The years that followed were of toil and tension. Great was the task entrusted to him. The spiritual and temporal miseries of the people were significant. It was the hill districts of Kerala with lakhs of new settlers that fell to his lot. Lack of road approach, absence of churches and schools were among the problems that faced him. Hundreds of families were living on "erumadam" or huts constructed on tree tops for security from wild animals. Bishop Mathew spared no effort to visit his flock even in the distant corners of the diocese, to organize them, to guide and help them, to establish churches and schools, hospitals and asylums and to encourage the priests and religious volunteering to work in the jungles. The numerous institutions and services started and developed under his inspiration, patronage and protection is the subject matter of the different articles that follow.

'A man of prayer' is perhaps the title that suits him best even though he is widely known and appreciated for his simplicity, frankness and paternal affection. His regularity in praying the breviary before the Blessed Sacrament in the early afternoon is really remarkable. Long visits and prolonged prayer, I believe has been his strength. Leaving very large portion of administrative responsibilities to his Curia Staff and his priests, he finds enough time to commune with God.

The poise and prudence with which he can handle problems in spite of his

long standing diabetic complaints, and the sharp insight into the character and abilities of people cannot but be the result of his life of prayer and communion with God.

The present writer has no intention to expatiate on the numerous significant achievements of Mar Mathew Pothanamuzhi. Still his participation in the second Vatican Council deserves special mention. In spite of his age and ailments, by God's special grace, he could attend all the sessions of the Council. He has travelled far and wide in European countries and in the United States.

Concern for the Poor

His Excellency's generosity and sympathy for the poor and the suffering are well known and very much appreciated by all irrespective of caste, creed and community. Whether it be eviction of farmers in the High Ranges or the ravages of flood and land slips, his paternal heart will be the first to cry out for help and succour to all those who are in tears and misery.

Out of the seventy years of his life a period of fifty years was in complete dedication to God, as priest and as prelate with his seat at historic Kothamangalam as the founder father of the Diocese. His benevolent "rule" for the last seventeen years was really spacious days for Kothamangalam in its chequered history. May God bless this our beloved Bishop with better health and long life, so that he can continue to guide the destinies of this young Diocese.

മംഗളോപഹാരം

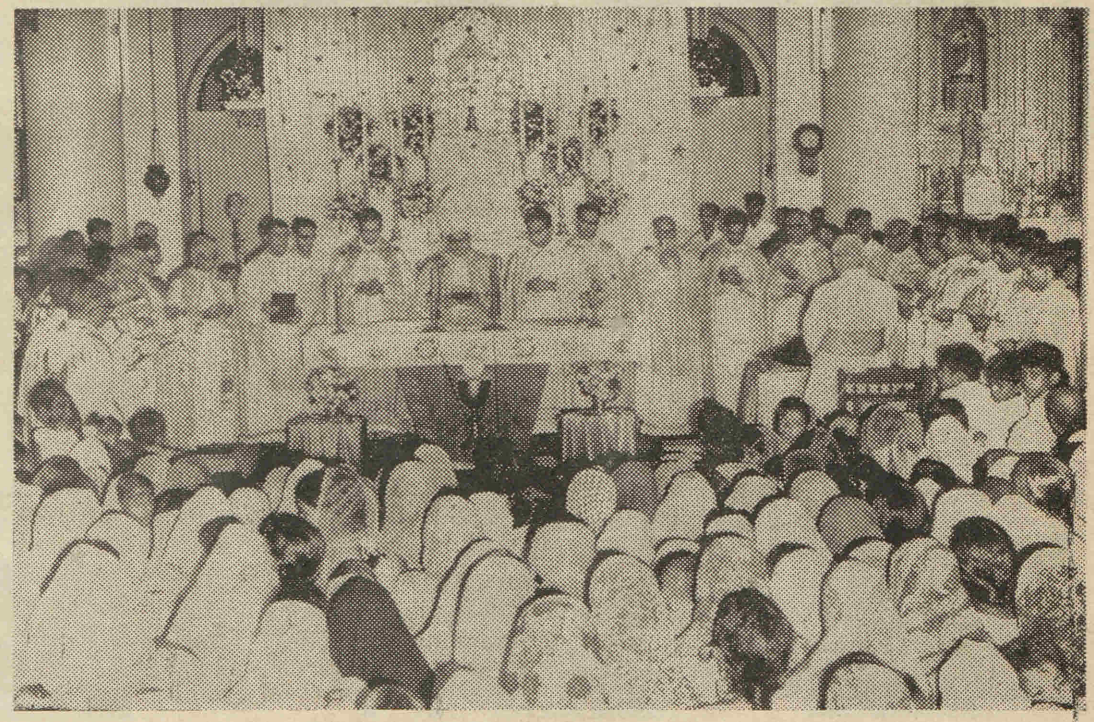
Sr. Gemma

വരുന്നു വരുന്നു ഞാൻ
നിഷ്ക്കാമകർമ്മത്തിന്റെ
തരുവിൻ ചില്ലതോറും
പൂത്ത പൂന്തോലം കാണാൻ
മാലാഖാവൃന്ദത്തിന്റെ
സഭയിൽ പൂച്ചെണ്ടുമായ്
അല്ല ഞാൻ വരുന്നിപ്പോഴം
ജീവസാഗരം നീന്തി
കാർമേഘം മാലയിട്ട
മണ്ണിന്റെ താഴ്വാരത്തിൽ
വ്യാമോഹ വിഷാദങ്ങളം
നെയ്യുന്ന നിഴൽപ്പാടിൻ
അക്ഷീണയത്നത്തിന്റെ
പരാർത്ഥ കർമ്മത്തിന്റെ
അക്ഷയഫലംപേറും
കല്പവൃക്ഷത്തിൻകീഴേ
ജീവസാഗരത്തിന്റെ
പിശറിൽ തുഴഞ്ഞങ്ങു
ഭാവിയെ വർത്തമാന
ബിന്ദുവിൽ ചേർത്തിണക്കി
വർഷങ്ങളെഴുപത്തു
പോയനീണ്ട പാതയിൽ
കൊഴിഞ്ഞുപതിഞ്ഞെത്ര
കഥകം, ചരിത്രങ്ങം.
വിദ്യാർത്ഥി, പുരോഹിതൻ
വികാരി ജനറാളായ്
അദ്ധ്യാനത്തിന്റെ പാത
പയററിഞ്ഞെളിഞ്ഞപ്പോഴം
ഇന്നലെ പതിനാറു
വർഷങ്ങം മുമ്പുമാത്രം
വന്നു നീയിടയന്റെ
ബന്ധുമായ് മലനാട്ടിൽ
സഹ്യനെ തഴുകുമീ
വിശാലകന്നിമണ്ണിൽ
സുഖമായ് മേയുന്നങ്ങു
നയിച്ചോരാട്ടിൻക്കൂട്ടം
ഇവിടെ ഇതിഹാസം
പിറന്നു, യുഗങ്ങളിൽ
ഭേദിക്കും പരിണാമം
ദശകങ്ങളിൽവന്നു.
ആവഴി ചൂണ്ടിക്കാട്ടും
പുൽമേച്ചിൽപ്പുറങ്ങളിൽ
ആവോളമിളംപുല്ലു
വളരും തടങ്ങളിൽ
മേയട്ടെ കുഞ്ഞാടുകം
തെളിനീർ കുടിക്കട്ടെ
ആയാസമില്ലാതവർ
ഇടയന്നങ്ങേക്കുടെ.

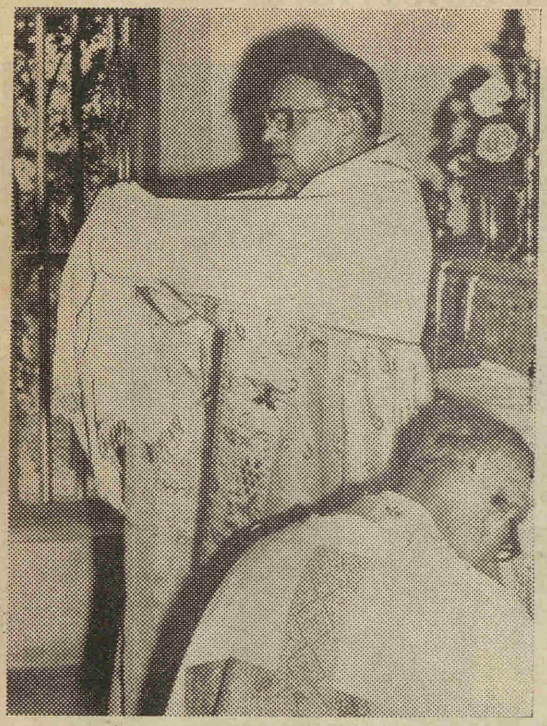
SAPTHATHI CELEBRATIONS

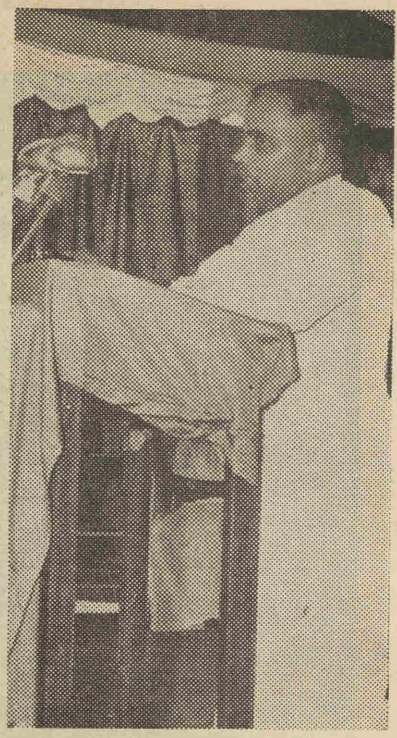
Welcome to the Pastor and the distinguished guests–(20th Jan. 1974)

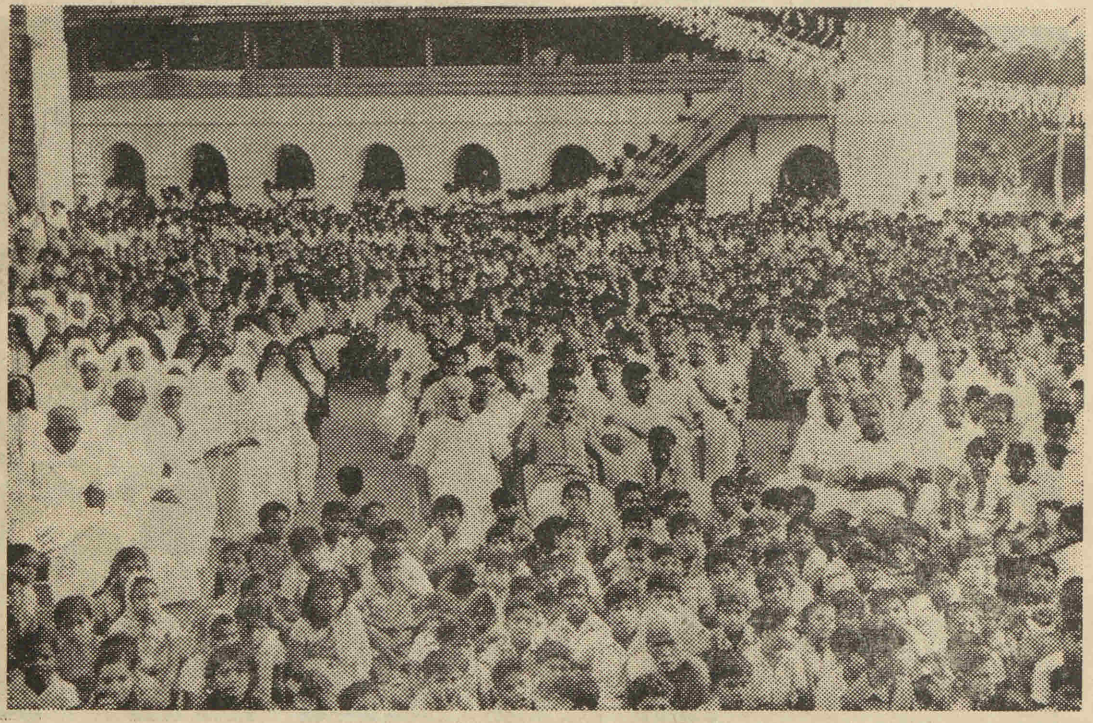
We give Thee thanks, Almighty God!

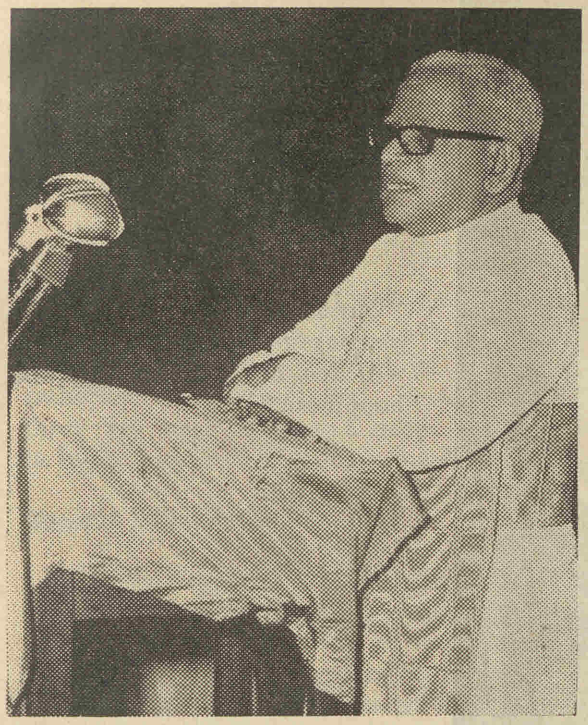
Imparting Eucharistic benediction

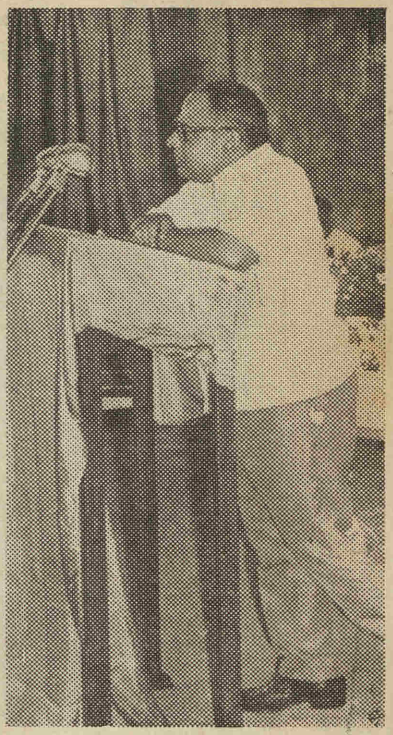
Mgr. Vellankal welcomes the gathering

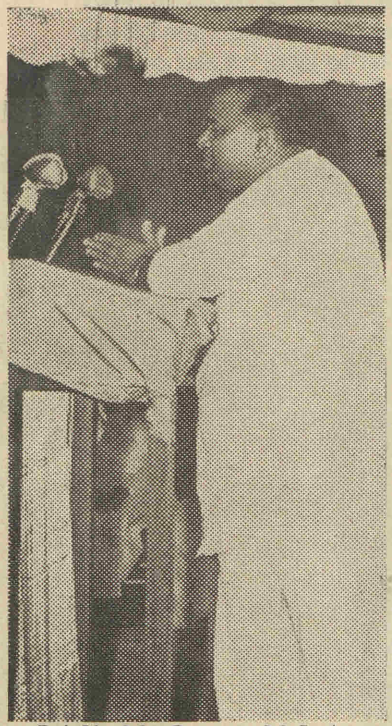
The flock in thousands to felicitate the Pastor

Cardinal Parecattil

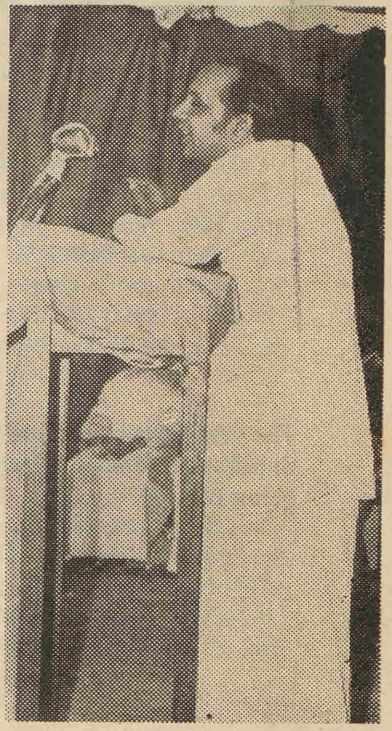
Justice George Vadakel

Sri K. M. George M.L.A.

Smty Kusumam Joseph

Prof. K. M. Tharakan

"Our achievements are but the blessings of God. To seek His will and do it is our joy and happiness."

The foundation stone of the Sapthathi Memorial Boys' Town being blessed.

THE DIOCESE OF KOTHAMANGALAM

KOTHAMANGALAM is one of the large dioceses in India. If we take into consideration, the number of priests, catholics and educational institutions, there are only less than a dozen dioceses in India, bigger than Kothamangalam.

Rt. Rev. Dr. Mathew Vellankal, D.S.Sc.

General Information

Situated between 9 and 10 degrees north of equator and 76 and 77 degrees east of Greenwich, the diocese lies on the eastern border of Kerala State extending about 75 miles east west and fifty miles north south. The following dioceses and archdioceses are our neighbours: Trichur in the North, Coimbatore and Madurai in the East; Changanacherry and Palai in the south and Ernakulam in the West. The diocese has an area of 5000 sq. kilometres. Is is spread out in the three revenue districts of Ernakulam, and Idukki. Two thirds of the area lie in the mountainous tracts of Udumpanchola and Devicolam taluks at an average altitude of 2,500 feet above sea level. About $\frac{1}{3}$ of the whole area is covered by uninhabited forest lands. The density of population in the planes is more or less the same as in other parts of the State. The average rain fall of the area is 150 inches per year.

The People

Of the six hundred thousand and odd inhabitants within the circumscription of the diocese, $\frac{1}{3}$ are catholics. According to the 1973 statistics, the catholics number 2,13,840. Of this, about 35,000 are converts of recent origin. The others try to trace their genealogy from very ancient times, even from the times of St. Thomas the apostle. Parishes like Mylacomb, Arakuzha, Muthalakodam, Kothamangalam, Nediasala and Nakapuzha, can reasonably claim centuries of Christian tradition. The age long belief that from the early centuries of the christian era, christian communities migrated to these places from historical centres like Cranganore, Angamaly, North Parur, Edapally, Kuravilangad etc. deserve credibility.

The new wave of migration that spread out to the hill tracts of this diocese from the middle of this century is of great historical significance. The decade following the second world war marked a period of large scale migration from the thickly populated areas of Ernakulam and Kottayam districts. The dearth of cultivable

land, and acute food shortage which were aftermaths of the war triggered this exodus. People in thousands moved to the northern districts of Calicut and Cannanore as well as to the eastern taluks of Udumpanchola and Devicolam. A considerable section of the migrants were catholics. The Church followed them with her spiritual and socio-cultural services. In the initial stage, the then existing dioceses catered to the needs of these people uprooted from their native soil. When apostolic needs grew to greater proportions new dioceses were created. The young diocese of Kothamangalam established in 1957 is the second of these, Tellicherry being the first which, came into existence in 1954. Eighty five percent of the people of the diocese are tillers of the soil and possess deep and simple religious faith.

The Creation of the New Diocese

Christianity in India extends to the apostolic times. The Church in Kerala is apostolic and oriental in origin. It was in the 16th century, to be more specific by Synod of Diamper in 1599, that the western missionaries established their dominion in Kerala with the consequent latinisation of the oriental rite here. After prolonged struggle for oriental rite and indegenous bishops, on the 21st of Dec. 1923, the oriental hierarchy was restored, raising the Vicariate of Ernakulam to the status of an archdiocese. The event was an important milestone in the path of the progress of Malabar Church. In 1923 the number of dioceses in Kerala was only 8, including the latin ones. At present the number is 17.

Under the able guidance of His Grace late Archbishop Mar Augustine Kandathil, the archdiocese of Ernakulam came to be a fast flourishing centre of catholic community in India. In the process of growth, the necessity of dividing the archdiocese was slowly being felt. A Memorandum of the people, dated 6-11-1953, addressed to His Eminence Eugene Cardinal Tisserent indicated the most cogent reasons for division. It stated that the archdiocese of Ernakulam with 180 churches and chapels, 216 priests and 2,79,124 catholics was the biggest diocese of India. It was too unwieldy for administration. The creation of a new diocese would enable greater service for the settlers in the high ranges. "In our humble opinion", said the Memorandum, "it is highly necessary for intensifying catholic life and activity, to divide it and form a new diocese comprising the eastern half." Cardinal Tisserent, an unparalleled scholar in everything concerning Oriental Churches, and intensely interested in their growth and expansion, in his historic visit to Kerala in 1953, got a deep awareness of the need of dividing the archdiocese. The prayers and petitions of the priests and faithful of the eastern part were eventually heeded to. On the 29th of July 1956, by the Apostolic Constitution "Qui in Beati Petri Cathedra", the diocese of Kothamangalam was created by His Holiness Pope Pius XII, separating the three foranes of Kothamangalam, Mylacomp and Arakuzha of the archdiocese of Ernakulam. The Bull of erection was promulgated on the 10th of January 1957 along with the installation of His Excellency Rt. Rev. Dr. Mathew Pothanamuzhi as the first bishop of the diocese.

Challenge and Response

In every birth there is birth-pang. The diocese of Kothamangalam was not spared of this common fate. The new bishop and his collaborators had not even the minimum facilities and means to take up the awful responsibility of moulding a new diocese. For a few months they resided in the cathedral presbytery. Residence was then shifted to a special house bought for the purpose. In 1960, His

THE INAUGURATION OF THE DIOCESE

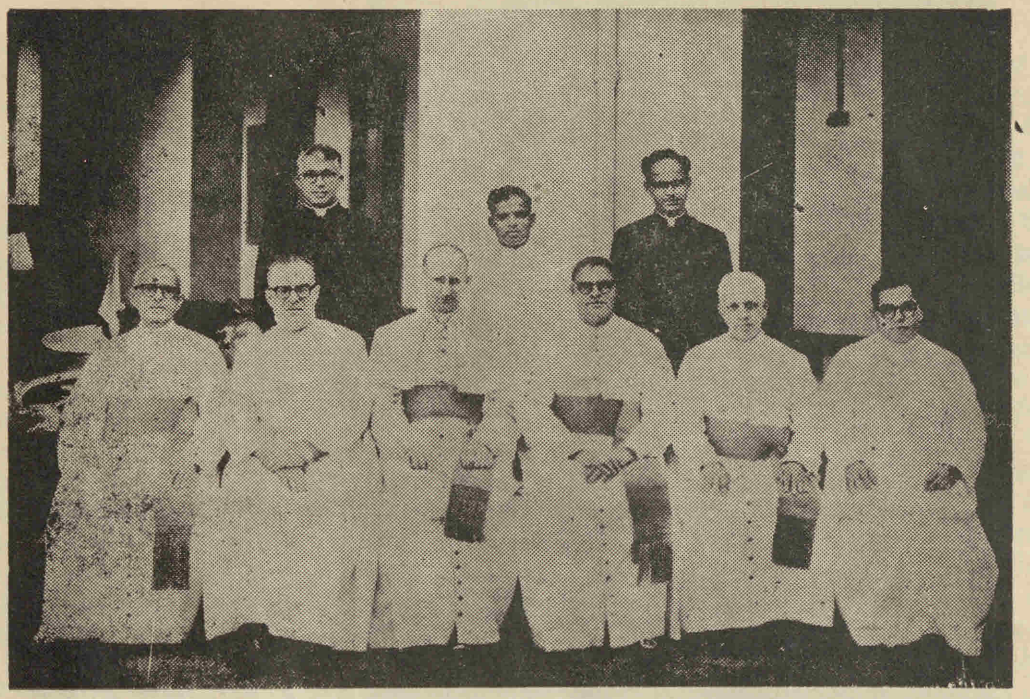

1st row: Mgr. Varghese Puduchery, Chev. Joseph Pettah, Bp. Sebastian Vayalil, Bishop George Alappat, Archbp. Benedict Mar Gregorios, Bp. Mathew Pothanamuzhi, Archbp. Joseph Parecattil, Mgr. John Gordon, Archbp. Mathew Kavukat, Bp. Sebastian Valloppilly, Bp. Zacharias Athanasius, Chev. V. J. Joseph

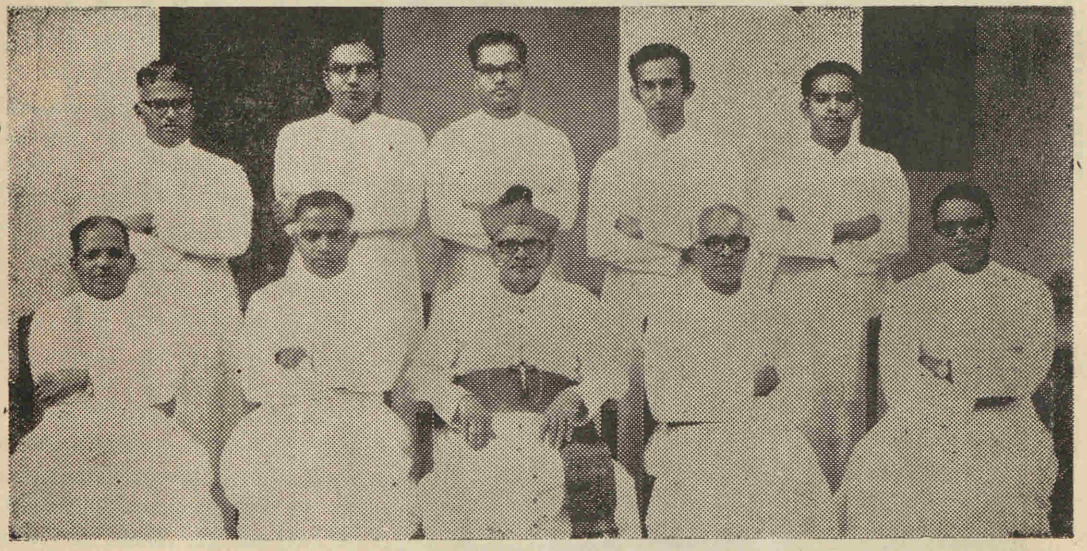
2nd row: Mgr. Thomas Nedumkallel, Mgr. Kuriakose Nampiaparampil, Fr. Maurus C.M.I., Bp. Jerome Fernandez, Bp. Ambrose Abasolo, Fr. John Berchumans C.M.I., Bp. Thomas Tharayil, Mgr. C. T. Kuruvila, Mgr. Mathew Nedumgatt, Corepiscopa T. V. John, Fr. Dominic Koikara, Fr. Clement C.M.I.

3rd row: Fr. Daniel Myladyil, Fr. Peter Paravara, Fr. Thomas Nedumpuram, Mr. E. P. Varghese, Fr. Michael Angelo, Fr. Nemesius O.C.D. Fr. Firmin O.C.D., Fr. George Nampiaparampil.

Administrative body of the diocese (1959)

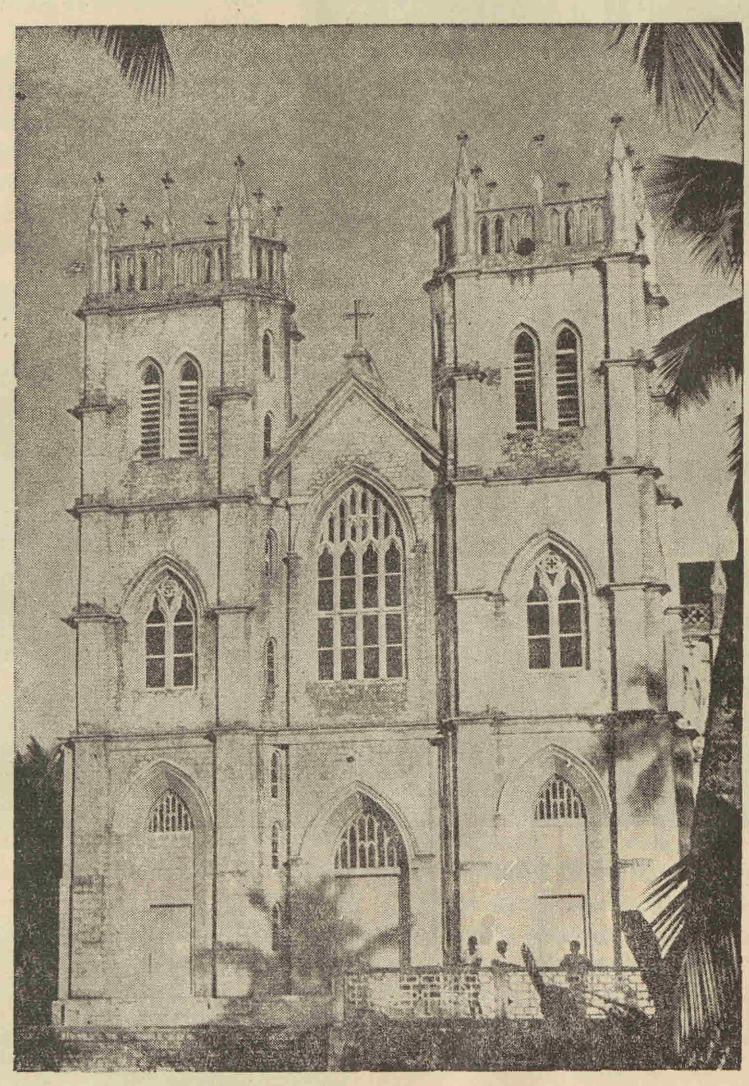

Ist Row Mgr. Francis Thekkekara, Mgr. Secretary, Archbishop Robert Knox (Internuncio) Bp. Mathew Pothanamuzhi, Mgr. Kuriakose Nampiaparampil, Fr. John Pinakat.
2nd Row Fr. Varghese Mothakunnel, Fr. Jacob Thevarpadam, Fr. Joseph Koikakudy.

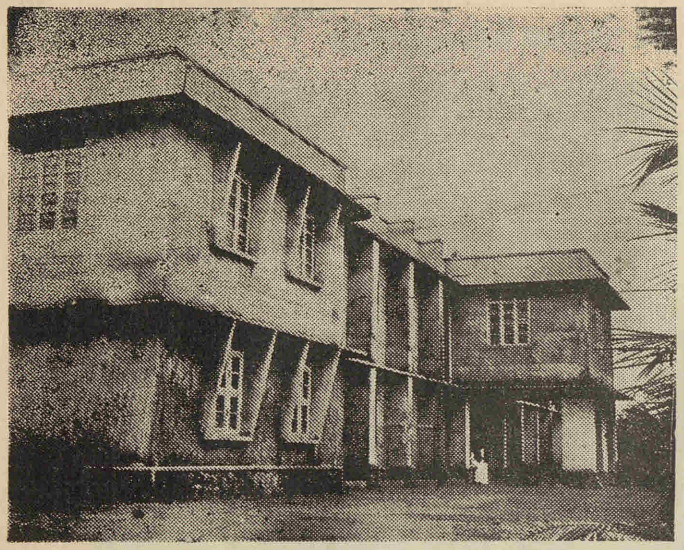

Members of the Bishop's house

Ist Row Fr. Jacob Thevarpadam, Mgr. Mathew Vellankal, Bishop Mathew Pothanamuzhi, Fr. Varghese Mothakunnel, Fr. John Vallamattam.
2nd Row Fr. George Padinjarekut, Fr. Mathew Valiamattam, Fr. Emmanuel Kurianal, Fr. George Oliapuram, Fr. Emmanuel Vattakuzhy.

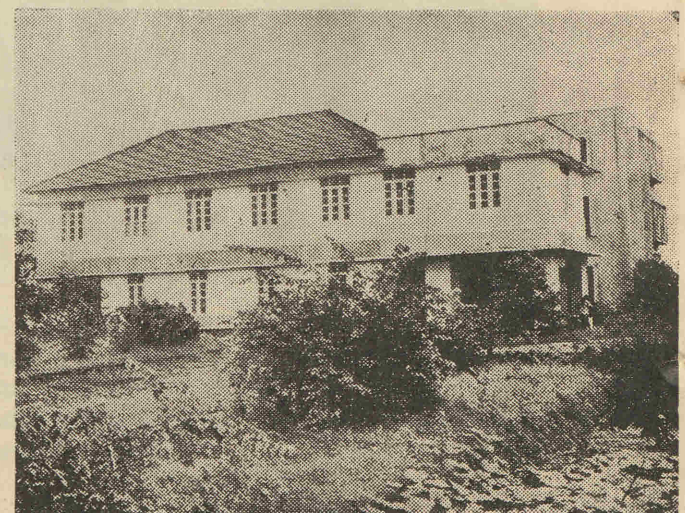
St. George's Cathedral Kothamangalam

Shantinilayam, Vazhappilly
The home of the aged Priests.

Bishops house and Minor Seminary Kothamangalam

Vianney Hall, Muvattupuzha
The Home of the Seminarians attending College

Excellency transferred his residence to the new Minor Seminary building.

The problems posed on the Bishop by the new diocese were indeed formidable. Pastoral activities were to be intensified in the planes through appropriate structures. In the face of insurmountable difficulties, human needs of all imaginable kinds were to be satisfied in vast areas of the high ranges. New churches were to be put up; numerous schools were to be opened; facilities for at least basic medical aid to be given to thousands and tens of thousands. Trusting in divine providence, the pastor and the flock set out to do whatever was possible for the establishment of the kingdom of God in this part of the earth. The challenge was formidable and the response equal.

Phenomenal Progress

The rapid and all round progress the diocese of Kothamangalam made during a short period of 16 years has added a new chapter in the history of the Church in Kerala. The following figures form a clear index of the growth of the diocese from its genesis till today:

Institutions	Number in 1957	No. in 1973
Churches and mission stations	75	164
Catholics	1,22,135	2,13,840
Houses of men religious	2	15
Priests: religious & diocesan	99	252
Seminarians	86	79
Convents	40	110
Sisters	463	1791
Colleges	1	2
Schools of various types	100	205
Hospitals and dispensaries	5	31
Homes for the poor and destitute	1	8
Missionaries from the diocese	400	1,660

After the creation of the new diocese over 50 churches have been constructed in the planes. Most of them are reconstructions in the place of old ones. Priests and people have made enormous sacrifices to mobilise the necessary resources to put up these beautiful edifices for divine worship. It is significant that all these churches have been built by the mite and sweat of the people of the localities and only with nominal help from outside. The major institutions in the planes which have incurred considrable expenditure are: The Minor Seminary at Kothamangalam; Nirmala College, Muvattupuzha: Vianney Hall for the residence of the seminarians engaged in college studies; Nirmala English Medium High School, Santhinilayam, the home for the sick and aged priests and Mar Mathews Press Muvattupuzha. Added to these comes the Newman College which has by now become a Rs. 2 million project. By establishing this college, the diocese has made a giant stride in her educational efforts. While the Minor Seminary and Vianney Hall cater to the formation of Seminarians, the formation houses built up by the Congregation of the Mother of Carmel, Adoration Congregation, Franciscan Clarist Congregation, The Sacred Heart Congregation and the Medical Sisters

of St. Joseph provide the necessary facilities for the formation of women religious. The Loreto Friary of the Capuchins at Muvattupuzha is considered to be a spiritual power generator in the diocese.

The High Ranges

The term, phenomenal growth is very specially applicable to the growth and expansion of the Church in the high ranges. In 1957 there were only 17 mission stations in those mountainous regions. By 1973 the number became 75, thus showing a five fold increase. In more than forty parishes, new churches have been built in the high ranges. In other parishes sheds are used. Most of them are thatched ones. Some of the newly built churches are among the most beautiful temples of God in the whole diocese. As in the case of churches, there has been rapid increase in the number of schools, convents, dispensaries and hospitals. The 40 primary schools in the hills run without any aid from the government and raising only nominal fee collection from the students do a wonderful service for the enlightenment of the growing generation. The people have a very high esteem for the dedicated service of the sisters in these schools. Besides the numerous dispensaries, the hospitals at Rajakad, Ellakal, Vellathooval, Murikassery, Ezhukumvayal Nedumkandam and Marayoor render medical service in very extensive areas. Nedumkandam hospital is the biggest institution in the high range. It is a two million rupees scheme worked out by the generous aid of Misereor, Germany. The numerous townships developed all along the territory and the network of roads connecting the parishes and institutions have enhanced the progress of the high range missions. It is remarkable that the catholic community and its leadership with their high sense of solidarity was always in the vanguard in all the socio-cultural schemes launched out for the welfare of the people.

Retrospection

About two decades ago the face of the high ranges was quite different from what it is now. Elephants and other wild animals which roamed about in the hills and valleys, and tropical diseases of various kinds used to make a heavy toll of human lives. In numerous places men lived on tree tops making huts there, for fear of wild animals. The new settlers lived in constant fear and anxiety. Branded as unauthorised settlers, they could be forcibly evicted at any time, by the government. The cruel Udumpanchola eviction of 1961 and the 1964 eviction of Churuly – Keerithode, for which a strong government was eventually toppled, have gone down into the history of this diocese as episodes of indescribable human suffering. During those evictions and on other similar occasions, the diocese was alert to alleviate the misery of the victims, to the best of its abilities. In certain areas, even now people live under the threat of eviction.

The most unforgetable and vivid memory that springs up in the mind of anyone thinking of the story of the high ranges is the heroic sacrifice of the pioneer missionaries who moved to the hills along with the immigrants. Privations and

sufferings of every kind were their lot. Not a few have lost their health in the prime of life in the process of opening and developing more and more mission stations, while migration was taking place on a massive scale. Thank God, their sacrifices have borne abundant fruits in due time.

Problems Ahead

A good number of families in the high ranges now enjoy security of land tenure. But still a considerable section has to get proprietorship over the property under their possession.

None can predict the future of high range settlers. There are reasons to suspect that the lot of the people in many areas may become miserable. By incessant soil erosion most of the hill slopes are becoming infertile. Increase of population and fragmentation of landholdings are impoverishing the farmers who form ninety percent of the population. For them the green revolution and white revolution so much spoken about in the country seem to be myths. After a few years of fruitful yielding, the pepper plants so widely cultivated in the high ranges wither away for unknown reasons. There is hardly any industry in the region. Indeed the Church has a hard task here. It has to do a lot in the socio-economic sphere. The conscience of the State is to be roused so that special consideration may be shown to the toiling masses of the high ranges.

All for the Kingdom

So far we were explicitly speaking about the institutional development of the diocese. Indeed it is through the institutions that the work for the spread of the Kingdom is carried forward. Still, some specific reference to the various forms of apostolate will be useful to know the vitality of the diocese.

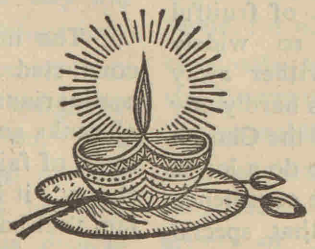
In keeping with the spirit of article 27 of "Christus Dominus", Diocesan Senate of Priests and Diocesan Pastoral Council were officially constituted here as early as October 1967. Both these bodies function well according to their constitutions. Parish Councils have been formed in a large number of parishes. The formation of the Corporate Management of schools in 1966 has brought about greater solidarity and efficiency in the educational apostolate of the diocese. The various associations and organisations, such as, the Holy Childhood, Marian Sodality, Mission League, Catholic Service in the University, Kerala Catholic Students League, Newman Association, Mothers' Union; Seraphic League; Society of St. Vincent de Paul, etc. do a lot to make the catholic community here more and more apostolic and dynamic. The Housing Scheme successfully carried out by the Society of St. Vincent de Paul has earned the unstinted appreciation of many a foreign visitor.

The numerous retreats and seminars conducted every year for priests, sisters, seminarians, religion teachers and laity of all ranks go a long way to keep ablaze the torch of faith. After Palai and Changanacherry, it is the diocese of Kothamanagalam that has sent out the biggest number of missionaries abroad. Increase of vocations especially missionary vocations is a luminous sign of the deep christian life of a people. It must be remarked with immense joy that inspite of the numerous forces working against the gospel ideals, the catholics in general, lead an exemplary life in the diocese. The family prayer, the frequent reception of sacraments, the high esteem for the sanctity of the family life, the true humanism expressed in the dedicated

service for the poor and the afflicted give us a true picture of the spiritual standard of our people.

The diocese is legitimately proud of its enlightened laity. At present 3 of her distinguished sons are members of the legislature playing their political role with a christian conscience. Including Newman College, a number of institutions in the diocese have got capable lay men as heads. The diocese is happy that some of her sons are outstanding in the field of theology or philosophy.

For the all round progress that the diocese has achieved so far it has deep debt of gratitude to numerous benefactors, very specially to the Sacred Oriental Congregation. The entire people of God in the diocese have been involved in her developmental activities. Next to the grace of God, the progress of the diocese is due to the far reaching vision and the dedicated service of an experienced Pastor into whose hands the mother Church placed the youngest diocese of Kerala. On the 10th of January 1957, the Church in Kerala saw a new Bishop in a new diocese. 16 years later, in 1973, on the occasion of the 70th birthday of His Excellency, the diocese could jubilantly sing a Te Deum.

Members of the Diocesan Council, Senate of Priests and Vicars of Forane together with the Bishop

1st Row: Rev. Frs. Paul Vazhuthalakatt, Mathew Palamattam, John Pinakat, Jacob Thevarpadam Sr., Mgr. Mathew Vellankal, His Ex. the Bishop, Issac Kapiarumala, Mathew Matheikal, George Chathamkott, Cherian Veranany, Jacob Manchapilly

2nd Row: Joseph Perumpanany, Joseph Kakuzhyil, Joseph Aikaramattam, George Kunnamkott, George Padingarekut, John Vallamattam, Thomas Malekudy, Emmanuel Kurianal, George Edattel, Joseph Nampiaparampil, George Mulanjanany, George Arukalil

3rd Row: Thomas Chettiparampil, Mathew Thottiyil, George Memana, John Valiamattam, James Vadakel, Mathew Valiamattam, Joseph Peechatt

Absentees: Varghese Mothakunnel, Joseph Thudianplackal, Jacob Theverpadam (Jr.), Paul Kuzhikatt, Joseph Ayathupadam Cosmos Kuzhikattumyalil, Joseph Koikakudy (Jr.), Joseph Kandathil, Mathew Manchery, Luke Njaralakatt.

Central Committee of the Diocesan Pastoral Council

Sitting: Smty. Kusumam Joseph Thalakal, Sri. P. T. Chacko Kallarakal. His Excellency the Bishop, Mgr. Mathew Vellankal, Sri. K. M. George Kalampattuparampel. Sr: Victima C.M.C.

Standing; Fr. George Kunnamkot, Sri. T. J. Thomas Thottunkal, Fr. Mathew Valiamattam, Fr. Paul Kodamullil, Fr. Emmanuel Kurianal, Fr. Thomas Malekudy

Absentee: Sri. P. D. Sebastian Plathottam

വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തനങ്ങൾ

Sri. P. T. Chacko M. A. (Econ.)
M.A. (Lit), L.S.P.Sc. (Louvain)

ഭാരതത്തിലെന്ന മാത്രമല്ല ഭൂമുഖത്തൊട്ടാകെ ക്രിസ്തീയവിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളും അവയ്ക്കു പിന്നിൽ വർത്തിക്കുന്ന ജീവിതവീക്ഷണങ്ങളും ഗുരുതരമായ ചില ഭീഷണികളെ നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. ഇപ്പോഴത്തെ പ്രവണതകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ പരിശോധിക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം ഭാരതത്തിലെ ക്രിസ്തീയ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളുടെമേൽ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പിടിമുറുകിവരാനാണു് സാധ്യത. ഇപ്രകാരമുള്ള വൈഷമ്യങ്ങളും ഭീഷണികളും അത്രയേറെ ശ്രദ്ധേയമല്ലാതിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലൂടെയാണു് നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസരംഗം കടന്നുപോന്നിട്ടുള്ളതു്. ഭീഷണികളുണ്ടായ സന്ദർഭങ്ങളെയെല്ലാം ധീരമായി നേരിടുവാനുള്ള കഴിവും നമുക്കുണ്ടായിരുന്നു. നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഭാവി എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നാലും കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ നമുക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള നേട്ടങ്ങളെ വിലയിരുത്തുന്നതിൽ നമുക്കൊട്ടുംതന്നെ അഭിമാനക്ഷയം തോന്നേണ്ടതില്ല.

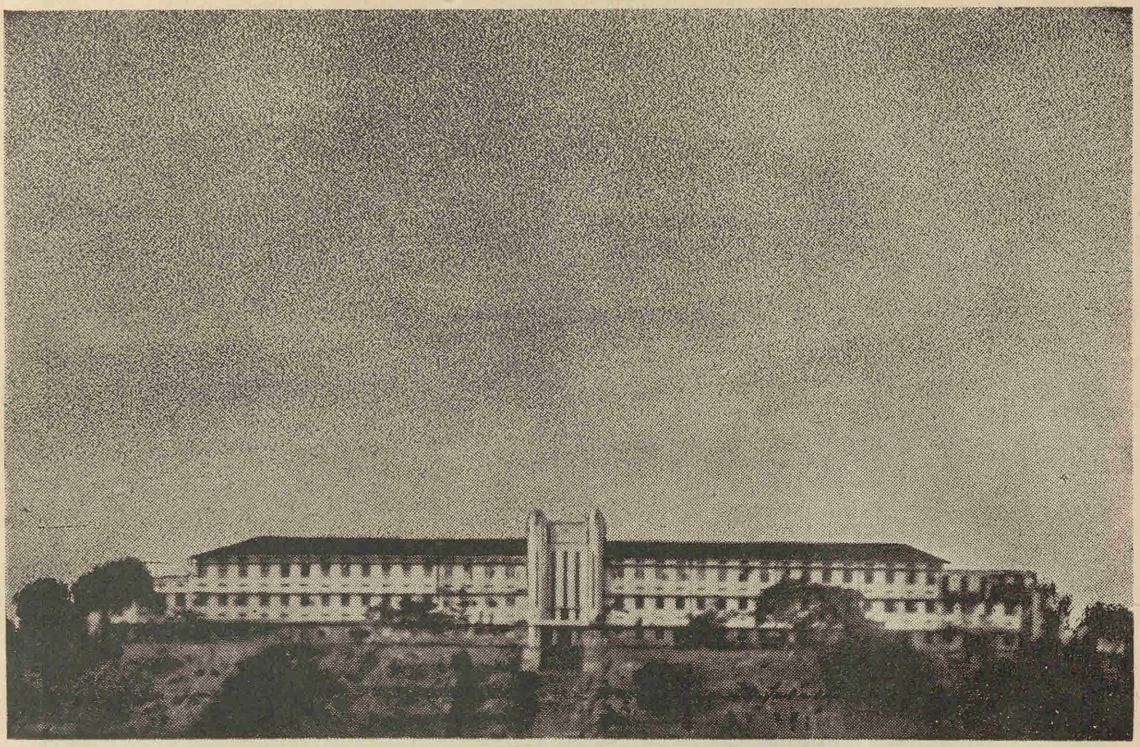
1957-ൽ കോതമംഗലം ശ്രുപത സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതിനുശേഷം ഇന്നുവരെയുള്ള കാലയളവിൽ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തു നമുക്കു കൈവരിക്കുവാൻ സാധിച്ച നേട്ടങ്ങൾ തികച്ചും അഭിമാനാർഹങ്ങളാണു്. കിഴക്കൻ മലയോരപ്രദേശങ്ങളിലെ വിദ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിൽ സർക്കാരാകട്ടെ ഇതര സ്വകാര്യ ഏജൻസികളാകട്ടെ ഗണ്യമായ താല്പര്യമൊന്നും കാണിക്കാതിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിലാണു് കോതമംഗലം ശ്രുപത ജന്മമെടുത്തതു്. ശ്രുപതയുടെ പ്രഥമ ഭരണത്തലവനായി സ്ഥാനമേറ്റ അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനി ഈ പ്രദേശങ്ങളിലെ സാധാരണക്കാരായ ആളുകൾക്കു് വിദ്യാഭ്യാസസൗകര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു് അതീവതാല്പര്യവും ശ്രദ്ധയും പ്രദർശിപ്പിച്ചതിന്റെ ഫലമായാണു് ഓരോ പള്ളിയോടനുബന്ധിച്ചുതന്നെ പ്രൈമറി സ്കൂളുകളും ഹൈസ്കൂളുകളും അവിടങ്ങളിൽ ഉയർന്നുവന്നതു്. ശ്രുപതയുടെ നേരിട്ടുള്ള മേൽനോട്ടത്തിലും ചെലവിലും നടത്തിപ്പോന്നിട്ടുള്ള പല വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾക്കും അംഗീകാരം നൽകുവാൻപോലും സർക്കാർ കൂട്ടാക്കിയിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണു് വാസ്തവം. എണ്ണായിരത്തോളം വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠിക്കുന്ന മുപ്പതോളം സ്കൂളുകൾ ഗവണ്മെ

ൻറിൻെറ സഹായമോ അംഗീകാരം പോലുമോ ലഭിക്കാതെ വർഷങ്ങളായി തുടരുകയാണ് നമ്മുടെ മലയോരപ്രദേശങ്ങളിൽ.

വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് നമുക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള പുരോഗതി എത്രമാത്രമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഏതാനും സ്ഥിതിവിവരകണക്കുകൾ സഹായകമാകും. 1957-ൽ കോതമംഗലം രൂപത ആരംഭിക്കുമ്പോൾ 1215 വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠിക്കുന്ന ഒരു കലാലയം (നിർമ്മലാ കോളേജ്) നമുക്കുണ്ടായിരുന്നു. വളരുന്ന തലമുറയുടെ വർദ്ധിച്ച വിദ്യാഭ്യാസാവശ്യങ്ങളെ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് രൂപതയുടെ നേരിട്ടുള്ള മേൽനോട്ടത്തിൽ 1964-ൽ തൊടുപുഴ ന്യൂമാൻ കോളേജ് സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായി. ഇന്നു ഈ രണ്ടു കലാലയങ്ങളിലായി 3750 വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവരിൽ 1975 വിദ്യാർത്ഥികൾ മാത്രമേ കത്തോലിക്കരായുള്ളൂ. ആകെയുള്ള 138 അദ്ധ്യാപകരിൽ 132 പേർ കത്തോലിക്കരാണ്. ഈ രണ്ടു കോളേജുകൾ ഈ പ്രദേശങ്ങളിലില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇന്നുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഭൂരിപക്ഷത്തിനും കലാലയവിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിക്കുവാൻ വളരെ വിഷമമായിരുന്നുവെന്നു് ഏവരും സമ്മതിക്കുമല്ലൊ.

രൂപതയിലെ ടെയിനിംഗ് സ്കൂളുകളുടെ എണ്ണം ഒന്നിൽനിന്നു് രണ്ടായി വർദ്ധിച്ചു. 1957-ൽ 12 ഹൈസ്കൂൾ യൂണിറ്റുകൾ മാത്രമാണ് നമുക്കുണ്ടായിരുന്നതു്. ഇന്നു് അവയുടെ എണ്ണം 25 ആണ്. ആകെക്കൂടി 9850 വിദ്യാർത്ഥികളും 421 അദ്ധ്യാപകരുമാണ് ഈ സ്ഥാപനങ്ങളിലുള്ളതു്. ഇവരിൽ കത്തോലിക്കാ അദ്ധ്യാപകരുടെ എണ്ണം 387-ും കത്തോലിക്കാ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ എണ്ണം 7021-ും ആണ്. രൂപതയിൽ ആകെക്കൂടി 47 യു. പി. സ്കൂളുകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവയിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആകെ സംഖ്യ 1961 ആണ്. അദ്ധ്യാപകരുടേതു് 639-ഉം ആണ്. പ്രൈമറിവിഭാഗത്തിൽ 77 സ്കൂളുകളും 792 അദ്ധ്യാപകരും 32000 വിദ്യാർത്ഥികളുമുണ്ട്. ഇവരിൽ 19,000 പേർ കത്തോലിക്കരും 13,000 പേർ അകത്തോലിക്കരുമാണ്. സർക്കാരിൻെറ അംഗീകാരമില്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന മുപ്പതു സ്കൂളുകളിലായി 7500-ൽ അധികം വിദ്യാർത്ഥികൾ അദ്ധ്യയനം നടത്തുന്നുണ്ട്. ഈ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പണിയെടുക്കുന്ന നൂറിയൻ പതോളം അദ്ധ്യാപകരുടെ ചെലവുകൾ വഹിക്കുന്നതു് അതാതു് ഇടവകകളും രൂപതയുമാണ്. സർക്കാരിൻെറ അംഗീകാരത്തിനായി ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഇപ്പോഴും കാത്തിരിക്കുകയാണ്. ഇവയ്ക്കെല്ലാം പുറമേ 800-ൽപരം വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠിക്കുന്ന ഇരുപതു നേഴ്സറി സ്കൂളുകളും 212 വിദ്യാർത്ഥികൾ താമസിക്കുന്ന മൂന്നു ഹോസ്റ്റലുകളും രൂപതവകയുണ്ട്. ആകെക്കൂടി നോക്കുമ്പോൾ 1957-ൽ 10870 വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസസൗകര്യം നല്കിയിരുന്ന നമ്മുടെ രൂപതയിലെ സ്ഥാപനങ്ങളിന്നു് 52151 വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവരിൽ 28,276 പേർ കത്തോലിക്കരാണ്. 1957-ൽ ആകെക്കൂടിയുണ്ടായിരുന്ന 100 വിദ്യാലയവിഭാഗങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തു് ഇന്നു് 201 സ്കൂൾ യൂണിറ്റുകൾ നമുക്കുണ്ട്. അദ്ധ്യാപകരുടെ എണ്ണവും ആയിരത്തിൽനിന്നു് 2059 ആയി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പതിനേഴുകൊല്ലമായി കോതമംഗലം രൂപതയിലെ വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയല്ലായിരുന്നുവെന്നാണ് കണക്കുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നതു്. സഭ എല്ലാക്കാലത്തും ചെയ്തിട്ടുള്ളതുപോലെ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തു ധീരവും ഊർജ്ജസ്വലവുമായ നിലപാടുകൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ കോതമംഗലം രൂപതയും ശ്രമിച്ചതിൻെറ ഫലമാ

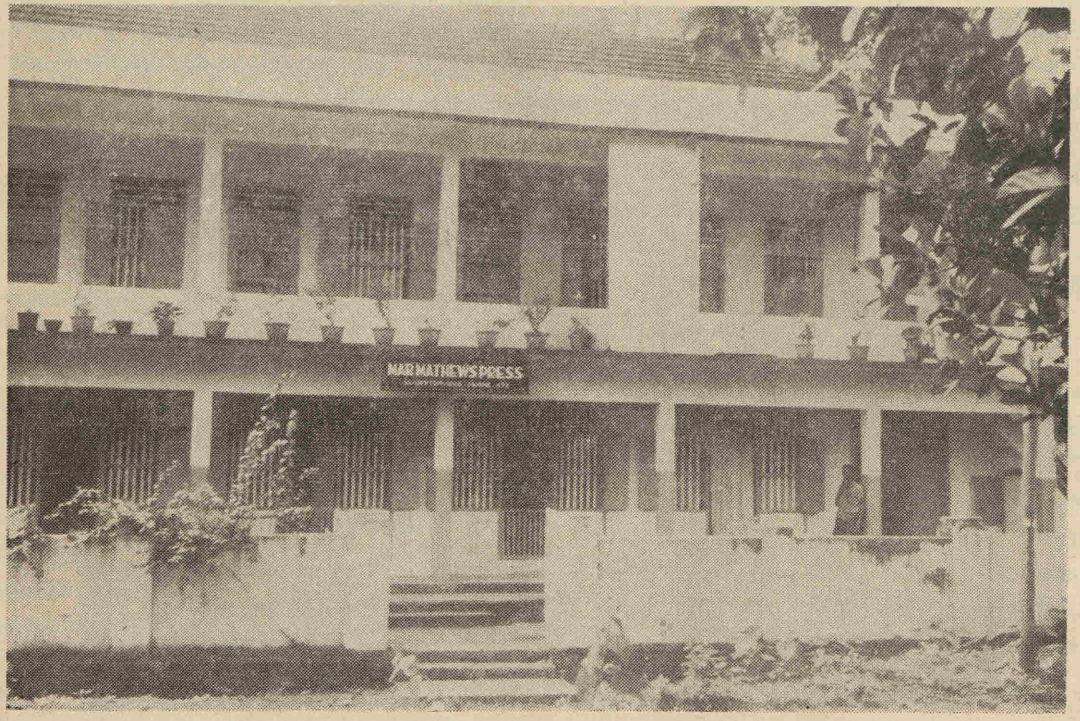
Nirmala College, Muvattupuzha

Newman College Thodupuzha

Nirmala High School, Muvattupuzha

Mar Mathews Press, Muvattupuzha

യാണ് അസൂയാർഹമായ ഈ പുരോഗതി കൈവരിക്കുവാൻ നമുക്കു സാധിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഈ സ്ഥാപനങ്ങളും കത്തോലിക്കർ മുൻകൈയെടുത്തു സ്ഥാപിച്ചവയാണെങ്കിലും, അവയിൽ പഠിക്കുന്ന പകുതിയോളം വിദ്യാർത്ഥികളും അകത്തോലിക്കരാണെന്ന കാര്യവും നാം വിസ്മരിക്കരുതു്.

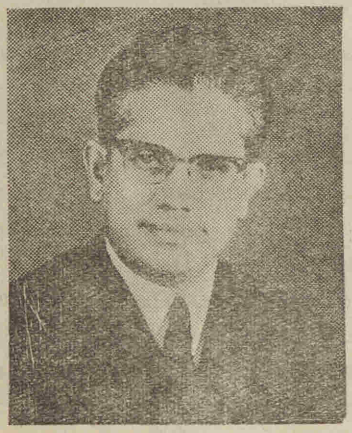
1966 കോതമംഗലം രൂപതയിലെ സ്കൂളുകളേസംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വഴിത്തിരിവായിരുന്നു. അന്നുവരെ ഇടവക വികാരിമാരുടെ പൂർണ്ണ ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ നടന്നിരുന്ന വിദ്യാലയങ്ങളും, ഒരു കോർപ്പറേറ്റു മാനേജ്മെൻറിൻെറ കീഴിലായി. അനുദിനം സങ്കീർണ്ണമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസചട്ടങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ആവശ്യകമായ ക്രമീകരണവും നേതൃത്വവും ലഭിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു് ഇപ്രകാരമൊരു പരിപാടി സ്വീകരിച്ചതു്.

വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനോടു് ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഈ ക്രമീകരണം വളരെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വന്ദ്യപിതാവുതന്നെയാണു കോപ്പറേറ്റു് മാനേജർ. അദ്ദേഹത്തിൻെറ സെക്രട്ടറിയും അറേറാർണിയുമായി ഫാ. ജോൺ വള്ളമറ്റമാണു് രൂപതയിലെ വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു നേതൃത്വം നല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. കേരള എയിഡഡു് സ്കൂൾ മാനേജേർസു് അസോസിയേഷൻെറയും കേരള പ്രൈവറ്റു് കോളേജു് മാനേജേർസു് അസോസിയേഷൻെറയും സെക്രട്ടറി കൂടിയാണദ്ദേഹം.

മാറിയ പരിത:സ്ഥിതികളെ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളേയും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളേയും വിലയിരുത്തേണ്ടതാവശ്യമാണു്. പക്ഷേ, കഴിഞ്ഞകാലത്തെ സേവനങ്ങളുടെനേരെ കണ്ണടയ്ക്കുവാൻ അവ കാരണമാകരുതെന്നുമാത്രം.

വളരുന്ന തലമുറയ്ക്കു് അക്ഷരജ്ഞാനവും ധാർമ്മികബോധവും നല്കുകയെന്നതാണു വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തനങ്ങളുടെയെല്ലാം സുപ്രധാന ഉദ്ദേശ്യവും ലക്ഷ്യവും. വിദ്യാഭ്യാസം വ്യക്തിത്വവികാസത്തിനും തൊഴിൽ ലഭ്യതയ്ക്കും ഉതകുന്ന രീതിയിൽ ക്രമീകരിക്കേണ്ടതിൻെറ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി എല്ലാവരും ബോധവാന്മാരാണു്. അങ്ങനെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൻെറ പരമ്പരാഗതമായ ലക്ഷ്യങ്ങളേയും ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിൻെറ ആവശ്യങ്ങളേയും പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടു് വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സമൂഹ്യവികസനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗമായി പരിഷ്കരിക്കുവാനുള്ള യത്നത്തിലാണു നാം. വളരുന്ന ഭാരതത്തിൻെറ ആവശ്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായ വിദ്യാഭ്യാസ ശാഖകളും ആരംഭിച്ചും സ്ഥാപനങ്ങളിൽ വേണ്ട ക്രമീകരണങ്ങളും ഭേദഗതികളും വരുത്തിയും വിദ്യാഭ്യാസരംഗം മെച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ ഉപയുക്തമായ പ്രവർത്തന പരിപാടികളും ആവിഷ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണിന്നു്.

SOCIAL SERVICES

Sri. Abraham Kuriaype Elenjickal,
B.A.,B.L.

The Church at the Service of Humanity:

IN one of the most inspiring allocutions uttered by Pope Paul VI, the following message was given to Catholics all over the world: "Today, more than ever, the word of God will be unable to be proclaimed and heard, unless it is accompanied by the power of the Holy Spirit working within the actions of Christians at the service of their brothers at the points in which their existence is at stake." It is no exaggeration to say that for millions of people, their existence is at stake today. "No statistics can adequately describe the number of people inhabiting this globe deprived of day-to-day necessities and of human dignity" (Mc Namara). This tragic condition of humanity has been expressed in poignant terms by the second Vatican Council: "While an enormous mass of people still lack the absolute necessities of life, some, even in less advanced countries, live sumptuously or squander wealth. Luxury and misery rub shoulder to shoulder .... Many subsist in living and working conditions unworthy of human beings" (The Church Today, No. 63).

The Church is in this world to be at the service of these suffering millions. She is called upon to build here a new earth. She cannot truly respond to her call without being unambiguously involved in this task. Christianity is not merely an ideology, it is rather a way of life shown by the teaching and example of Christ, who came down to this earth to serve men and not to be served (Mt. 20:25-28). "Christ was sent by the Father to bring good news to the poor, to heal the contrite of heart" (Lk. 19:10). Similarly the Church must encompass with love all those who are afflicted with human weakness. She has to recognise in the poor and the suffering the likeness of her poor suffering Founder. (The Church, No. 8)

The task of service committed to the Church devolves on each and every individual. The Council's admonition in this regard is soulstirring: "Mindful of the Lord's saying 'by this will all men know that you are my disciples, if you have love for one another' (Jn. 13:35), Christians cannot yearn for anything more ardently than to serve the men of the modern world ever more generously and effectively.

Therefore holding faithfully to the gospel and benefitting from its resources, and united with every man who loves and practises justice, Christians have shouldered a gigantic task demanding fulfilment in this world. Concerning this task they must give reckoning to Him who will judge every man on the last day" (The Church Today, No. 93).

The Image of Service

As was the case with people of all times, men of today can recognise the Messianic Presence only in the witness of service. (Mt. 11:1-6). Fully realising the revolutionising nature of this basic gospel truth, ever since the episcopal installation, the Bishop of Kothamangalam, through his life and activities has been always trying his utmost to project the image of the Servant of Yahweh. He accepted as his episcopal motto, a portion of the Lord's prayer: 'Thy Kingdom come'. He is fully aware that for expansion of the Kingdom in the diocese, 'the sick must be cured, the lepers healed, the gospel preached to the poor and the dead resurrected' (Mt.11:1-6). At the cost of enormous sacrifice, he has brought up in the diocese gigantic institutions like Nirmala College, Newman College and Karuna Hospital Nedumkandam. But so far, he has not put up a bishop's house. As everybody knows, our bishop and his immediate collaborators reside in the diocesan minor seminary even now, making use of the meagre facilities there for the diocesan offices. This is a strong proof of His Excellency's great concern for the social needs of the people at the sacrifice of legitimate conveniences. The words he uttered on the occasion of the blessing of the house of a poor man have almost become proverbial: "When I consecrate a new church in the diocese, I am happy; when I bless a house constructed and donated to a homeless family, I am happier". Through pastoral letters and appeals addressed to all sections of the People of God, His Excellency has been mobilizing the resources in the diocese and channelling them to services of various kinds. Sometimes the appeal would be for the establishment of the units of some service-oriented organisation, at other times for raising funds to help poor students or to construct houses for the homeless. The efforts put forth in this vast field of social apostolate have borne abundant fruits. The Bishop has been able to alert and enthuse the people of the diocese, clergy, religious as well as laity-to engage themselves in various types of social action. By the relentless efforts of the pastor and the flock, the diocese of Kothamangalam has made great progress in projecting the real image of the serving Christ.

A Period of Transition

It seems to me that the sixties have been a period of the beginning of great changes in the social outlook of the church in Kerala. Till the time, to speak in general, the social apostolate of the church consisted mostly in doing petty works of charity. Today this attitude is changed and the emphasis is on developmental works. Of course, the change is of global dimension. As mentioned in the beginning, the most distinctive note sounded by the several pronouncements of the Council is that of a Church putting itself consciously at the service of men. The post-concilliar Church is not satisfied with dolling out the bread of charity. It is trying to do away with the root causes of poverty, malnutrition, sickness, unemployment etc. Charitable works of the traditional type will always have their pre-eminent place in human life. But they form only a part in the integral development of the human person. Man needs

full human development. Lack of material and cultural development often goes hand in hand with spiritual or christian under-development. Realising this, our diocese, its parishes, religious congregations and lay associations have now switched on to organised development programmes, instead of clinging to the old pattern of charitable activities alone.

A Glimpse into our Social Apostolate

The present writer has no intention to expatiate on all what is done in the diocese for meeting the social needs of the people. The massive efforts of the diocese in the educational and medical fields have been dealt with in detail elsewhere in this publication. Only other forms of social action are touched here. The chief development programmes now being successfully implemented in Kerala relate to agriculture, small-scale industries, handicrafts, employment opportunities, dairy, poultry, housing etc. The diocese of Kothamangalam has successfully worked out many of such programmes. The various religious congregations, parishes and pious organisations are independently and jointly engaged in promoting and sustaining various kinds of charitable and developmental activities with the encouragement and blessing of His Lordship the Bishop. It is significant to note in this context that the Bishop has given out the amount he received from friends and well-wishers on the occasion of his 70th birthday to institutions and organisations, to be spent for charitable and humanitarian purposes.

Coming to specific forms of services, mention must be made about the significant help done by the Catholic Relief Service (C.R.S.). It conducts a regular feeding programme in the diocese for about 3,000 beneficiaries belonging to categories such as mothers and pre-school children and inmates of boardings and orphanages. Besides, its 'Food for Work' Programme for 600 workers per day and lasting for nine months a year, is mainly used for construction of roads and other developmental projects. The chief aim of this programme is not mere relief but the creation of a social consciousness and thirst for self-help and development in the community. By the "Save a Family Scheme", several poor families here are wedded to generous families overseas. The monetary help coming from abroad and given to specially chosen poor families here is meant to make them eventually self-reliant. The Diocesan Social Service Society envisages development schemes for the benefit of the community at large.

Pious associations and organisations in the diocese help numerous people through their charitable and developmental works. The Society of St. Vincent de Paul in the diocese with its 55 Conferences and a dedicated band of over 500 active members is doing excellent work in the field of social service and lay apostolate. In addition to its traditional works of charity through person to person contacts, it has initiated a number of developmental activities and self-help projects, Foremost among them are tailoring, book-binding, weaving, candle-making, coffin-making, small saving schemes, marriage fund, educational aid, nursery schools etc. There are about 2 dozen tailoring schools started under the auspice of the Society. About 400 houses have been constructed and donated to the poor in different parts of the diocese under its Home for the Homeless Scheme. Study-classes, seminars, and retreats organised from time to time cater to the intellectual and spiritual needs of the members of the Society. Similar works are successfully done by associations like Catholic Youth Organisation, Mission

League, Mothers Union, Seraphic League and Marian Sodality. As regards the younger generation, the Mission League has grown to be the biggest Asian organisation in the field of lay apostolate. Small scale cultivation in several parishes done by Mission League members in order to help the poor in the missions is a very attractive form of social action.

The homes for the aged at Kothamangalam, Peringuzha, Mylacomb, and the homes for the infants and children at Thrikkariyoor, Vazhakulam, Karimannoor and Marayoor bear a very strong witness to christian social service. The religious Sisters who have committed their lives for the all round development of the inmates of those homes are a perennial source of inspiration to the people of God for selfless service. The number of inmates getting their affectionate service comes to 300, of whom over 200 are orphan children, others are adults come from helpless circumstances.

The Mar Mathews Press at Muvattupuzha and the apostolate it does have earned the appreciation of many, even in other parts of the state. I feel that we have to go a long way still to make the various mass media of communication very efficient means for the extension of the Kingdom of God on earth.

It has been in the fitness of the things, that on the occasion of the celebration of the "Saptati" of His Lordship, the people of God in the diocese resolved to build up a "Boys Town" in commemoration of the event.

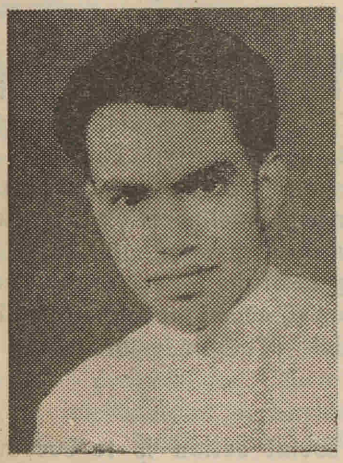
The Future of Catholic Social Action

In the years ahead, there may occur, unexpected and unforeseen vicissitudes in our present spheres of social action. The State may make encroachment or slow inroads into our pet projects and programmes. Still, if there is real Christian life in us, there will be enormous possibilities left for social apostolate. We may have to widen the horizons of our vision and to search for new pastures.

Future developments in the Church and society may make the greater involvement of the laity in social apostolate an unavoidable necessity. The laity constitute the greater part of the People of God. By their baptismal vocation they are called to carry on the work of Christ for the building up of the New World. The future expansion of social apostolate will be in proportion of their commitment in this field.

If social action is to become social apostolate, it must have firm spiritual roots. Cardinal Wyszynski said on his release from imprisonment: "Man is worth more than a tractor. Only men of deep spiritual vision can be expected to carry on the social apostolate once undertaken, inspite of difficulties. On our altars the Body of Christ is broken and distributed for the spiritual nourishment of mankind. On the altar of the world we must be broken–we and what we have–for the nourishment of our less fortunate brothers. We have no reason for self-complacency. The problem before us is enormous. We have touched only on the fringe." On the occasion of the 'Saptathi' of His Lordship let us make a renewed pledge for concerted effort for the intensification of our social apostolate.

പുരാതന ദേവാലയങ്ങൾ

Fr. George Karakunnel

ഇരുപതു ശതാബ്ദങ്ങളിലൂടെ നീണ്ടു കിടക്കുന്ന ചരിത്രപാരമ്പര്യമാണ് കേരളത്തിലെ ക്രിസ്തീയസഭയ്ക്കുള്ളത്. ക്രിസ്തുശിഷ്യനായ സെൻറ് തോമസ് കേരളത്തിൽവന്നു സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചുവെന്നും വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി രക്തസാക്ഷിത്വം വരിച്ചുവെന്നും ക്രൈസ്തവപാരമ്പര്യം ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നു. കേരളസഭയുടെ പൗരാണികത്വത്തിനും ചരിത്രപാരമ്പര്യത്തിനും സജീവസാക്ഷ്യങ്ങളാണ് ഇവിടത്തെ ക്രിസ്തീയ ദേവാലയങ്ങൾ.

ചരിത്രത്തിലേയ്ക്ക്

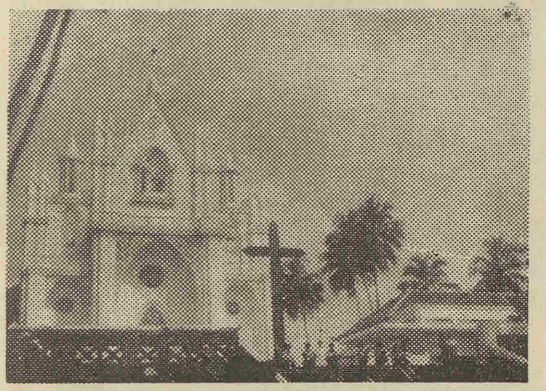
അനേകശതാബ്ദങ്ങളുടെ പഴക്കവും പാരമ്പര്യവുമുള്ള നിരവധി ദേവാലയങ്ങൾ കേരളത്തിലുണ്ട്. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ സ്ഥാപിച്ചുവയെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂർ, കോട്ടക്കാവ് (പറവൂർ), പാലയൂർ, കൊല്ലം, കോക്കമംഗലം, നിരണം, നിലയ്ക്കൽ (ചായൽ) എന്നീ 'സപ്ത ദേവാലയങ്ങൾ' ചരിത്രപ്രസിദ്ധങ്ങളാണ്. ഇവയോടൊപ്പംതന്നെ ചരിത്രപ്രാധാന്യമുള്ള മറ്റനവധി ദേവാലയങ്ങളും കേരളത്തിലങ്ങോളമിങ്ങോളമുണ്ട്. കോതമംഗലം രൂപതയിലെ മൈലക്കൊമ്പ്, ആരക്കുഴ, കോതമംഗലം, മുതലക്കോടം, നാഗപ്പുഴ, നെടിയശാല, കുറ്റിപ്പംപടി, കാരക്കുന്നം തുടങ്ങിയ പൗരാണിക ദേവാലയങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിലേയ്ക്ക് ഒന്നെത്തിനോക്കുകയാണ് ഈ ലേഖനത്തിൽ.

മൈലക്കൊമ്പ്

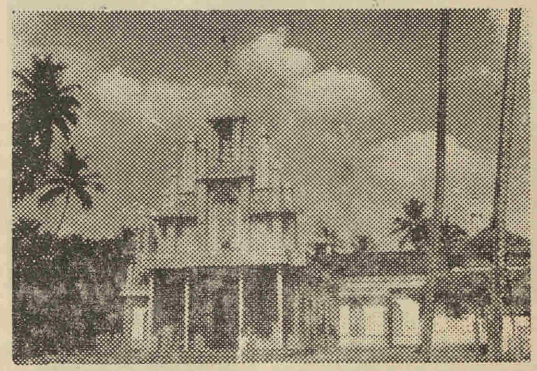
കേരളത്തിലെ അതിപുരാതനമായ പള്ളികളിലൊന്നാണ് തൊടുപുഴയിൽനിന്നും അഞ്ചുമൈൽ അകലെയായി മൈലക്കൊമ്പിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സെൻറ് തോമസിന്റെ നാമധേയത്തിലുള്ള ദേവാലയം. ഭാരതപ്രേഷിതനായ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പുണ്യപാദസ്പർശമേറ്റ കൊടുങ്ങല്ലൂരും കോട്ടക്കാവുമൊക്കെപ്പോലെ പൗരാണികപ്രശസ്തിയുള്ള മൈലക്കൊമ്പു പ്രദേശവും അനുഗൃഹീതമാണെന്നും പവിത്രീകൃതമാണെന്നും പൊതുവേ വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു.

മൈലക്കൊമ്പുപള്ളി ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽത്തന്നെ സ്ഥാപിതമായി എന്നാണ് പാരമ്പര്യം പറയുന്നത്. മൈലക്കൊമ്പ്, തൊടുപുഴ പ്രദേശങ്ങൾക്കുടി മധുര, മൈലാപ്പൂർ തുടങ്ങിയ പാണ്ഡിരാജ്യത്തിലെ സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കുപോകുന്ന പുരാതനമായ

CHURCHES IN THE DIOCESE

1. Mylakomp St. Thomas (600) Catholic Fam. 296, Parishioners 2290, Convent 1 (S. H.) Schools: H. S. 1, L. P. 1, Hospital 1, Home for the aged.

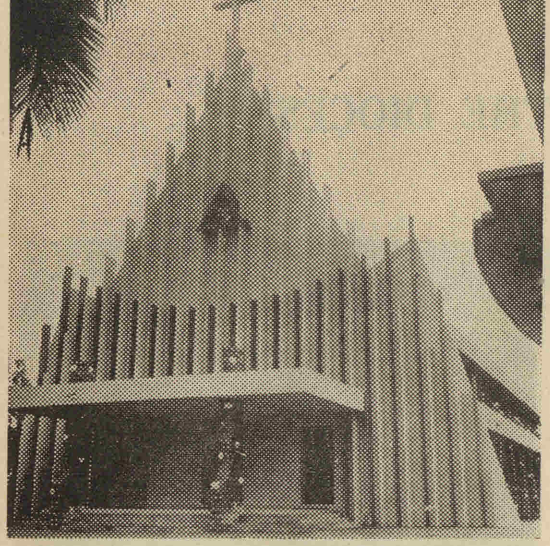
2. Nakapuzha. St. Mary's (900) Catholic Families 375. Parishioners 2674, Convent 1 (S. H.) Schools: H.S. 1, U.P. 1, L.P. 1.

3. Arakuzha, St. Mary's (999) Catholic Families 412, Parishioners 3257, Convents 2 (C.M.C. & M.S.J.), Schools: H.S. 2, U.P. 2, L.P. 1.

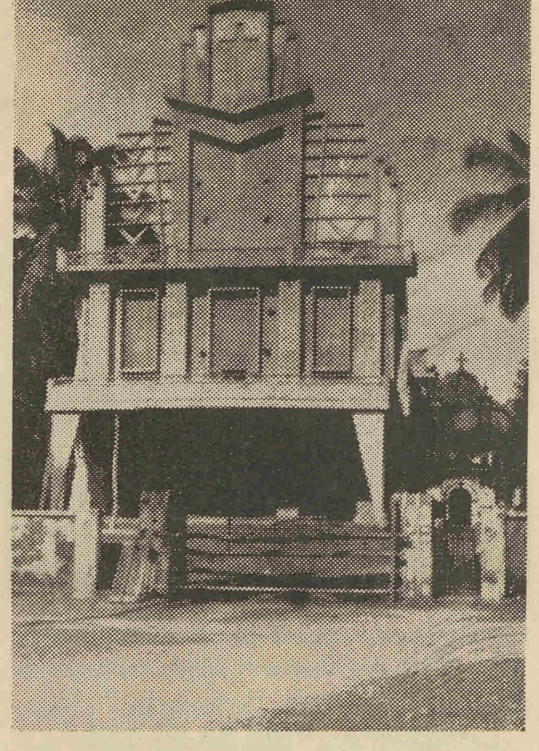

4. Nediasala, St. Mary's (999) Catholic Families 250, Parishioners 2364, Convent 1 (C.M.C.) Schools: U. P. 1, L. P. 1.

5. Muthalakodam, St. George's (1312) Catholic Families 512, Parishioners 3642. Convent 1, (S.H.) Schools: B. T. S. 1, H.S. 1, U.P. 1, L. P. 1, Hospital 1.

6. Kothamangalam, St. George's Cathedral (1501) Cath. Fam. 1050, Parishioners 7823, Convents C.M.C. 2, C.S.N., F.C.C. 1, M.S.J. 2, S.H. 1, Schools: L.P. 1, U.P.2, H.S. 2. Nursery 1, Hospital 1, Poor home 1.

7. Kuruppampady, SS. Peter & Paul (1767) Cath.Families 228, Parishioners 1457, Convent 1 (C. M. C.) School: L. P. 1.

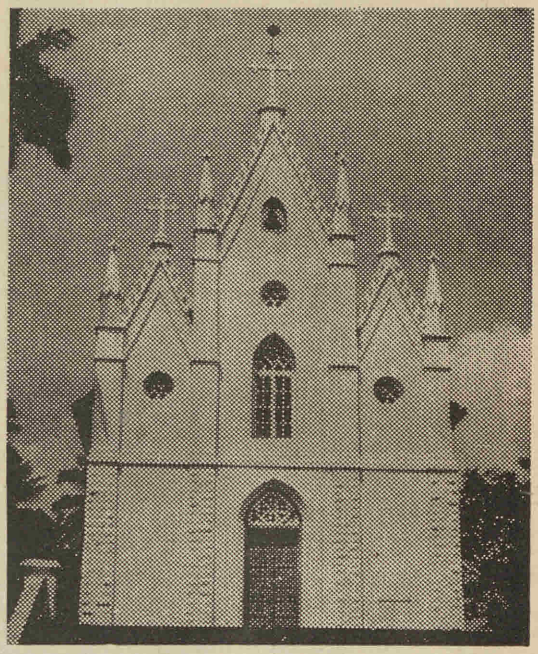
8. Marika, St. Joseph's (1811) Cath. Families 396, Parishioners 3130, Convent 1, (S.A.B.S.) Schools: L. P. 1, U. P. 1, H. S. 1.

9. Karakunnam, St. Mary's (1817) Cath. Families 250, Parishioners 1636, Convent 2, (C.M.C.& F.C.C.) School: L.P. 1.

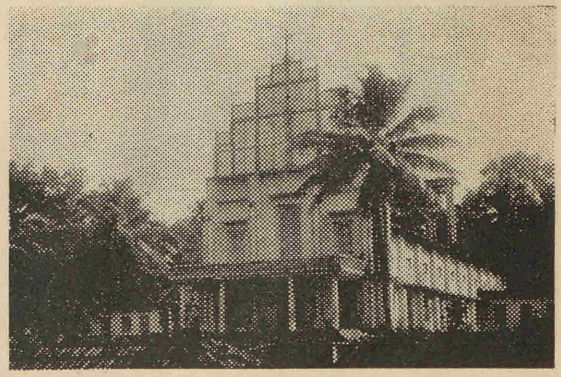
10. Muvattupuzha, Holy Magi (1819) Catholic Families 395, Parishioners 3911, Convents 5 (C. M. C., S. D., S. H. & F. C. C.) Schools: H S 2., U.P. 2, L.P. 1.

11. Pothanikad, St. Xavier's 1831, Cath. Fam. 208, Parishioners 1372, Convent 1 (M.S.J.) Hospital 1.

12. Neyyassery, St. Sebastian's (1851) Cath. Fam. 405, Parishioners 2996, Convent 1 (F.C.C.) Schools: H.S. 1, U.P. 1, L.P. 1, Nursery 1.

13. Thodupuzha, St. Sebastian's (1852) Cath. Families 270, Parishioners 2343, Convents 6, (C.M.C., F. C. C., S.H. & S. A. B. S.), Schools: H.S. 1, U.P. 1 L.P. 1, Nursery 1.

14. Peringuzha, St. Joseph's (1864) Cath. Families 219, Parishioners 1921, Convent 1 (S.D) School: L.P. 1, Home for the aged.

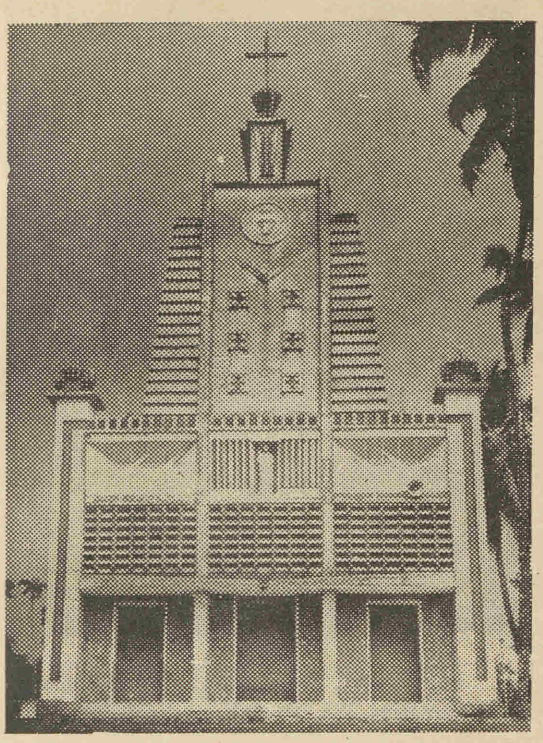
15. Kaloor, St. John the Baptist (1882), Cath. Families 407, Parishioners 2906, Convents 2, (M.S.J. & F.C.C.) Schools: U.P. 1, L.P. 1, Hospital 1.

16. Vazhakulam, St. George's (1885) Cath. Fam. 796, Parishioners 6116, Convent 2 (C.M.C. & M.S.J.), Schools: H.S. 2, B.T.S. 1, U.P. 3, L.P. 4, Nursery 1, Hospital 1.

17. Arikuzha, St. Sebastian's (1889) Cath. Families 207, Parishioners 1650, Convent 1 (C.M.C.) School: L.P. 1.

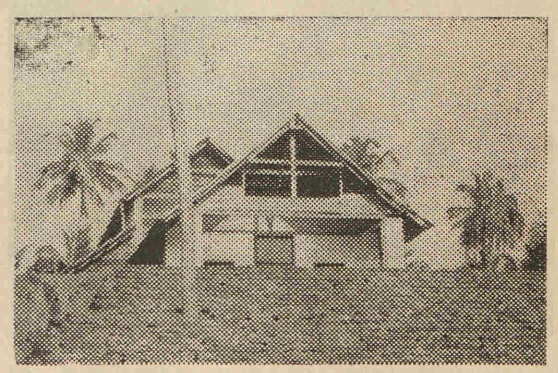
18. Ayavana Sacred Heart (1894) Cath. Fam. 336, Parishioners 2439, Convent 1 (S.H.) Schools: H. S. 1, U. P. 1, L. P. 1.

19. Kalloorkad, St. Augustine's (1898) Catholic Families 506. Parishioners 4283, Convent 1 (M.S.J.) Schools: H. S. 1, U. P. 1, L.P. 1, Hospital 1.

20. Thottakara, St. George's (1902), Cath. Fam. 195, Parishioners 1320, Convent 1 (S.H.) U.P.S. 1, L.P. 1, Nursery 1.

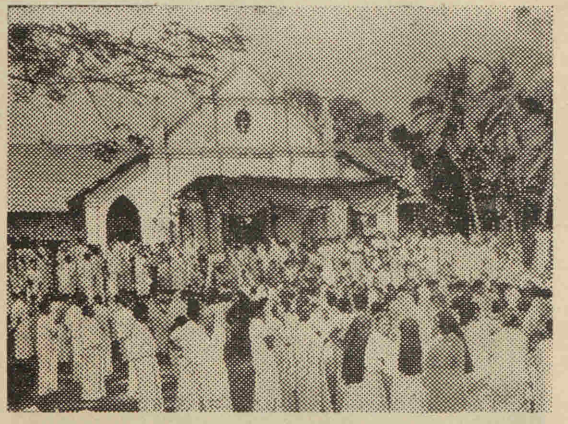
21. Kodikulam, St. Anne's (1902) Cath. Fam. 309, Parishioners 2689, Convent 1, (S.A.B.S.) H.S. 1, U.P. 1, L.P. 1.

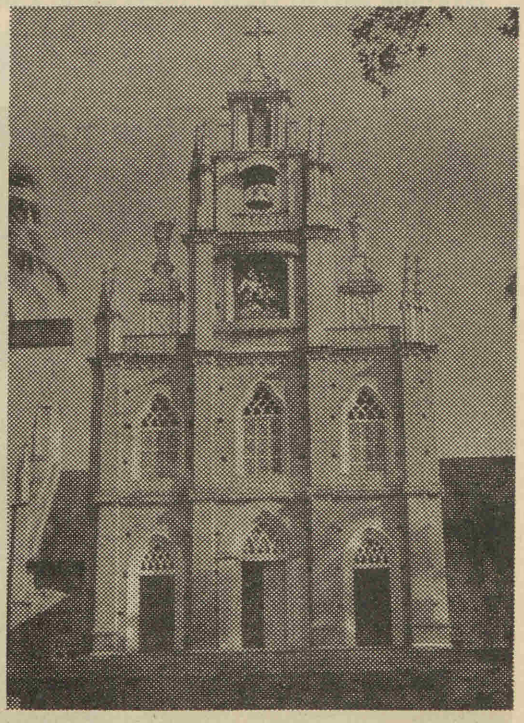
22. Karimannoor, St. Mary's (1903) Cath. Fam. 519, Parishioners 4135, Convents 2 (F.C.C. & M.S.J.) H. S. 1, U. P. 1, L. P. 1, Nursery 1, Hospital 1.

23. Bethleham, Holy Family (1904) Cath. Families 288, Parishioners 1638.

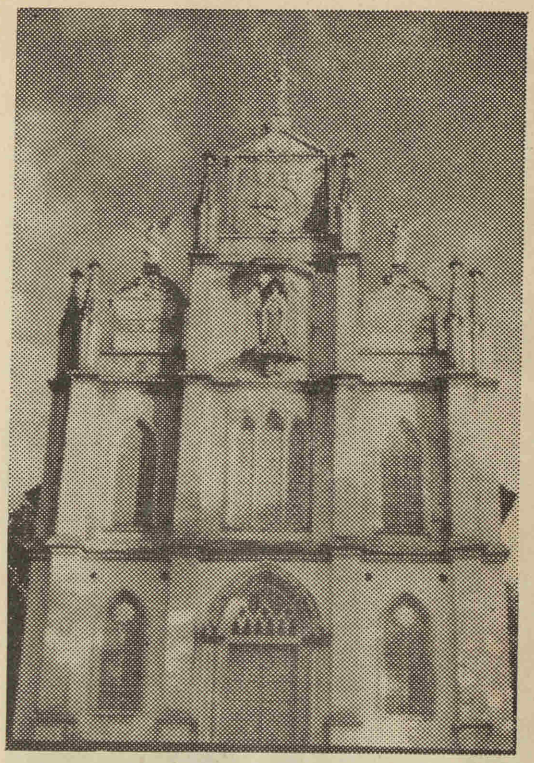
24. Kadavoor, St. George's (1910) Catholic Families 334, Parishioners 2126, Convent 1 (S.H.) School: L.P. 2.

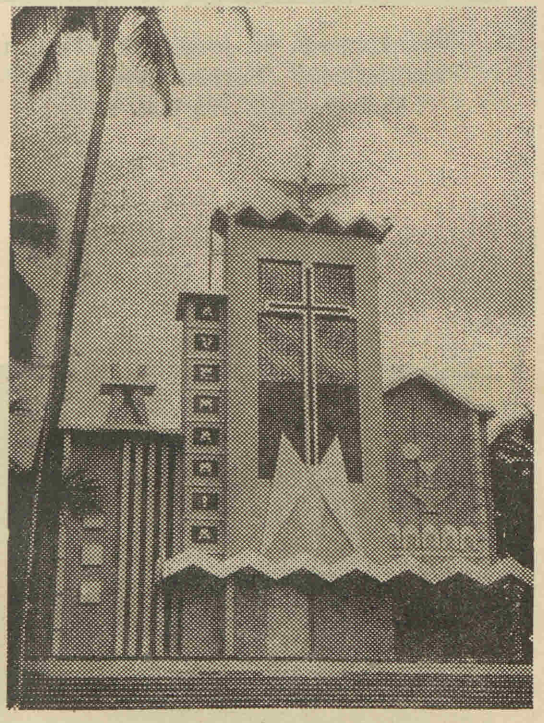
25. Kallanickal, St. George's (1914) Cath. Fam. 363, Parishioners 2544, Convent 1, (C.M.C.) Schools: H.S. 1, U.P. 1, L.P. 1, Nursery 1.

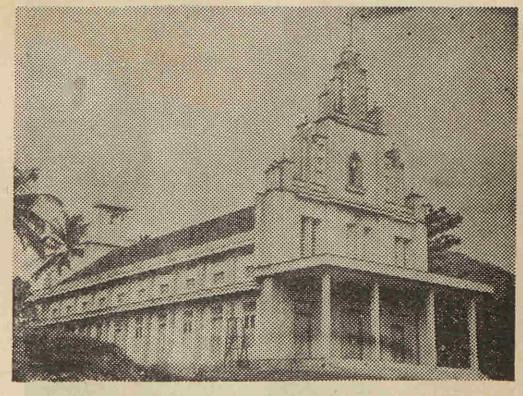
26. Nellimattam, St. Joseph's (1914) Cath. Families 366, Parishioners 2710, Convent 1 (S.D.) U.P. 1, L.P. 1.

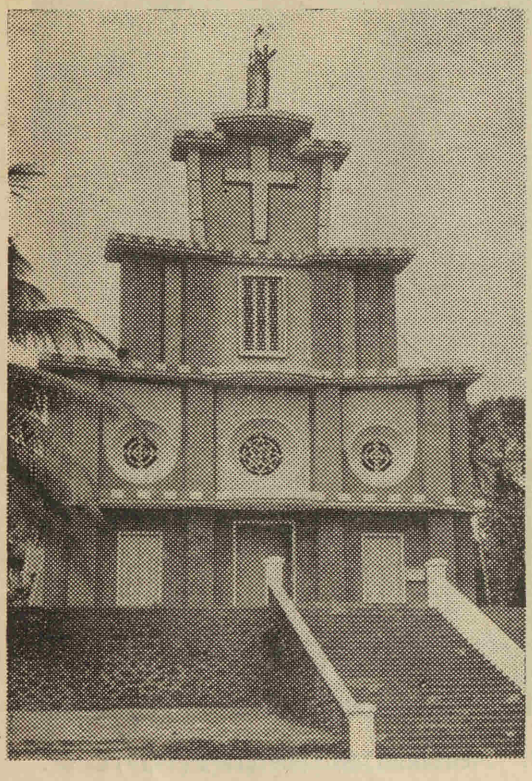
27. Nediakad, St. Theresa's (1917) Cath. Families 346, Parishioners 2640, Convent 1 (S.H.) L.P. 1.

28. Kalayanthany, St. Mary's (1918) Cath. Families 474, Parishioners 3130, Convent 1 (S.A.B.S.) H.S. 1, U.P. 1, L.P. 1.

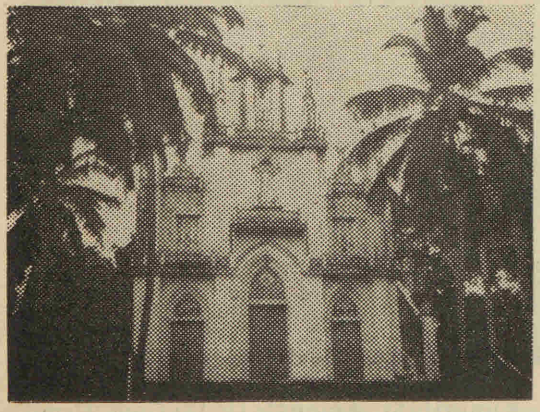
29. Kuninji, St. Antony's (1918) Cath. Families 178, Parishioners 1314, Convent 1 (S.A.B.S.) L.P.S. 1, U.P.S. 1.

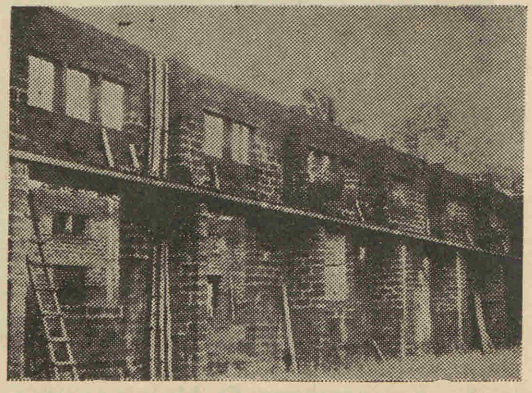
30. Pyngottoor, St. Antony's (1920) Cath. Families 451, Parishioners 2924, Convent 1 (F.C.C.) L. P. 1, U.P. 1.

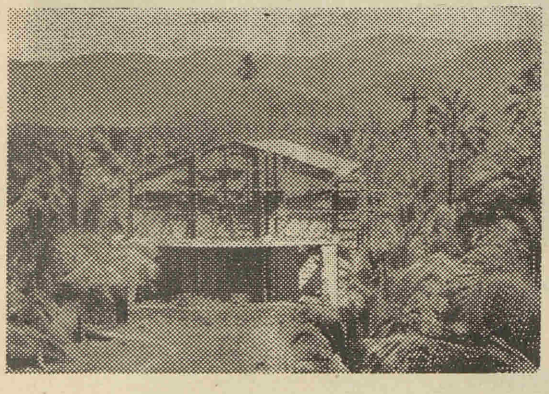
31. Meenkunnam, St. Joseph's (1925) Cath. Families 260, Parishioners 1618, Convent 1 (S. H.) L.P. 1.

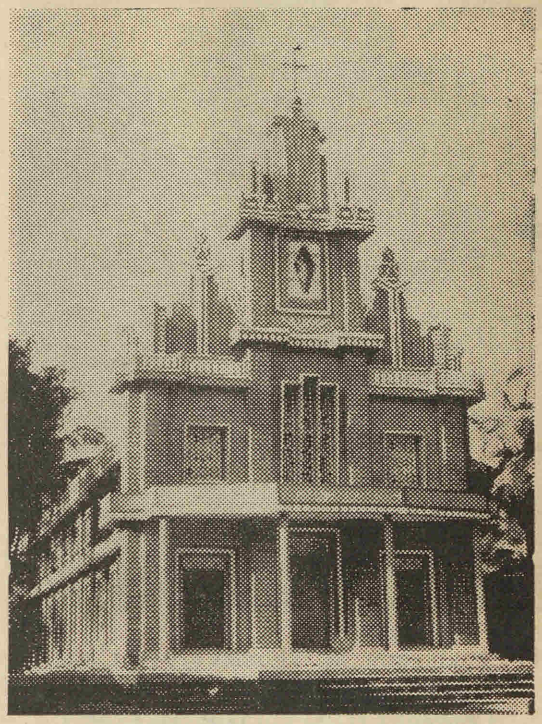
32. Ezhalloor, St. Sebastian's (1926) Cath. Fam. 262, Parishioners 2146, Convent 1 (F.C.C.) Schools: L.P. 1, U.P. 1, Nursery 1,

33. Oonnukal, St. Theresa's (1928) Cath. Fam. 277, Parishioners 2120, Convent 1, (S.D.) L.P. 1, U.P. 1, H.S. 1, Nursery 1.

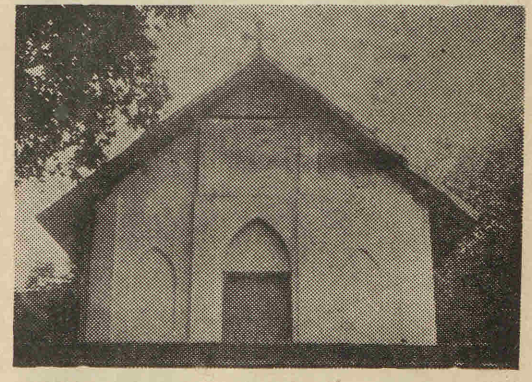
34. Velielchal, St. Joseph's (1929)
Catholic Families 300, Parishioners 1893,
Convent 1 (F.C.C.) L.P. 1, U.P. 1.

35. Udumpannoor, St. Sebastian's (1930)
Catholic Families 287, Parishioners 2261,
Convent 1 (F.C.C.) U.P. 1.

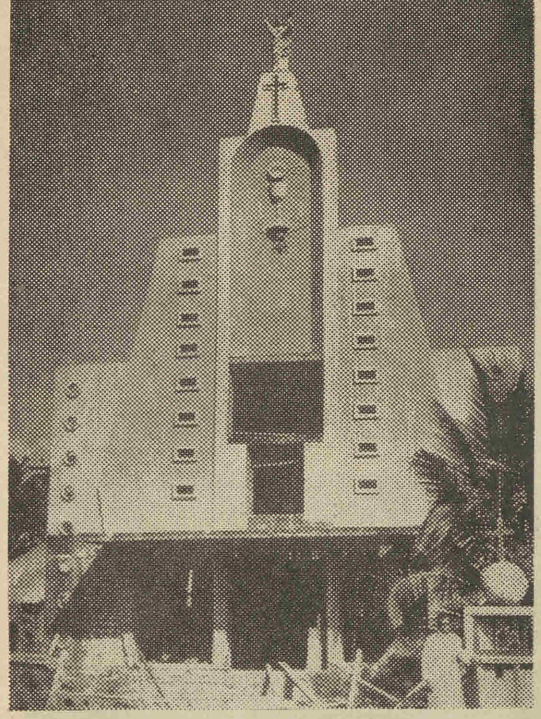
36. Kuttampuzha, St. Antony's (1930)
Catholic Families 206, Parishioners 1135,
Convent 1 (M.S.J.) Hospital 1,
Mission Station 1, (Kuttyamchal)

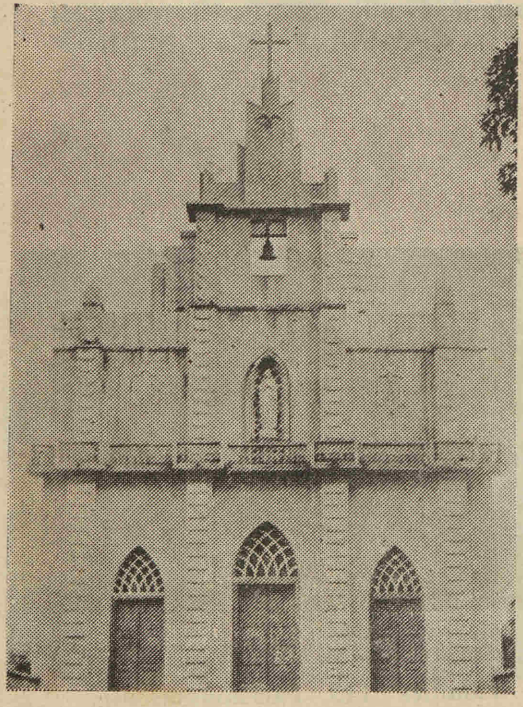
37 Inchoor, St. Antony's (1931) Cath.
Families 113, Parishioners 807,
Convent 1 (F.C.C.)
L.P. 1.

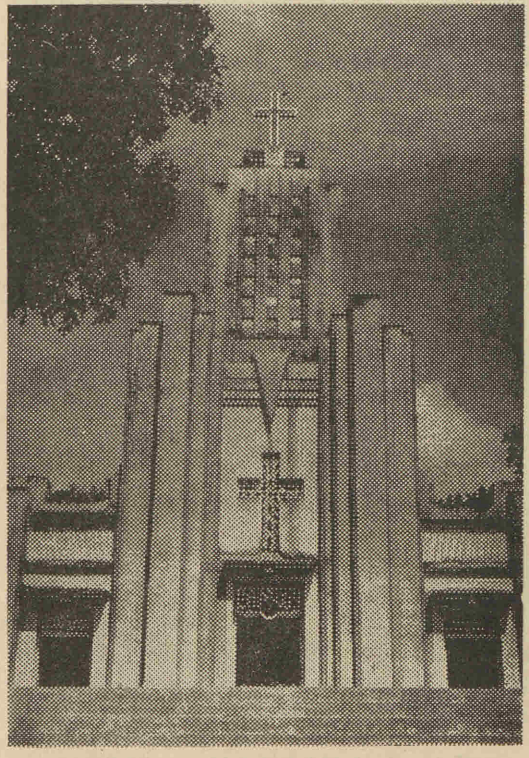
38. Nadukany, St. Thomas (1931) Catholic Families 220, Parishioners 1509 Convent 1 (C.M.C.) U.P. 1, L. P. 1.

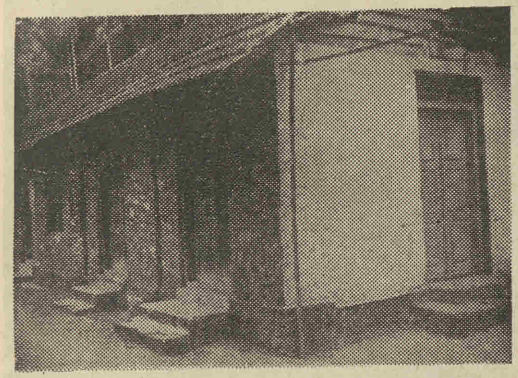
39. Nedumpara, St. Sebastian's (1933) Cath. Families 105, Parishioners 785, Mission Stations: Poyka,

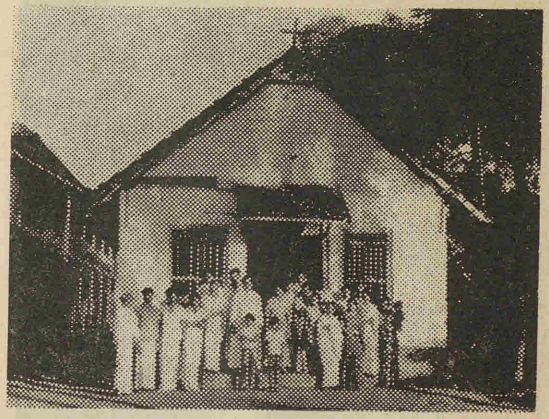
40. Thalayanad, Lourdes (1935) Cath. Families 135, Parishioners 1088, L.P.S. 1

41. Purapuzha, St. Sebastian's (1938) Cath. Families 223, Parishioners 1531, School: U.P. 1, Nursery 1.

42. Cheppukulam, St. Thomas (1938) Cath. Fam. 120, Parishioners 724, Convent 1 (S.A.B.S.) Schools: L.P. 1, U.P. 1.

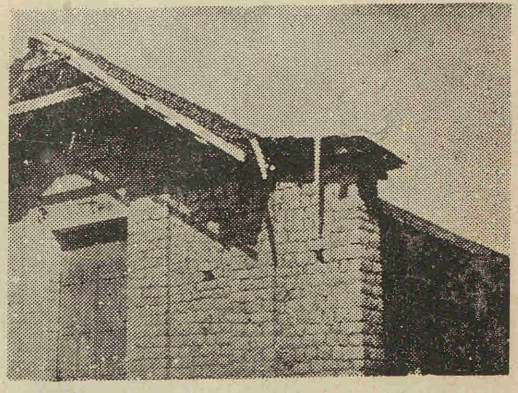

43. Kaliyar, St. Ritha's (1940) Cath. Fam. 390, Parishioners 2556. Convent 1 (S.A.B.S.) L.P. 1, U.P. 1, H.S. 1.

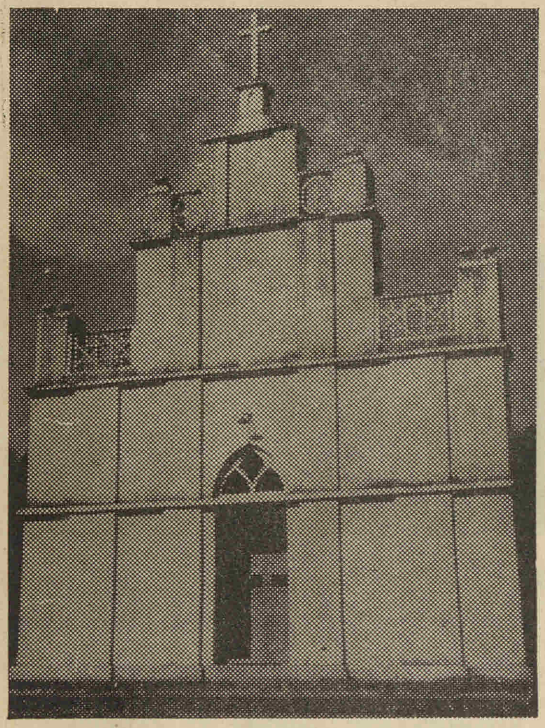

44. Ponnamthanam, SS. Peter & Paul (1944) Cath. Families 152, Parishioners 868

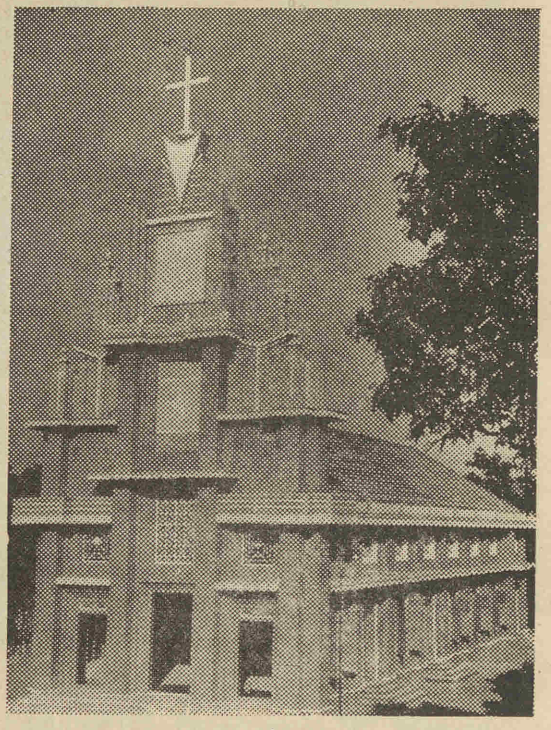
45. Vattiyar Lourdes (1948)

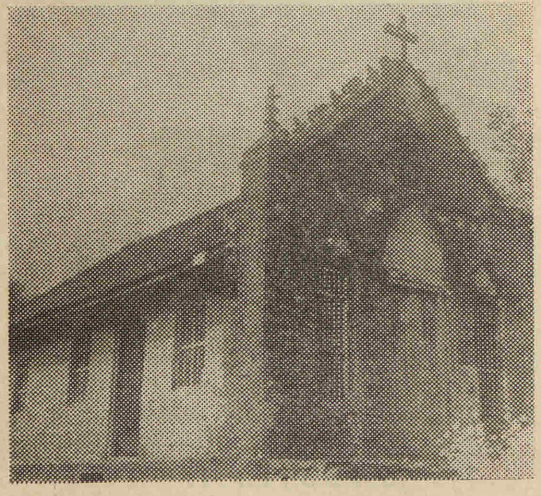
46. Chilavu, Christ the King (1948) Cath. Fam. 115, Parishioners 1380, Convent 1 (S.A.B.S.) L.P. 1.

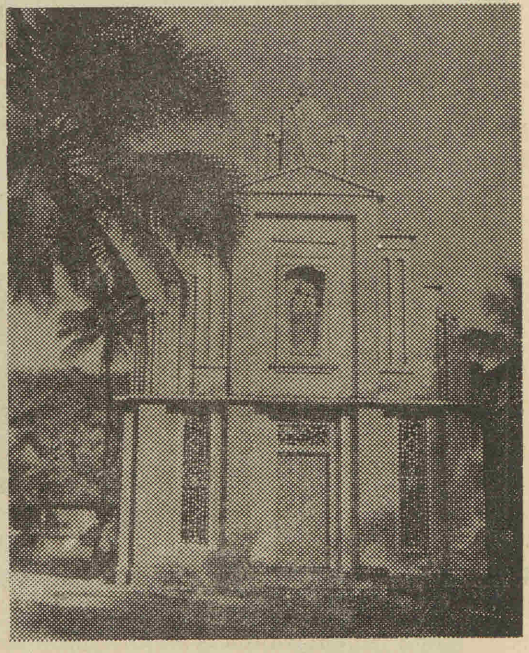
47. Koompanpara, Fatima (1949) Cath. Fam. 175, Parishioners 1190 Convent 1, C.M.C. L.P. 1, U.P. 1, Dispensary 1, Mission Station 1, (Vattiyar)

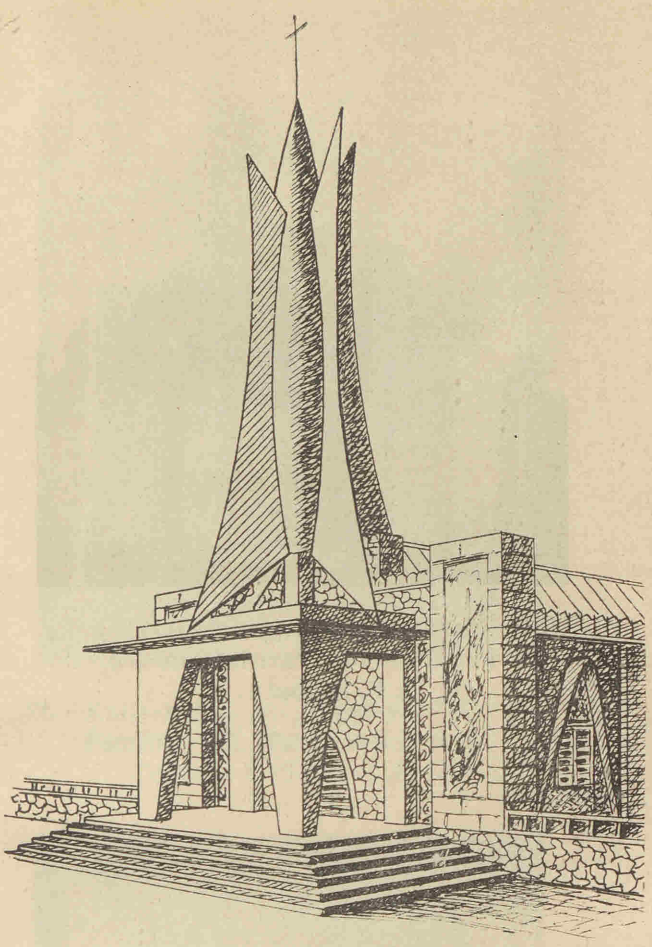
48. Kottappady, St. Sebastian's (1949) Cath. Families 149, Parishioners 1051, Convent 1, (M.S.J.) Hospital 1.

49. Pooyamkutty, St. George's (1949) Catholic Families 120, Parishioners 649, Convent 1, (S.H.) L.P. 1.

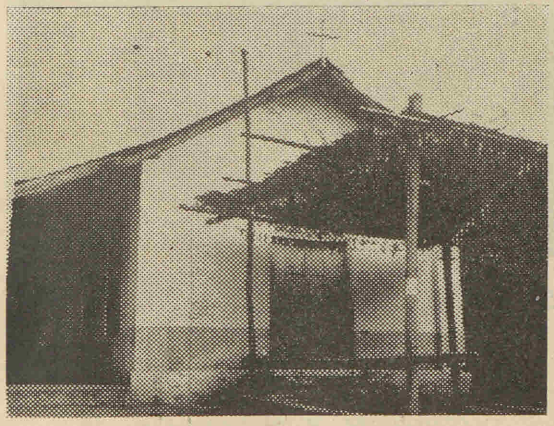
50. Parapuzha, St. Joseph's (1949) Cath. Families 135, Parishioners 987, Convent 1. (S.A.B.S.), L.P. 1

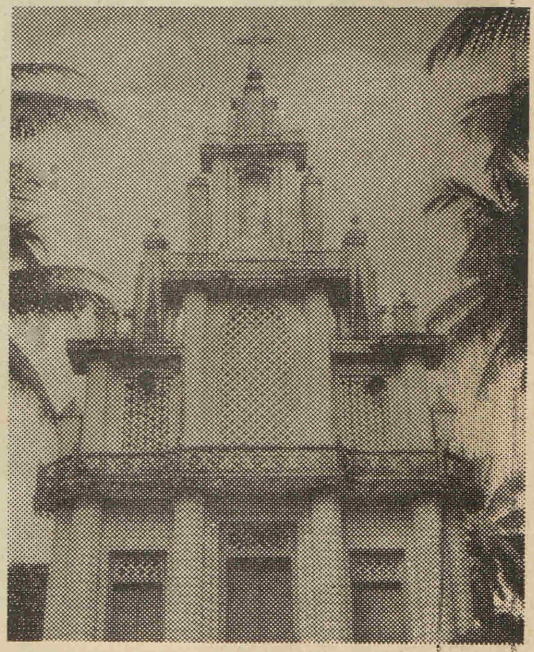
51. Nedumgapra, St. Antony's (1949) Catholic Families 204, Parishioners 1400, Convent 1 (C.M.C.) L.P. 1.

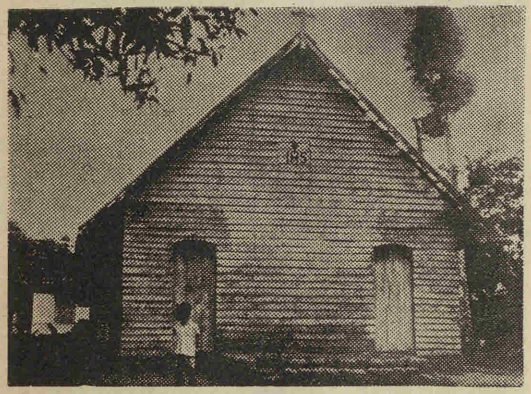
52. Malipara, B V.M. (1949) Cath. Fam. 187, Parishioners 1198, Convent 1 (C.M.C.) Schools: L P. 2, U.P. 1.

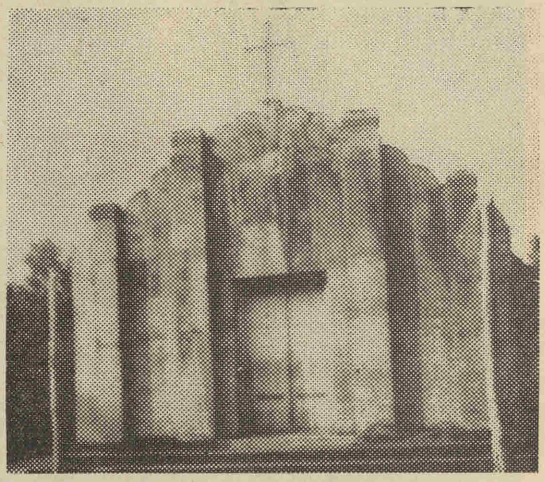
53. Kadalikad, Vimalamatha (1951) Catholic Families 184, Parishioners 1038, Convent 1 (S.A.B.S.) U.P. 1, L.P. 2,

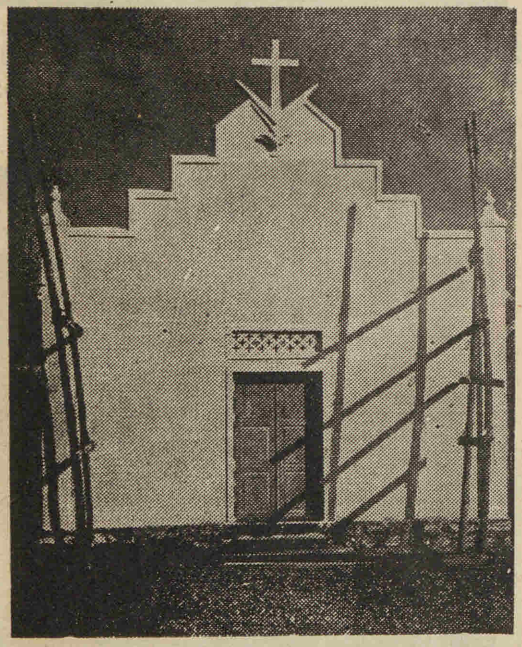
54. Vazhakala, B.V.M. (1950) Cath. families 140 Parishioners 697, L.P. 1, U.P. 1.

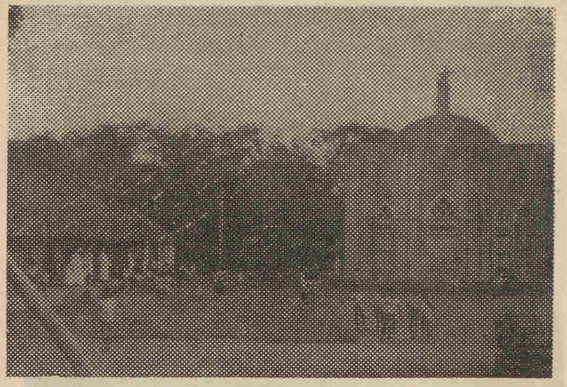
55. Kunchithanny, Holy Family (1951) Cath. Families 205, Parishioners 1151.

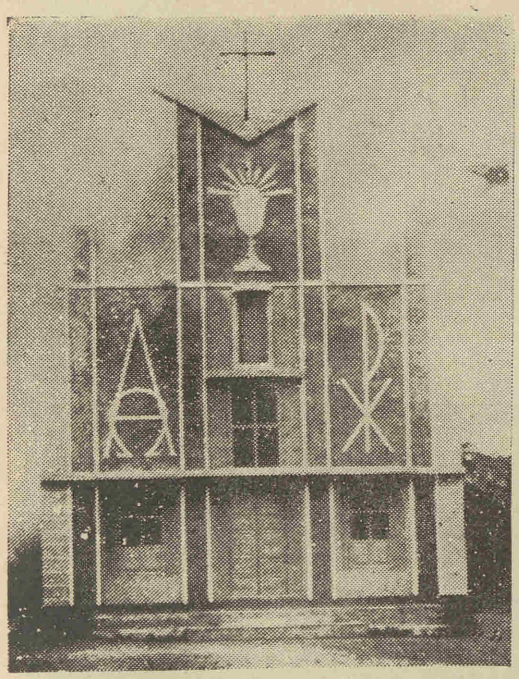
56. Thennathoor, Fatima (1951) Catholic Families 126, Parishioners 960. L.P. School 1.

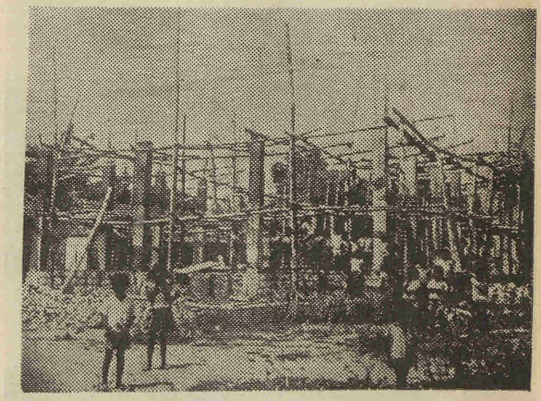
57. Neriamangalam, St. Joseph's (1951) Cath. Families 153, Parishioners 906.

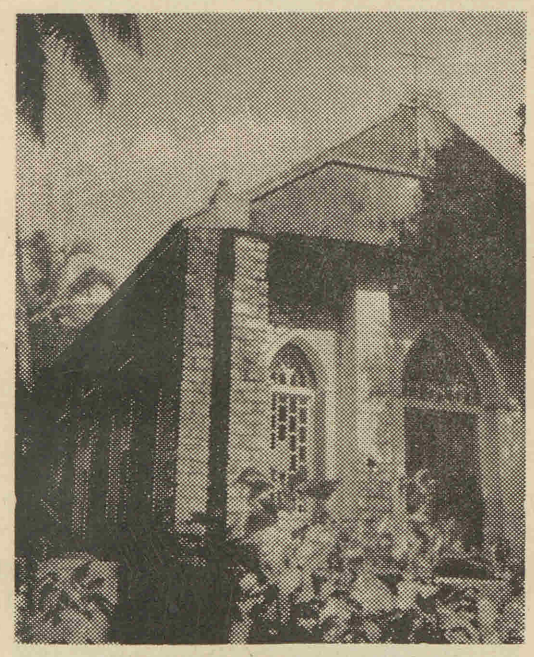
58. Rajakad, Christu Raj. (1951) Cath. Families 433, Parishioners 2921, School: L.P. 1, Convent 1, (S.H.), Hospital 1.

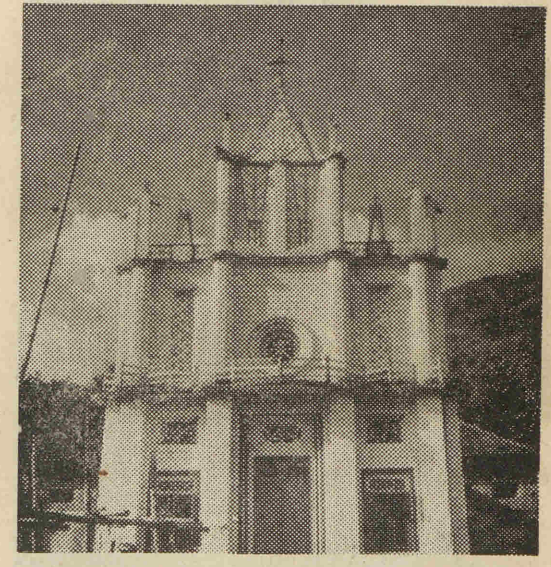
59. Kallarkutty, St. Joseph's (1951) Cath. Families 182, Parishioners 1030, Convent 1, (S.H.) L.P. 1.

60. Josegiri, St. Joseph's (1952) Catholic Families 195, Parishioners 1315, Convent 1, (F.C.C.) L.P. 1.

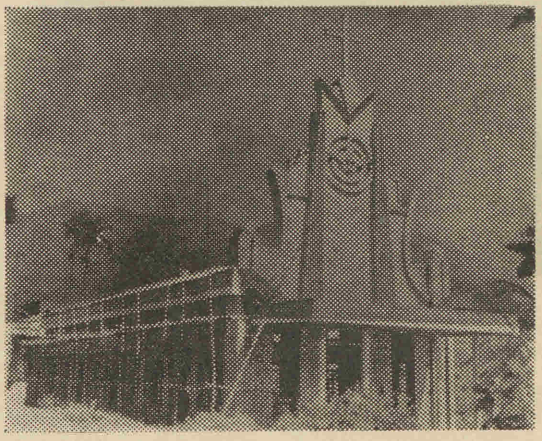
61. Kavakad, B. V. M. (1952) Catholic Families 152, Parishioners 1185.

62. Pannimattam, (1952) Cath. Families 200, Parishioners 1340, Convent 1, (S.A.B.S.) L.P. 1.

63. Chittoor, St. George's (1953) Catholic Families 160, Parishioners 950, L. P. 1.

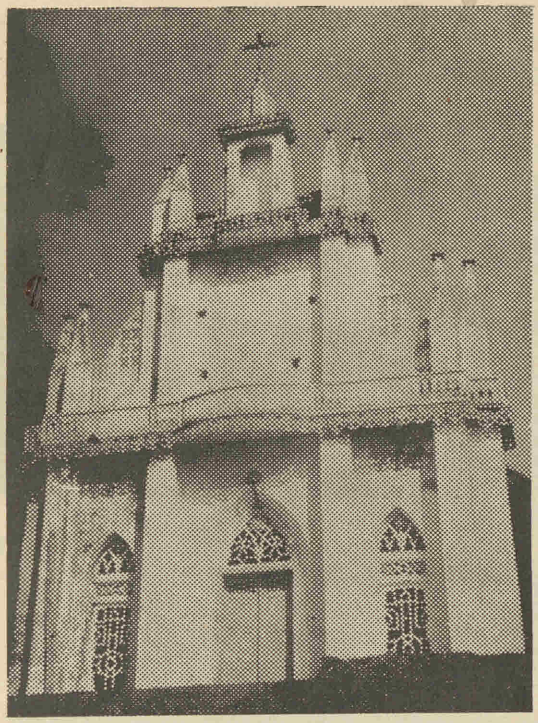
64. Ellakal, St. Antony's (1953) Catholic Families 345, Parishioners 2420, Convent 1 (M.S.J.) Hospital 1.

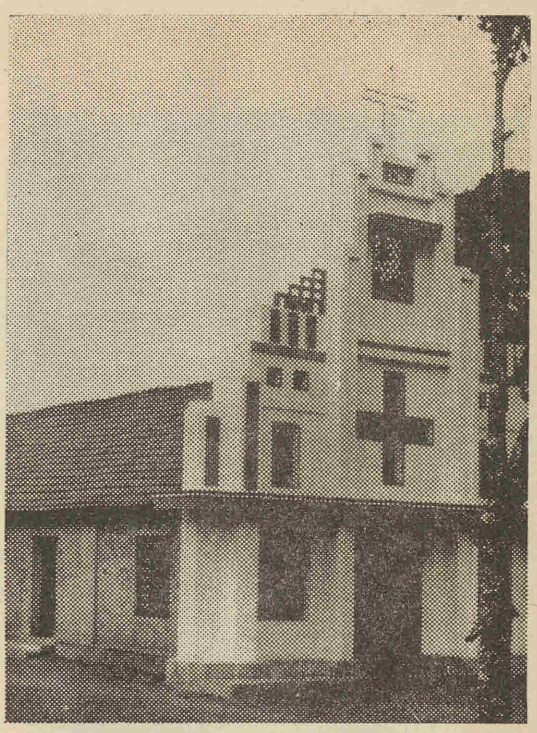
65. Kanchiyar, B.V.M. Lourdes (1953) Catholic Families 172, Parishioners 1321, Mission Station 1, (Rajagiri)

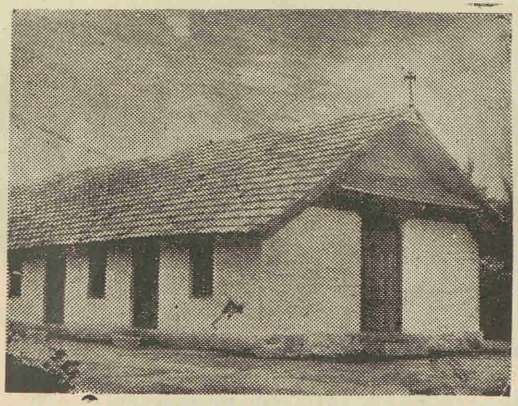
66. Nedumkandam, St. Sebastian's (1953) Cath. Families 300, Parishioners 1807, Convent 1 (S.H.) Hospital 1, Mission stations 2, (Nazareth and Thookkupalam)

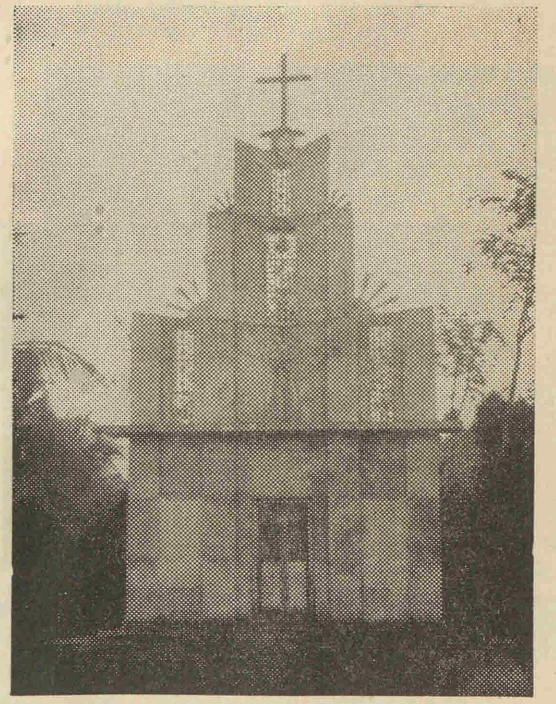
67. Kolady, St. Thomas (1954) Cath. Fam. 96, Parishioners 680.

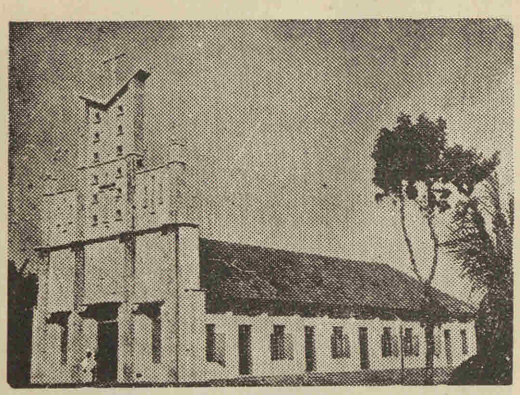
68. Thokkupara, St. Sebastian's (1954) Catholic Families 190, Parishioners 2001.

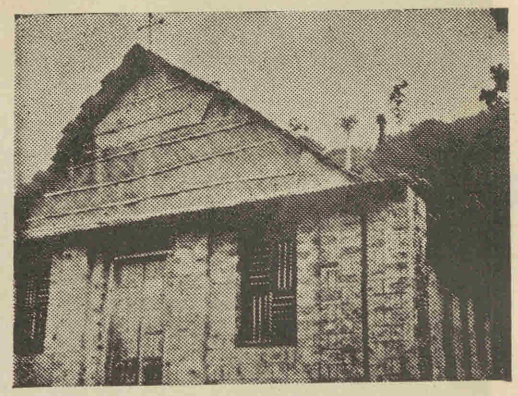
69. Parathod, St. George's (1954) Catholic Families 568, Parishioners 3623, Convent 1 (C.M.C.) Schools H.S. 1, U.P. 1, L.P. 2.

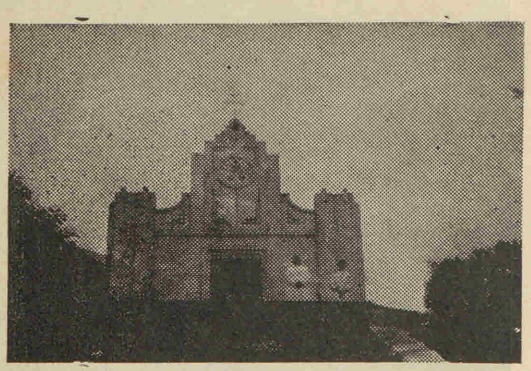
70. Ponmudy, B.V.M. (1954) Cath. Fam. 141, Parishioners 1074.

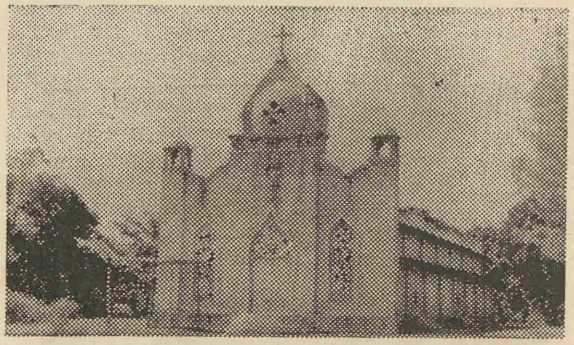
71. Vazhathop, St. George's (1954) Cath. Fam. 340, Parishioners 2100, Convent 1 (S.A.B.S.) U.P.S. 1, L.P.S. 1, Mission stations 2 (Cheruthony, Maniaramkudy)

72. Kuthupara, St. Joseph's (1954) Cath. Fam. 96, Parishioners 712, School 1, (unrecognised L.P.)

73. Korandikad, Our Lady of S.H. (1954) Cath. Families 54, Parishioners 489, Convent 1 (C.M.C.), School: L.P. 1, U.P. 1.

74. Rajakumari, St. Mary's (1955) Catholic Families 293, Parishioners 1999, Convent 1 (S.H.), School: 1. (unrecognized)

75. Nadukara, St. Mathew's (1955) Cath. Families 126, Parishioners 884.

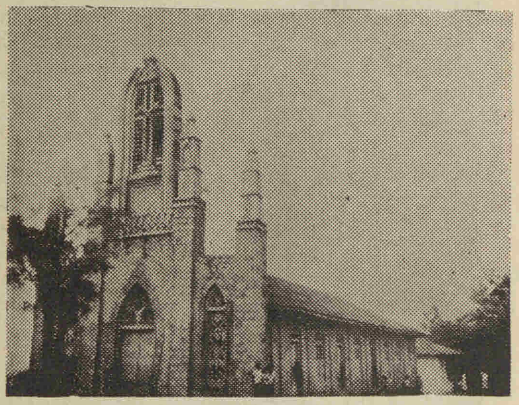
76. Kulaparachal, St. Maria Goretti (1956) Cath. Families 208, Parishioners 1400.

77. Chalasserry, St. Pius X (1956) Cath. Families 103, Parishioners 764, Convent 1 (S.H.)

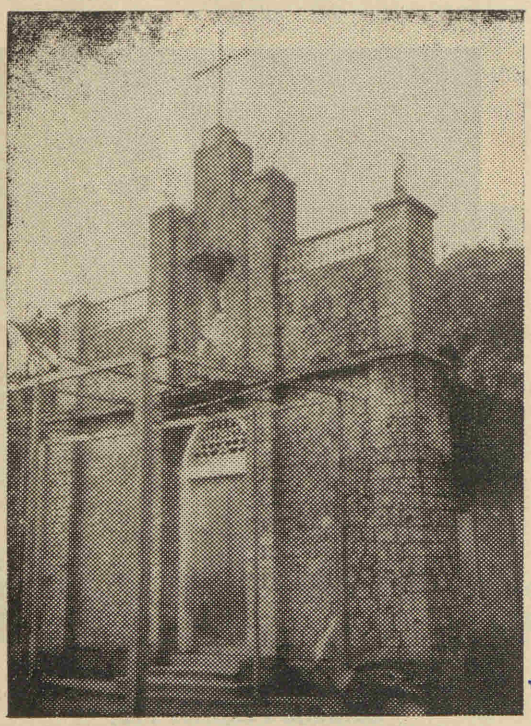
78. Mulliringad, Lourdes (1957) Catholic Families 112, Parishioners 679.

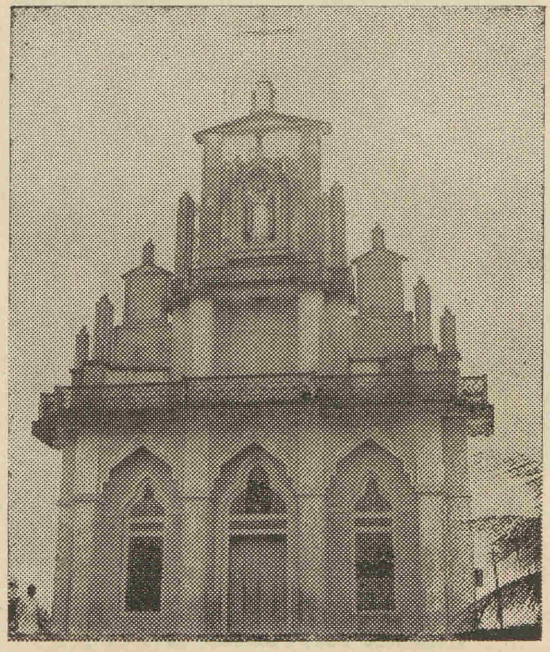
79. Pottankad, St. Sebastian's (1957) Cath. Fam. 135, Parishioners 1695, Convent 1 (S.A.B.S.) Schools: H.S. 1, U.P. 1, L.P. 1, Mission station 1. (Baison Valley)

80. Vandamattam, St. George's (1957) Cath. Families 215, Parishioners 1539, Convent 1 (F.C.C.) Nursery school 1.

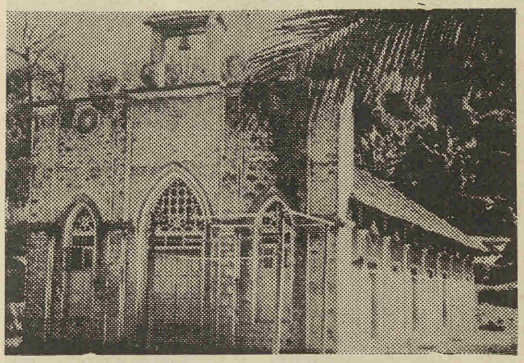
81. Marady, St. George's (1957) Cath. Families 127, Parishioners 918.

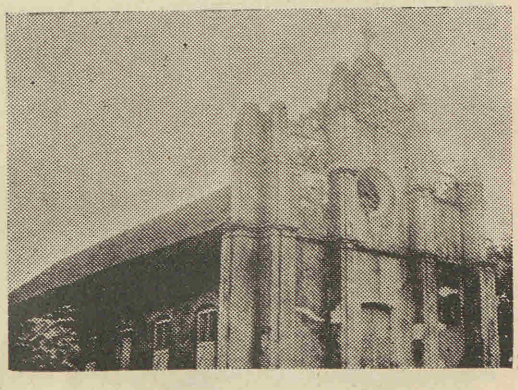
82. Mankuva, St. Thomas (1957) Cath. Fam. 160, Parishioners 1086, Convent 1 (C.M.C.) Schools: L.P. 1.

83: Kuthumkal, St. George's (1958) Cath. Families 25, Parishioners 165.

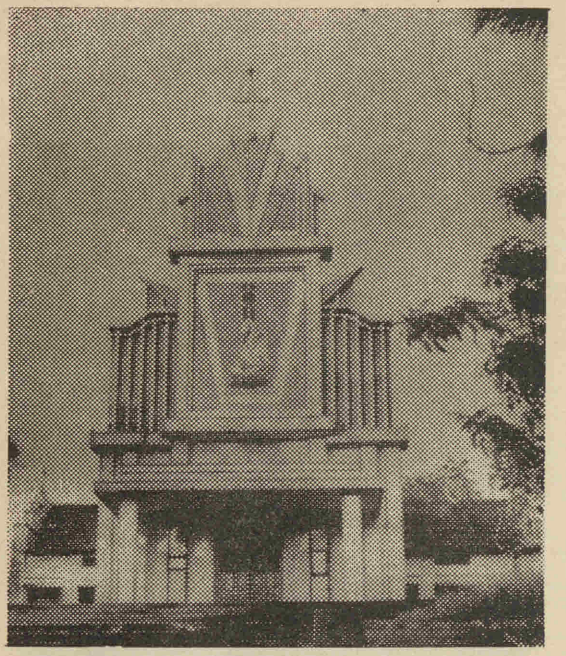
84. Panniarkutty, B.V.M. (1958) Cath. Families 135, Parishioners 1225, L.P.S. 1.

85. Perumpalloor, St. Pius X (1958) Cath. Families 114, Parishioners 724, Convent 1 (C.M.C.) L.P. 1.

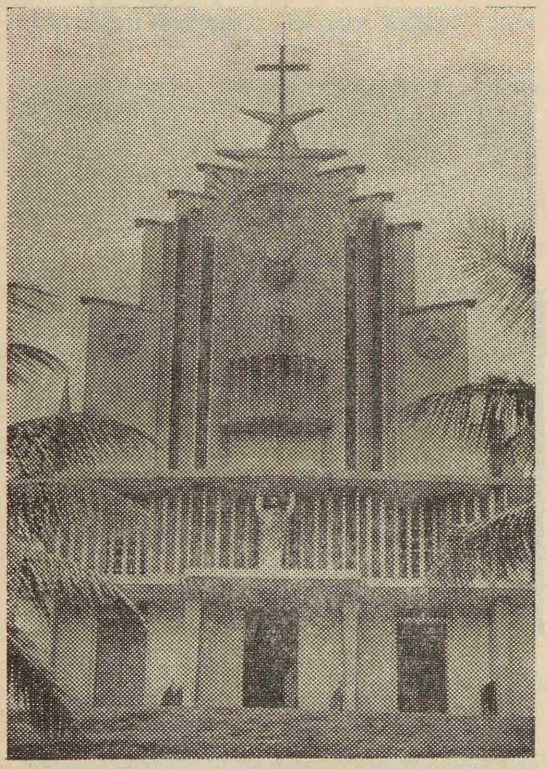
86. Muttukad, St. George's (1958) Cath. Families 85, Parishioners 511, School: L.P. 1

87. Anickad, St. Sebastian's (1959) Cath. Fam. 245, Parishioners 1812, Convent 1 (S.A.B.S.) Schools: H.S. 1, U.P. 1, L.P. 1.

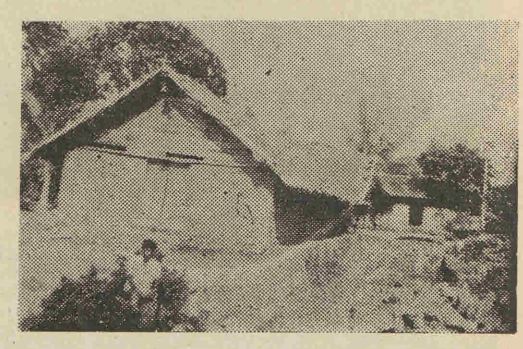

88. Kanthipara, St. Sebastian's (1959) Catholic Families 136, Parishioners 789.

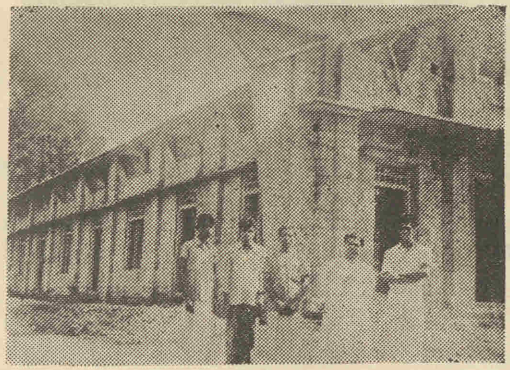

89. Thookupalam, St. Antony's (1959) Catholic Families 114, Parishioners 762.

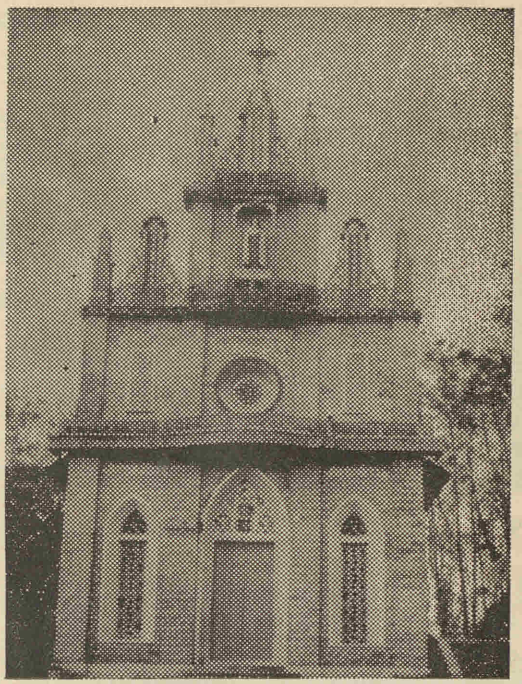
90. Calvarygiri, B.V.M. Dolours (1959) Catholic Families 148, Parishioners 1002.

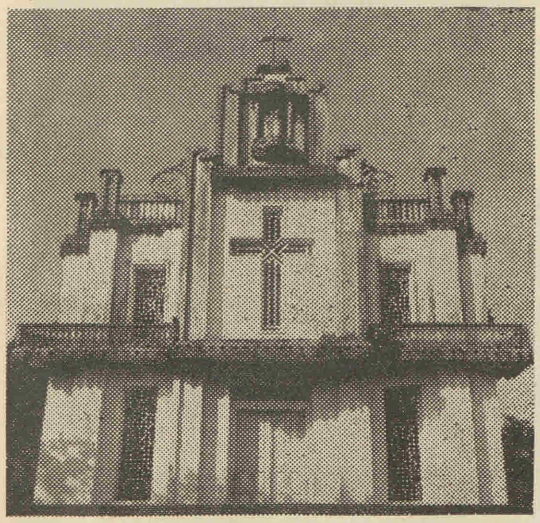
91. Chemmannar St. Francis Xavier's (1959) Cath. Families 302, Parishioners 2135, Convent 1 (S.H.) Schools: L.P. 1, U.P. 1.

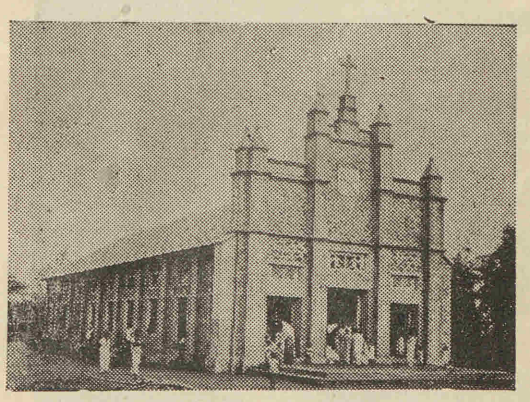
92. Panickankudy, St. John Vianey's (1959) Cath. Families 255, Parishioners 1560, School: L.P. 1, Mission Stations 2 (Aduckaneetty and Thinkalkad.)

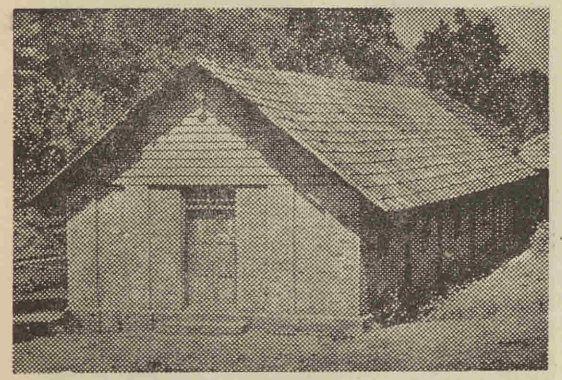
93. Pallikamury, St. Theresa's (1959) Catholic Families 283, Parishioners 1910, Convent 1 (F.C.C.)

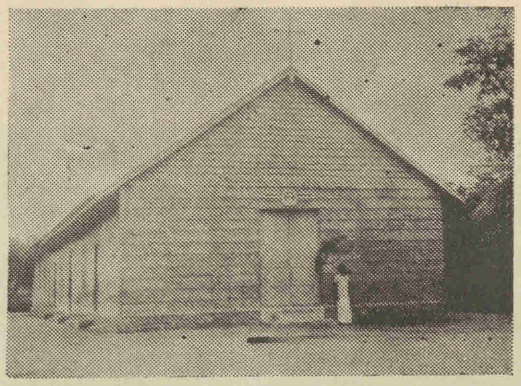
94. Randar, St. Michael's (1959) Cath. Families 108, Parishioners 714, Convent 1 (S.H.) Nursery School: 1.

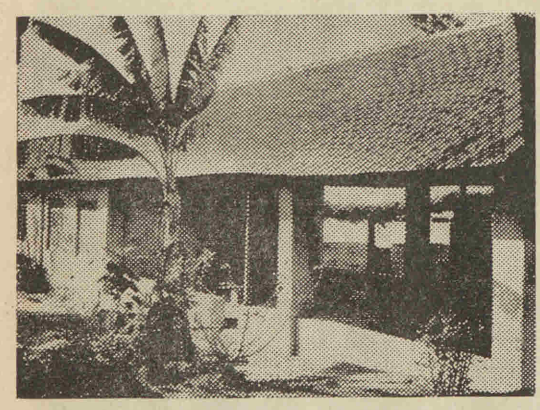
95. Vellayamkudy, St. George's (1959) Cath. Families 488, Parishioners 3728, Convent 1 (F.C.C.) School: L.P. 1, Mission station 1. (Mulakaramedu)

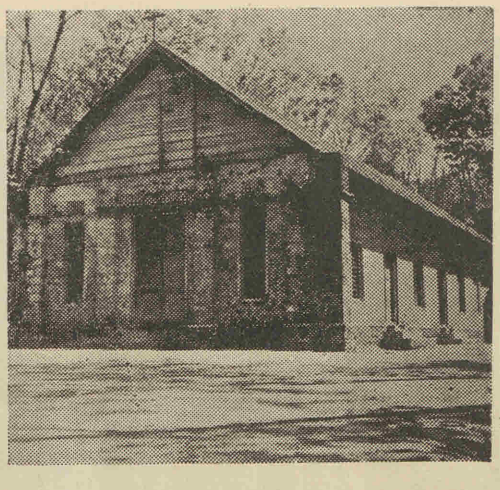
96. Ayiramekar, St. Thomas (1959) Catholic Families 102, Parishioners 498.

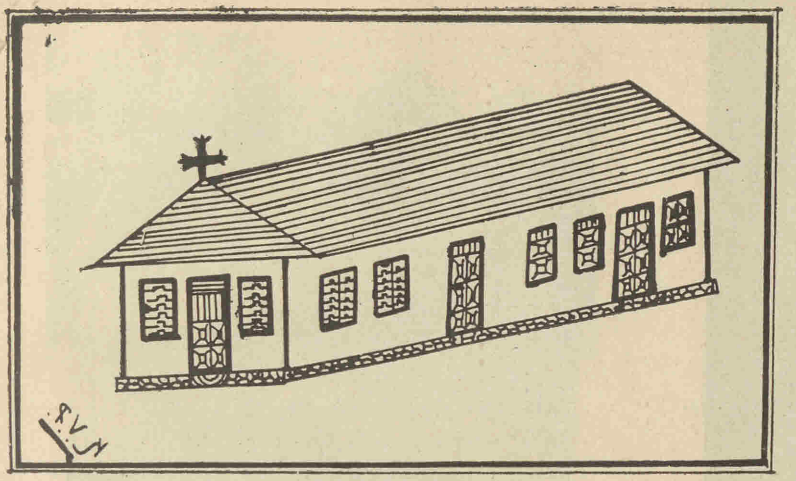
97. Ezhukumvayal, B.V.M. (1959) Cath. Fam. 370, Parishioners 2498, Convent 1 (S.H.) School: L.P. 1, Hospital 1.

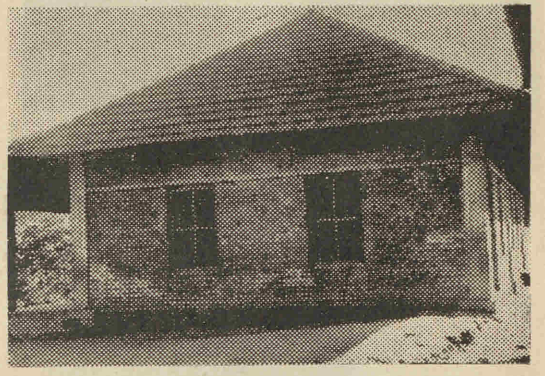
98. Erattayar, St. Thomas (1960) Catholic Fam. 695, Parishioners 5795, Convent 1 (F.C.C.) Schools: U.P. 1. L.P. 1,

99. Inchathotty, B.V.M. Immaculate Conception (1960) Cath. Families 66, Parishioners 402, Convent 1 (F.C.C.) L.P. S. 1.

100. Perumannoor, St. George's (1960) Catholic Families 120, Parishioners 813.

101. Thankamany, St. Thomas (1960) Cath. Fam. 650, Parishioners 4916, Convent 1 (S.A.B..S.) Schools: L.P. 1, U.P. 1.

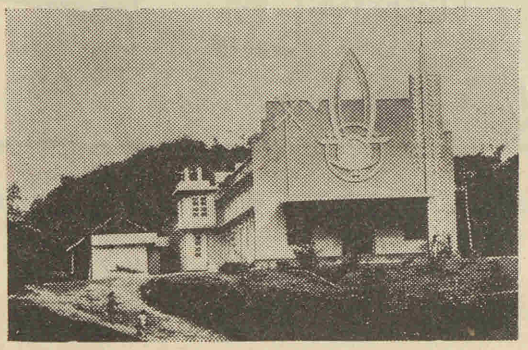
102. Neendapara, B.V.M. (1960) (The new Church under Construction) Cath. Fam. 67, Parishioners 340.

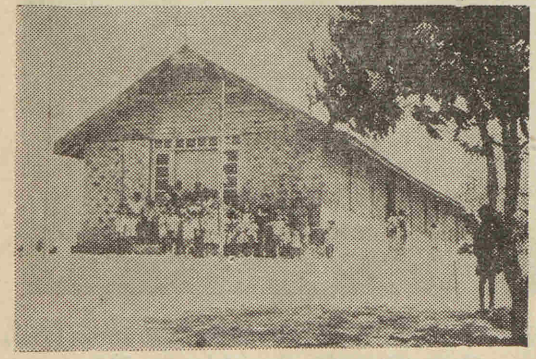
103. Nellippara, St. Francis Xavier's (1960) Cath. Fam. 60, Parishioners 213, Convent 1 (C.M.C.) School U.P. 1.

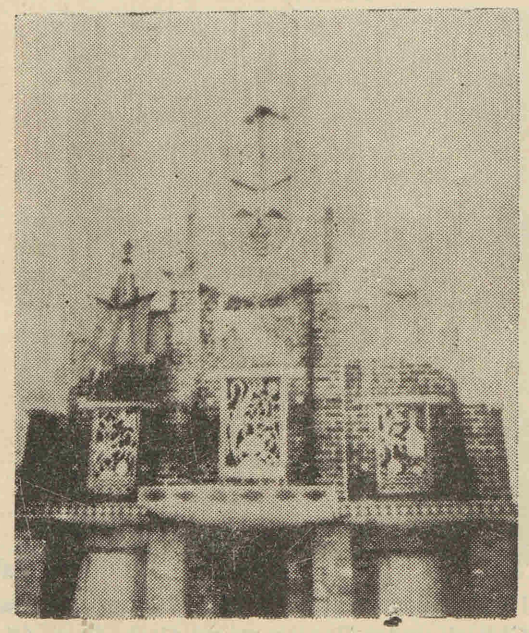
104. Thazhuvankunnu, St. George's (1960), Cath. Fam. 177, Parishioners 1319, Convent 1 (S.H.) School: L.P. 1.

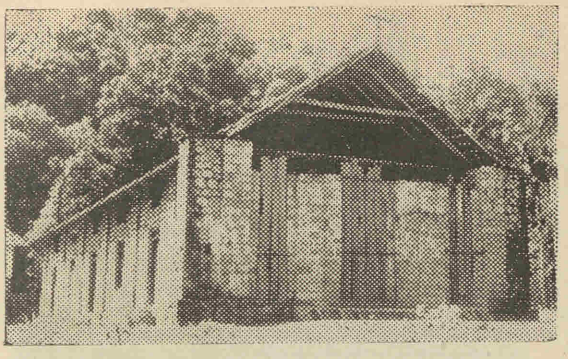
105. Vellathooval, St. George's (1960) Cath. Families 66, Parishioners 521, Convent 1 (S.A.B.S.), L.P. S. 1.

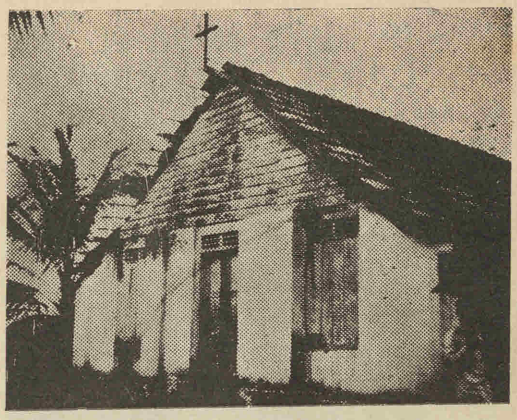
106. Santhigram, St. St. Joseph's (1960) Cath. Families 249, Parishioners 1526, L.P. S. 1.

107. Nirmalapuram, B.V.M. (1961) Catholic Families 153, Parishioners 1116.

108. Panamkutty, St. Joseph's (1961)
Catholic Families 144, Parishioners 903,
Convent 1 (F.C.C.) Schools: L.P. 1, U.P. 1.

109. Mannamkandam, St. Antony's (1961)
Catholic Families 44,
Parishioners 287.

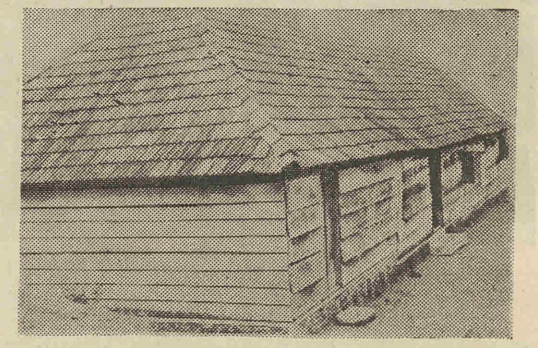
110. Chelliampara, St. Mary's (1961)
Catholic Families 82,
Parishioners 565.

111. Karimala, Fatima Matha (1961)
Catholic Families 25,
Parishioners 315.

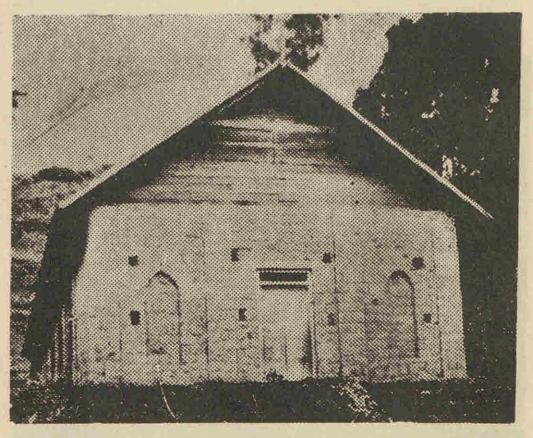
112. Mariapuram, St. Mary's (1961) Catholic Families 237, Parishioners 1327, Convent 1 (S.A.B.S.) School: L.P. 1.

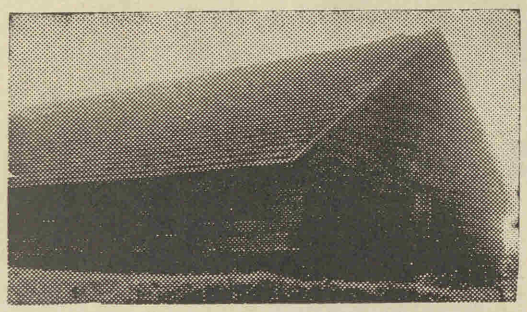
113. Vimalagiri, B.V.M. (1962) Catholic Families 369, Parishioners 1962, School: L.P. 1.

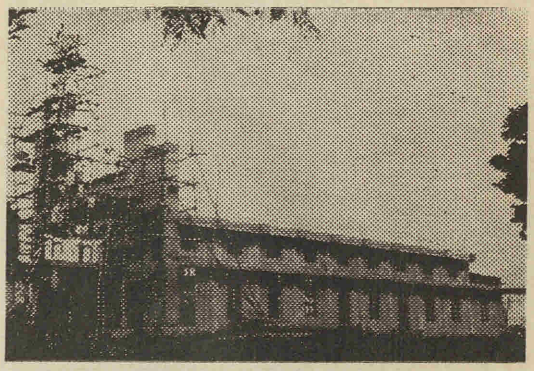
114. Vettimattam, St. Francis Sales (1962) Catholic Families 112, Parishioners 690.

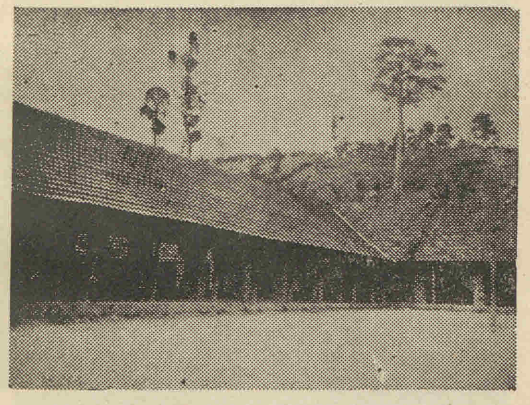
115. Assisi (Machiplavu), St. Francis (1962) Catholic Families 77, Parishioners 449.

116. Chembakapara, St. Peter's (1962) Cath. Families 205, Parishioners 2780, Convent 1 (F.C.C.) L.P. S. 1.

117. Vazhavara, St. Mary's (1962) Cath. Families 425, Parishioners 3325, School: L.P. 1.

118. Murickassery, B.V.M. (1962) Catholic Families 389 Parishioners 3128, Convent 1 (F.C.C.) L.P. S. 1.

119. Kythapara, St. Mary's (1962) Catholic Families 33, Parishioners 257.

120. Churuly, St. Thomas (1962) Cath. Families 165, Parishioners 872.

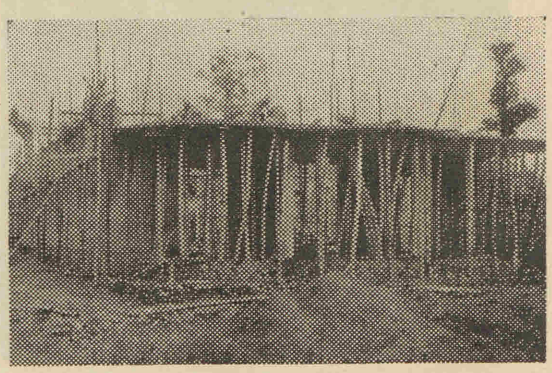

121. Kompayar, St. Thomas Apostle (1962)

122. Nazareth, St. Joseph's (1962)

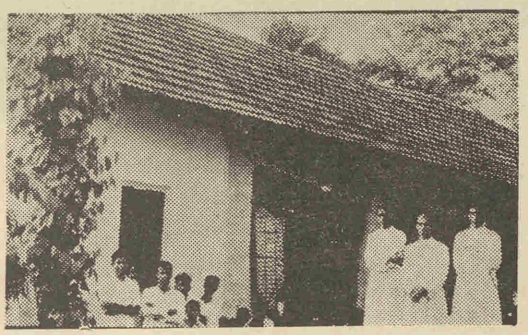

123. Upputhod, St. Joseph's (1963) Cath. Families 405, Parishioners 2151, Convent 1 (C.M.C.) School: L.P. 1.

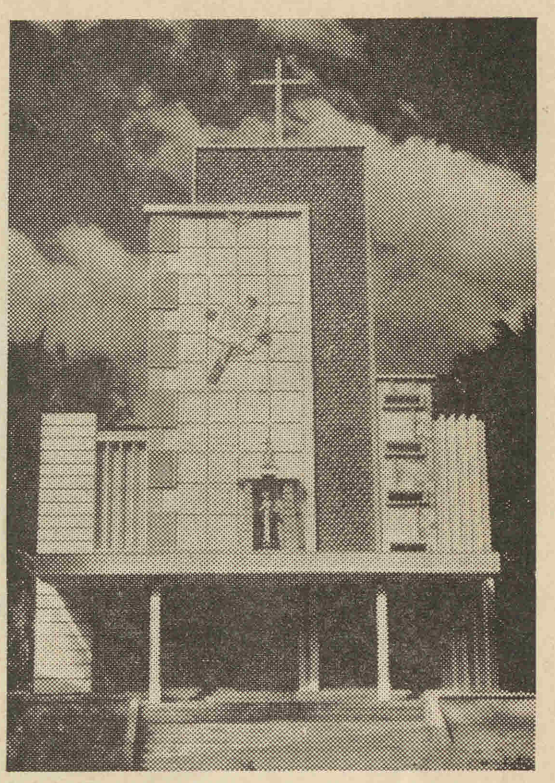

124. Narakakanam, St. Joseph's (1963) Cath. Fam. 226, Parishioners 1652, Convent 1 (S.H.), Mission Station 1, (Idukki)

125. Rajagiri, Christuraj (1963) Cath. Families 90, Parishioners 516.

126. Thommankuth, St. Thomas (1964) Cath. Families 114, Parishioners 762, School: L.P. 1.

127. Alakode, St. Thomas More (1964) Cath. Fam. 166, Parishioners 1233. School: L.P. 1.

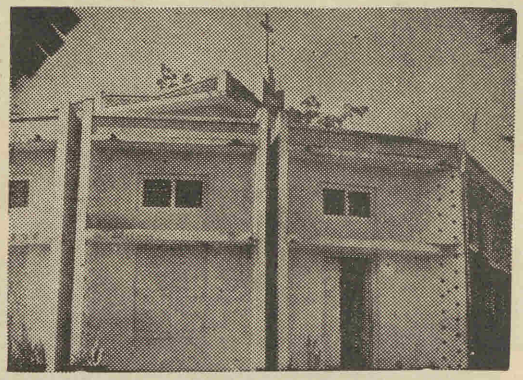
128. Kiliyarkandam, Holy Family (1964) Cath. Families 235, Parishioners 1510, Schools: L.P. 1, Mission Station 1, (Rajamudi)

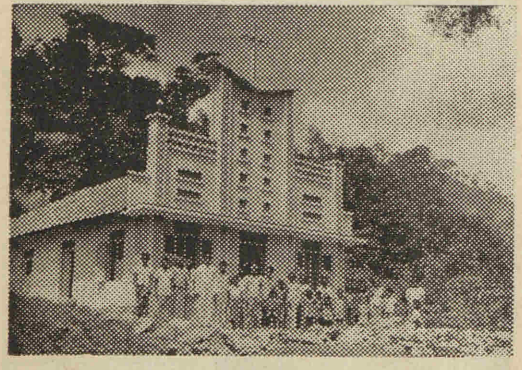
129. Sleevamala, St. Benedict's (1965) Cath. Families 111, Parishioners 606, School: L.P. 1. Mission station 1, (Karimala)

130. Pandipara, (Sehion) Holy Ghost (1965) Catholic Families 260, Parishioners 1965 L.P.S. 1.

131. Anchiri, Martin de Porus (1966) Catholic Families 166, Parishioners 1233.

132. Idukki, St. George's (1967) Cath. Families 88, Parishioners 520.

133. Mukkudam, St. Sebastian's (1967) Cath. Families 97, Parishioners 544. School: L.P. 1.

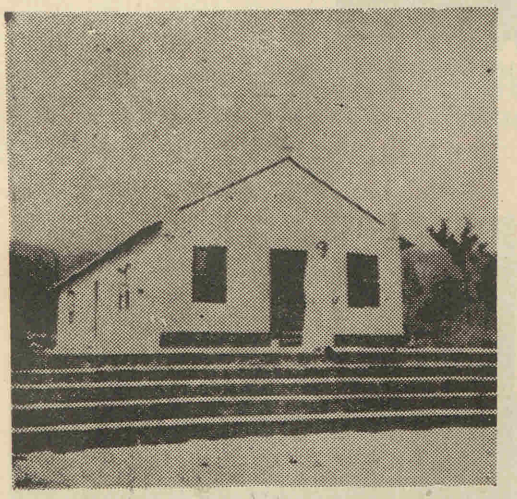

134. Thovarayar, Infant Jesus (1967) Cath. Families 185, Parishioners 1143.

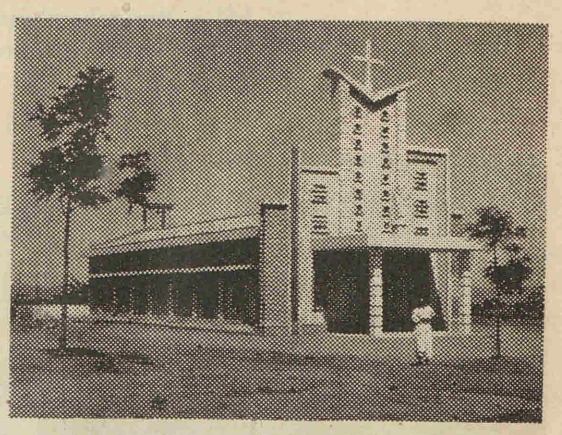

135. Bethel, St. Jacob's (1967) Cath. Fam. 373, Parishioners 1670, School: L.P. 1, Mission Station: 1. (Perinchamkutty)

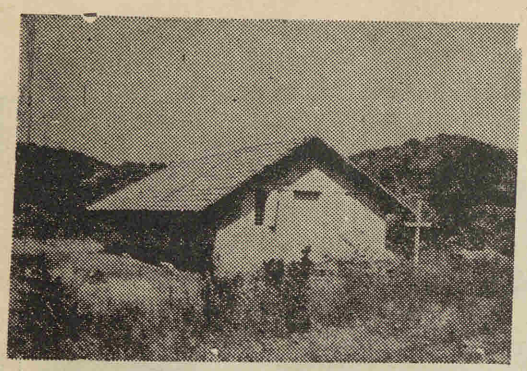
136. Cheruthony, St. Xavier's (1967)

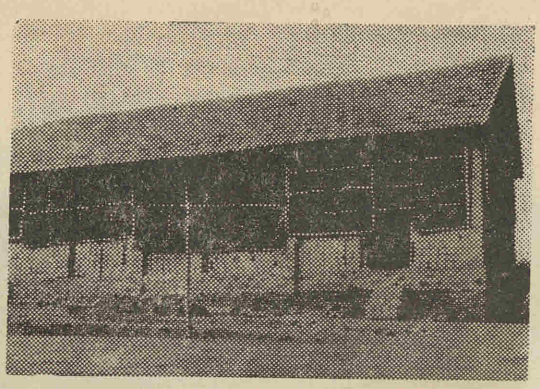
137. Sahayagiri, St. Mary's (1967) Cath. Families 96, Parishioners 620, Nursery School 1, Hospital 1.

138. Calvarymount, St. George's (Narupara) (1967) Cath. Fam. 215, Parishioners 1975, School: 1, Mission Station 1. (Rajanilayam)

139. Thinkalkad, St. Mathew's (1967) Cath. Families 18, Parishioners 114.

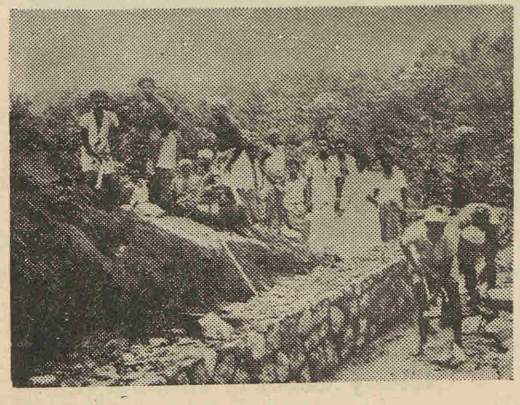
140. Udayagiri. St. Mary's (1968) Cath. Fam. 205, Parishioners 1334, Convent 1 (S.A.B.S.) School: L.P. 1, Mission Station 1. (Kochukamakshi)

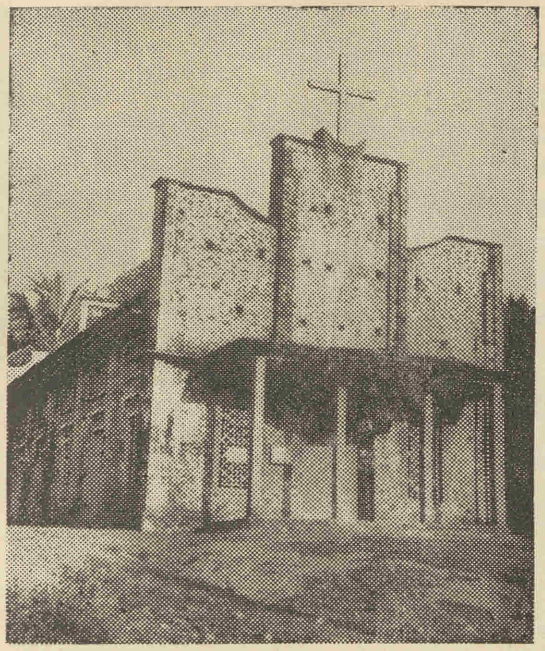
141. Perinchamkutty, St. Mary's (1969) Cath. Families 120, Parishioners 624, School: L.P. 1.

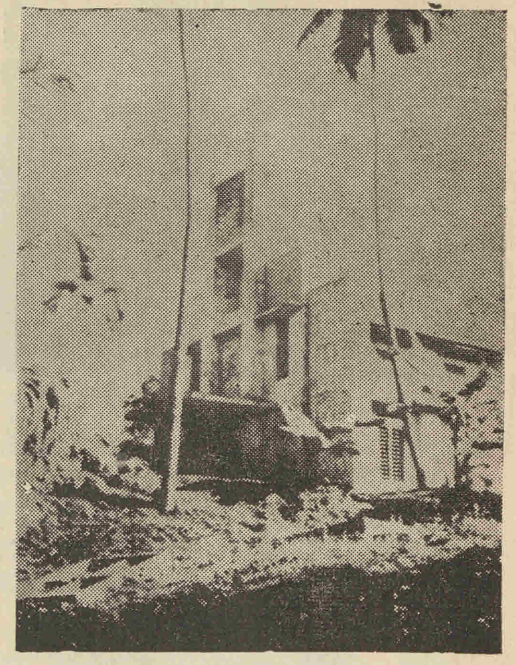
142. Maniaramkudy, St. Mary's (1969) Cath. Families 53, Parishioners 314.

143. Eattithope, St. Mary's (1969) Cath. Families 153, Parishioners 809.

144. Vadakode, St. Sebastian's (1969) Cath. Families 100, Parishioners 500,

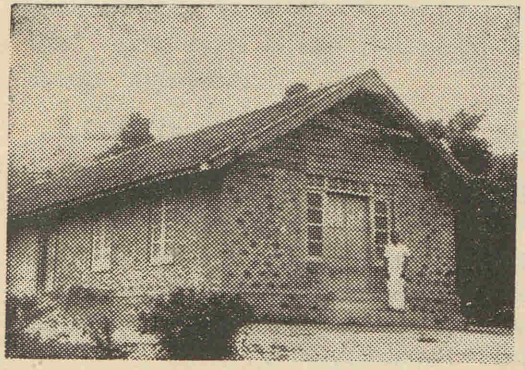
145. Perumpallichira, St. Joseph's (1969) Cath. Families 100, Parishioners 528.

146. Kuttyanchal, St. Mary's (1969)

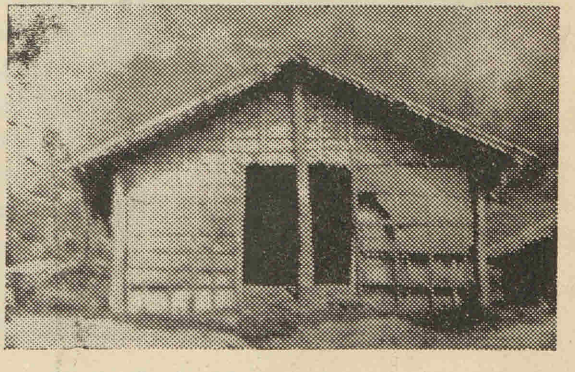
147. Thrikariyoor, St. Thomas (1970)

148. Kochukamakshy, St. Sebastian's (1970) Cath. Families 109, Parishioners 610.

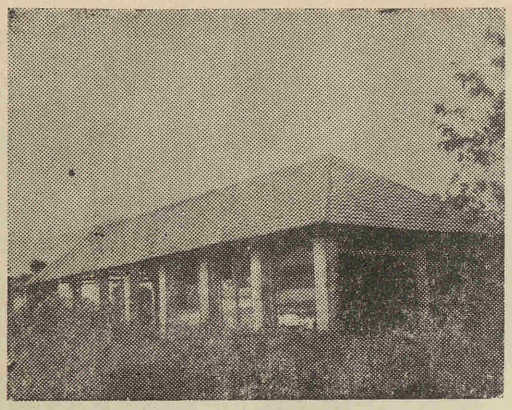
149. Mathirappilly, St. Sebastian's (1970)

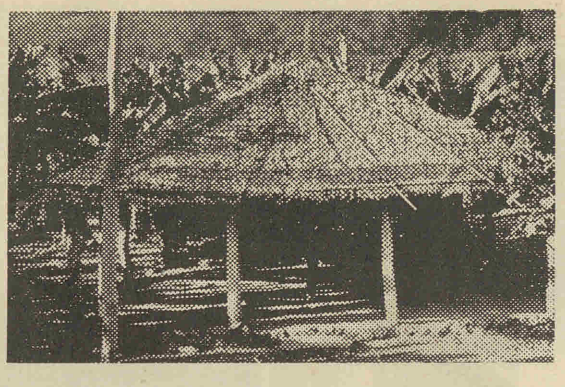
150. Baison Valley, St. Antony's (1970) Catholic Families 55, Parishioners 290.

151. Mankulam, St. Mary's (1970) Cath. Families 200, Parishioners 900, School: L. P. 1.

152. Rajamudi, Christ King (1970) Catholic Families 151, Parishioners 815.

153. Poyka, B.V.M. (1971) Cath. Families 110, Parishioners 745.

154. Ambikapuram, St. Mary's (1971) Cath. Families 54, Parishioners 339.

155. Punnamattam, St. Sebastian's (1971)

156. Thopramkudy, St. Maria Goretti's (1971) Cath. Families 200, Parishioners 1250.

157. Alpara, St. Mary's (1972) Cath. Families 100, Parishioners 538.

158. Rajanilayam, Christuraj (1972)

159. Mulakaramedu, (1972)

160. Koduvely, Little Flower (1972) Cath. Fam. 223, Parishioners 1594.

161. Painavu, (1974)

162. Edamalayar, (1974)

ഒരു നടപ്പാത ഉള്ളതായിട്ടറിവുണ്ട്. കൊ ബകോണം, വിശാഖപട്ടണം തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും തൊട്ടപുഴ പ്രദേശത്തെത്തിയ പുരാതന കുടുംബങ്ങളും ഉണ്ടെന്നുള്ളതും ചരിത്രപാരമ്പര്യമാണ്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ആദിമശതകത്തിൽത്തന്നെ മൈലക്കൊമ്പിൽ ക്രൈസ്തവാരാധനാകേന്ദ്രം ഉണ്ടായിയെന്നുപറഞ്ഞാൽ അതിശയോക്തിയായിരിക്കയില്ല. മാത്രമല്ല, മലയാറ്റൂർപോലുള്ള പള്ളികളും 'സപ്തദേവാലയ'ങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റിൽ പെടുന്നില്ലായെങ്കിലും സെൻറ് തോമസ് സ്ഥാപിച്ചതാണെന്നു പരക്കേ വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഈ വിശ്വാസങ്ങളൊന്നും വെറും സാങ്കല്പികമായി തള്ളിക്കളയാവുന്നതല്ല.

കേരളത്തിലെ ദേവാലയങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിൽ രണ്ടാം തലമുറയിൽപ്പെടുന്ന ദേവാലയങ്ങളായ അങ്കമാലി, അരുവിത്തുറ, ഇടപ്പള്ളി, കല്ലൂക്കാട് (ചമ്പക്കുളം), പുത്തൻചിറ എന്നിവയുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ഏറെ കൂടുതൽ പൗരാണികത്വം മൈലക്കൊമ്പിനാണെന്ന് ചരിത്രപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

കിഴക്കൻപ്രദേശങ്ങളിൽ ആദ്യമായി ഉണ്ടായ ദേവാലയമാണ് മൈലക്കൊമ്പ്. ഇന്നു മൂവാറ്റുപുഴ, തൊട്ടപുഴ, കോതമംഗലം, കുന്നത്തുനാട് എന്നീ താലൂക്കുകളിലുള്ള എല്ലാ പള്ളികളും മൈലക്കൊമ്പിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞവയാണ്. മൈലക്കൊമ്പിനു 'കിഴക്കിൻറെ മാതൃദേവാലയം' എന്ന പേരു സിദ്ധിക്കുവാനുള്ള കാരണവും ഇതുതന്നെ.

മൈലക്കൊമ്പിൻറെ പൗരാണിക പ്രശസ്തിക്കു ഉപോൽബലകമായി ധാരാളം തെളിവുകളും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഇവിടെ സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന മണിയിൽ നാനം മൂനം (വട്ടെഴുത്ത്) ലിപിയിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. "മാറനീച്ചോ മിചിഹ പിറന്ന പിമ് പെ ന്നൗന്ന–ാമതു് മീനഞയർ ദ്രാ–ാനമയിലകെ്കാമ്പിലു് മാർ തോ്താമ്മ പ്പള്ളി ക്കു് മണി വാർത്തു'' (മിശിഹാ പിറന്നിട്ടു് 606 മീനമാസം 5–ാം തീയതി മൈലക്കൊമ്പു് മാത്തോമ്മ പള്ളിക്കു് മണിവാത്തു) കരിങ്കല്ലിൽ കൊത്തിയെടുത്ത മനോഹരമായ മാമ്മോദീസത്തൊട്ടിയും ഇവിടെയുണ്ട്. പഴയപള്ളിയുടെ ആകൃതി, താഴികക്കുടങ്ങൾ, പൗരാണിക പ്രതിമകൾ, പള്ളിക്കകത്തെ പെയിൻറിംഗുകൾ, പഴയമരപ്പണികൾ, പ്രാചീന ലിപിയിലുള്ള ശിലാലിഖിതങ്ങൾ, ഇവയെല്ലാം, മൈലക്കൊമ്പിൻറെ പൗരാണിക പ്രശസ്തിക്കു മാറ്റുകൂട്ടുന്നവയാണ്. പള്ളിയുടെ മുൻവശത്തുകാണുന്ന കരിങ്കൽ കുരിശും ചരിത്രപ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. അപൂർവ്വം ചില പുരാതനപള്ളികൾപോലെ മൈലക്കൊമ്പും തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ നാമത്തിലാണു സ്ഥാപിതമായതു് എന്ന വസ്തുതയും സ്മർത്തവ്യമത്രേ.

മൈലക്കൊമ്പിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഐതിഹ്യം പറയുന്നതനുസരിച്ചു പുരാതനകാലത്തു ''നെടുമാക്കൻപണിക്കല്ല്യാരു്'' എന്ന പ്രഭുവിൻറെ അധിവാസകേന്ദ്രമായിരുന്ന ഈ പ്രദേശം. സുവിശേഷപ്രസംഗത്തിനായി വന്ന തോമ്മാശ്ലീഹ പെയ്ത അത്ഭുതപ്രവൃത്തികൾ കണ്ടു് പണിക്കല്ല്യാരുപ്രഭു അവിടത്തെ ക്ഷേത്രം അദ്ദേഹത്തിനു താമസിക്കുവാനായി വിട്ടുകൊടുത്തു. പിൽക്കാലത്തു് ആ ക്ഷേത്രം പള്ളിയായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടുവെന്നാണു് ഐതിഹ്യം. മൈലക്കൊമ്പുപള്ളിയിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന പുരാതന ക്ഷേത്രശില്പകലയുടെ ഭാഗമായ താഴികക്കുടവും കരിങ്കൽവിളക്കും അതിനു തെളിവായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. 'പണിക്കല്ല്യാർ' പ്രഭുപിന്നീടു മടക്കത്താനം ഭാഗത്തേയ്ക്കു കൊട്ടാരം മാറുകയുണ്ടായി. ഇന്നത്തെ ദേവാലയത്തിനു കിഴക്കുമാറി

കാണുന്ന തകർന്നടിഞ്ഞ ഒരു കൊട്ടാരത്തിന്റെ അസ്പഷ്ടങ്ങളായ അവശിഷ്ടങ്ങളും നടകളോടുകൂടിയ അമ്പലക്കുളത്തിന്റെ സൂചനകളും ഈ ഐതിഹ്യത്തിനു ബലം നല്കുന്നുണ്ട്.

1946-ൽ ആരംഭിച്ച് 1958-ൽ പൂർത്തിയാക്കിയ മൂന്നാമത്തെ പള്ളിയാണ് ഇന്നു മൈലക്കൊമ്പിലുള്ളത്. മോൺ. ഫ്രാൻസിസ് തെക്കേക്കര വികാരിയായിരുന്നപ്പോഴാണ് പണിതീർത്ത ഈ ദേവാലയത്തിന്റെ കൂദാശാകർമ്മം നിർവ്വഹിച്ചത് ബിഷപ് മാർ മാത്യു പോത്തനാമൂഴിയാണ്. ജൂലൈ 3-ാം തീയതി സെന്റ് തോമസിന്റെ തിരുനാളാണ് അത്യാഘോഷപൂർവ്വം എല്ലാവർഷവും ഇവിടെ നടത്തപ്പെടുന്നു. കീഴക്കൻ ക്രൈസ്തവരുടെ പിള്ളത്തൊട്ടിലും മാതൃഭവനവും തറവാടുമായ മൈലക്കൊമ്പിന്റെ മഹത്വം അവിതർക്കിതമാണ്.

ആരക്കുഴ

കേരളത്തിലെ ചരിത്രപ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന കടമറ്റം, ചങ്ങനാശ്ശേരി, തുടങ്ങിയ പല പള്ളികളുംപോലെ ആരക്കുഴയും മൈലക്കൊമ്പിലെ ദേവാലയത്തറവാട്ടിൽനിന്നുത്ഭവിച്ചതാണ്. 10-ാം ശതകത്തിലാണ് ഈ ദേവാലയത്തിന്റെ സ്ഥാപനം. ക്രിസ്തുവർഷം 999-ൽ ആ പ്രദേശത്തെ "ആയിരം മാപ്പിളമാരെ" ഉദ്ദേശിച്ച് ആരക്കുഴ പള്ളി സ്ഥാപിതമായി എന്നാണ് പാരമ്പര്യം. ഇന്നു കാണുന്ന ആരക്കുഴപള്ളി കീഴ്മടങ്ങ് കരയിലാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. "പള്ളി അമ്പലത്തുങ്കൽ പറമ്പ്" എന്നാണ് ഇപ്പോഴത്തെ കുരിശുംതൊട്ടിപറമ്പിന്റെ പേര്. അതിനു താഴെയായുള്ള നിലത്തിനു "അമ്പലമാരി" എന്നു പേർ വിളിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ ഹൈസ്കൂൾ ഇരിക്കുന്നിടമായിരുന്നു ആദ്യത്തെ ദേവാലയത്തിന്റെ സ്ഥാനം.

ഉണ്ണിയാതിരി എന്നൊരു പ്രഭു പണ്ട് ആരക്കുഴ പ്രദേശങ്ങളെ ഭരിച്ചിരുന്നു. ആ പ്രഭുവാണ് ആരക്കുഴ പള്ളിയിലെ പുരാതനപ്രസിദ്ധമായ പാച്ചോർനേർച്ച ആരംഭിച്ചതെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. അതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ഐതിഹ്യം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. പണ്ട് ഒരു കുറക്കാരൻ ശിക്ഷയിൽനിന്നും മോചനം നേടാൻ ആരക്കുഴ പള്ളിയിൽ അഭയംതേടി. വിവരമറിഞ്ഞ് കോപിഷ്ഠനായ ഉണ്ണിയാതിരി തന്റെ ആളുകളെ അയച്ച് കുറവാളിയെ പള്ളിയിൽനിന്നും പിടിച്ചിറക്കികൊണ്ടുവന്നു ശിക്ഷിച്ചു. ഈ സംഭവത്തിനുശേഷം ഏകദേശം $1\frac{1}{2}$ വർഷകാലത്തേയ്ക്ക് ഈ നാട്ടിൽ മഴ പെയ്യുകയുണ്ടായില്ല. ജലക്ഷാമം നിമിത്തം മനുഷ്യർ കഷ്ടപ്പെട്ടു. ഇതിന്റെ കാരണം പള്ളിയുടെ കോപമാണെന്ന് ഉണ്ണിയാതിരിക്കു തോന്നി. പ്രായശ്ചിത്തമായി പള്ളിയിൽ പാച്ചോർനേച്ച് നടത്തിക്കൊള്ളാമെന്നു നാടുവാഴി നേർന്നു. ആഗസ്റ്റ് 15-ാം തീയതി മാതാവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണതിരുനാളിൽ ഉണ്ണിയാതിരി അകമ്പടിയോടെ പള്ളിയിൽ ആഗതനായി നേർച്ച നിറവേറ്റി. ഉടനെ അത്യുഗ്രൻമഴ നാട്ടിലെല്ലാം ഉണ്ടാകയും ആരക്കുഴ വലിയ വെള്ളപ്പൊക്കംകൊണ്ടു മൂടുകയും ചെയ്തു. അന്നുമുതൽ ആരക്കുഴ പള്ളിയിൽ സ്വർഗ്ഗാരോപിതയായ മാതാവിന്റെ തിരുനാൾദിനം പ്രസിദ്ധമായ പാച്ചോർനേച്ച് എല്ലാ വർഷവും നടന്നുവരുന്നു.

കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവദേവാലയങ്ങളുടെ നിരയിൽ സുപ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനമാണ് ആരക്കുഴക്കുള്ളത്. വരാപ്പുഴ വികാരിയേറ്റിലെ രേഖകളിൽ കാണുന്നതനുസരിച്ച് 1875 മേടംമുതൽ 1876 മീനംവരെ മഞ്ഞുമ്മേൽകൊവേന്തക്കും പള്ളിക്കുംവേണ്ടി വരാപ്പുഴ വികാരിയേറ്റിൽനിന്നും നടത്തിയ പിരിവിൽ ഏറ്റം കൂടുതൽ തുകയുള്ള അരിപിരിവു ലഭിച്ചത്

ആരക്കഴപ്പള്ളിയിൽനിന്നാണ്. അതുപോലെതന്നെ 1872-ൽ മാന്നാനം, എൽത്തുരുത്തു്, വാഴക്കുളം എന്നീ കൊവേന്തകൾക്കും അവയോടനുബന്ധിച്ചുള്ള സെമ്മിനാരികൾക്കുമായി നടത്തിയ പിരിവിലും ഏറ്റം കൂടുതൽ സംഭാവന ലഭിച്ചതും ആരക്കഴ പള്ളിയിൽനിന്നാണ്.

വളരെ പുരാതനമായ ഒരു ക്രൈസ്തവ പാരമ്പര്യം ആരക്കഴയ്ക്കുണ്ട്. കല്ലൂർക്കാട്, പൈങ്ങോട്ടൂർ, നടവക്കാട്, കദളിക്കാട്, മൂവാറ്റുപുഴ മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിലെ ക്രൈസ്തവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഇവിടെനിന്നും കുടിയേറിപ്പാർത്തവരാണ്. പുരാതനകാലംമുതലേ ധാരാളം വൈദികരേയും സന്യാസിനീ സന്യാസികളേയും സഭയ്ക്കു പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ് ആരക്കഴ. വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഗുരുകുലമാതൃകയിൽ പരിശീലനം നല്കിയിരുന്ന കാലത്തു് ഒരു മൽപ്പാനൈറ്റ് ഇവിടെ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. കോതമംഗലം രൂപതയുടെ പ്രഥമ മെത്രാനായ മാർ മാത്യു പോത്തനാമൂഴി ഇവിടെയാണു ജനിച്ചതും മാമ്മോദീസ സ്വീകരിച്ചതും.

കോതമംഗലം

കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലെ പുരാതന ക്രൈസ്തവകേന്ദ്രങ്ങളിലൊന്നാണ് കോതമംഗലം. 'ഗൗതമ' (ഗൗതമ=ഗൗതമബുദ്ധൻ —ബുദ്ധമതം പുരാതനകാലത്തു് ഇവിടെ പ്രചരിച്ചിരുന്നു) എന്ന സംസ്കൃതപദത്തിന്റെ തത്ഭവമായ 'കോത' എന്ന പദവും മംഗലം എന്ന പദവും ചേർന്നാണ് 'കോതമംഗലം, എന്ന പേരുണ്ടായതു്. ഗൗതമന്റെ ഐശ്വര്യപൂർണ്ണമായ സ്ഥലം എന്നാണതിന്റെ അർത്ഥം. ക്രിസ്തുവർഷം 8-ാം ശതകത്തിലാണ് ഇവിടെ ദേവാലയം സ്ഥാപിതമായതു്. കോതമംഗലം ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഒരു കുടിയേറ്റ സ്ഥലമായിരുന്നു. ഇടപ്പള്ളി, വടക്കൻ പറവൂർ, കൊട്ടങ്ങല്ലൂർ, എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു കുടിയേറിപ്പാർത്തവരാണ് ഇവിടത്തെ ആദിമ ക്രൈസ്തവർ. കോതമംഗലം പള്ളിയിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാസയിൽ "ഇടപ്പള്ളിവക" എന്നു് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു ഈ വിശ്വാസത്തിനു ഉപോൽബലകമാണ്. 1000 കുടികൾ അഥവാ കുടുംബങ്ങൾ പള്ളി ആരംഭത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. പുരാതന കോതമംഗലം പ്രഗത്ഭന്മാരായ നാടുവാഴികളുടേയും ധനവാന്മാരുടേയും അധിവാസസ്ഥാനമായിരുന്നു. പാണ്ഡിരാജ്യവുമായി കോതമംഗലത്തിനു് വാണിജ്യബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. പൗരാണികവസ്തുക്കളും നഷ്ടശിഷ്ടങ്ങളും അതിനു തെളിവായി ഇവിടെ ഗവേഷണം ചെയ്താൽ ലഭിക്കുന്നതാണ്.

"മൂന്നു പള്ളിയും മൂന്നൂറു പീടികയും മൂവായിരം നസ്രാണിവീടും മുപ്പതിനായിരം ജനവുമുള്ള കോതമംഗലം" എന്നൊരു പഴമൊഴിയുണ്ട്. കോതമംഗലത്തെ ഏറ്റം പഴക്കമുള്ള ദൈവാലയമാണ് വി. മത്തായിയുടെ വലിയപള്ളി. ആലുവാ മൂന്നാർ റോഡിന്റെ വശത്തായി തലയുയർത്തി നില്ക്കുന്ന ഈ ദൈവാലയത്തിന്റെ പുരാതനത്വം വിളിച്ചുപറയുന്നതാണ് അതിന്റെ പണിയും സവിശേഷതകളും. ചരിത്രാന്വേഷികളെ ആകർഷിക്കുന്ന പലതും ഇവിടെ കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. പൗരാണികപ്രശസ്തമായ പേർഷ്യൻശില്പകലാമാതൃകയിലാണിതിന്റെ പണി. ദൈവാലയത്തിന്റെ അകത്തു് മദ്ബഹായുടെ കിഴക്കേഭിത്തിയിൽ ക്രൈസ്തവവേദകഥകളെ ആസ്പദമാക്കി എഴുതിയിരിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങൾ വളരെ പ്രാചീനവും അപൂർവ്വവുമായ ഒരു കലാസൃഷ്ടിയാണ്. പള്ളിയുടെ ത്രികോണാകൃതിയിലുള്ള കമാനം പേഷ്യാക്കാരോ പശ്ചിമേഷ്യാക്കാരോ ആയ ശില്പകലാവിദഗ്ധർ നിർമ്മിച്ചതാകണം എന്നാണ് ഗവേഷകരുടെ അഭിപ്രായം.

പഴയപള്ളിക്ക പലപ്പോഴും കേടുപാടുകളും തീക്കയും കാലത്തിനനുസൃതമായ വ്യത്യാസങ്ങളും വരുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വളരെ ഇടുങ്ങിയ പഴയ ജനാലകളുടെ സ്ഥാനത്തു് ഇന്നു വലിയ ജനാലകളും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. 5 അടി കട്ടിയുള്ളതാണു് പള്ളിയുടെ ഭിത്തി. ഏകദേശം രണ്ടടി സമചതുരമായ വലിയ വെട്ടുകല്ലുകളും കൊണ്ടു കുഴമണ്ണുപയോഗിച്ചാണു പള്ളി പണിതിട്ടുള്ളതു്. വളരെ പഴക്കമുള്ള ഒരു മണിയും ഒരു മാമ്മോദീസാക്കല്ലും ഈ ദൈവാലയത്തിലുണ്ടു്. 'നാനം മൂനം' ലിപിയിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള പല കല്ലുകളും ഇവിടത്തെ ശ്മശാനത്തിൽ കാണാം. ജനങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ പള്ളിയും പുരാതനകാലത്തു സമ്പൽസമൃദ്ധമായിരുന്നു. അനേകം ശതാബ്ദങ്ങൾക്കുമുമ്പു കോതമംഗലംപള്ളിക്കു മന്നാംകണ്ടത്തിൽ 5000 പറ നിലമുണ്ടായിരുന്നു.

കോതമംഗലത്തു മാർതോമ്മാ ചെറിയപള്ളിയുണ്ടായതു്, വലിയ പള്ളിയുടെ സ്ഥാപനത്തിനു് ഏതാനും നൂറാണ്ടുകൾക്കു ശേഷമാണു്. വലിയ പള്ളിയിൽ നിന്നും അഭിപ്രായഭിന്നതയാൽ പിരിഞ്ഞുപോയവരാണു ചെറിയപള്ളി സ്ഥാപിച്ചതു്. 1653-ലെ കൂനൻകുരിശുസത്യത്തിനുശേഷമാണു സെൻറു് ജോർജിന്റെ നാമത്തിലുള്ള പുത്തൻപള്ളി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതു്. വിഭജനത്തിനുശേഷവും അനേകവർഷങ്ങളിലേയ്ക്കു വലിയപള്ളി ഇരു വിഭാഗക്കാരുടേയും പൊതുവായ ആരാധനാസ്ഥലമായിരുന്നു. കത്തോലിക്കർക്കു മാത്രമായ പുത്തൻപള്ളി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതു് 1680-നുശേഷം മാത്രമാണു്. പുത്തൻപള്ളി പല പ്രാവശ്യം പുതുക്കിപണിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഗോത്തിക് ശില്പകലാമാതൃകയിൽ മനോഹരമായി പണിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അംബരചുംബിയായി ഇന്നു കാണുന്ന ബ്രഹ്മാണ്ഡദൈവാലയം സ്ഥാപിതമായിട്ടു മുപ്പതോളം വഷ്ങ്ങളേ ആയിട്ടുള്ളൂ. 1920-ൽ ഈ ദൈവാലയത്തിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനകർമ്മം ആർച്ചുബിഷപ് മാർ അഗസ്റ്റിൻ കണ്ടത്തിൽ നിർവ്വഹിച്ചു. 1943-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാമ്മികത്വത്തിൽതന്നെ ദൈവാലയം കൂദാശ ചെയ്യപ്പെട്ടു.

പുതിയ പള്ളിയുടെ പണികളെല്ലാം പൂർത്തിയായതു് പെ. ബ. ഡോമിനിക് കോയിക്കര വികാരിയായിരിക്കുമ്പോഴാണു്. 1946-ൽ കോതമംഗലം ഒരു ഫൊറോനയായി ഉയർത്തപ്പെട്ടു. 1957-ൽ പുതിയ രൂപത സ്ഥാപിതമായപ്പോൾ കോതമംഗലം അതിന്റെ ആസ്ഥാനമായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയും സെൻറു് ജോർജസ് ദേവാലയം അതിന്റെ കത്തീഡ്രലായി ഉയർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

മുതലക്കോടം

വിശുദ്ധ ഗീവർഗീസിന്റെ നാമത്തിലുള്ള മുതലക്കോടം ദൈവാലയത്തിന്റെ ഉത്ഭവം 14-ാം നൂറാണ്ടിലാണെന്നാണു് ഐതിഹ്യം. എന്നാൽ, വ്യവസായപരമായും വാണിജ്യപരമായും മുതലക്കോടത്തിനുണ്ടായിരുന്ന പ്രാധാന്യം വച്ചുനോക്കുമ്പോൾ 9-ാം നൂറാണ്ടിലോ 10-ാം നൂറാണ്ടിലോ ഇവിടെ ദൈവാലയം സ്ഥാപിതമായി എന്നു വിശ്വസിക്കേണ്ടതാണു്. പാണ്ഡിരാജ്യത്തുനിന്നും ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നതും അങ്ങോട്ടു കയറ്റുമതി ചെയ്യുന്നതുമായ കമ്പോളചരക്കുകളെല്ലാം മുതക്കോടംവഴിയാണു് പോയിക്കൊണ്ടിരുന്നതു്. 'മുതൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥലം' എന്ന വിവക്ഷയിലായിരിക്കണം, മുതലക്കോടം എന്നു് ഈ പ്രദേശത്തിനു പേർ ലഭിക്കുവാൻ ഇടയായതു്.

മുതലക്കോടം പള്ളിയുടെ ഉത്ഭവം അതിസമർത്ഥയും സമ്പന്നയുമായിരുന്ന "മറ്റത്തിൽ മുത്തി" എന്ന അപരനാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന "കാത്ത്യാര്യമ്മ" (കപ്പിത്ത്യാരമ്മ) എന്ന പ്രസ്ത്രീയുമായി

ബന്ധപ്പെട്ടാണ പറയപ്പെടുക. തടി വെട്ടിയിറക്കി അന്യനാടുകളിലേയ്ക്ക് അയയ്ക്കുകയായിരുന്ന അവരുടെ പ്രധാന വ്യവസായം. പ്രഭോക്കു സ്വന്തമായി നാല്പതു് ആനകളെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവ ഓരോ ദിവസവും പടിഞ്ഞാറൻ പ്രദേശങ്ങളിലേയ്ക്കും കിഴക്കൻമലകളും കടന്നു കുരുമുളകുവഴിയിലൂടെ തമിഴ്നാട്ടിലേയ്ക്കും തടികളും എത്തിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. വാഴത്തോപ്പിലും വൈരമണിയിലും അന്നവരുടെ തടി ഡിപ്പോകളും ഉണ്ടായിരുന്നതായി. തടിവ്യവസായത്തിനുവേണ്ടി മുതലക്കോടത്തു വൻ കെട്ടിടങ്ങളും പാണ്ടികശാലകളും അവർ നിർമ്മിച്ചു.

മൈലക്കൊമ്പുപള്ളിയിൽ പോയിക്കൊണ്ടിരുന്ന കാർത്ത്യാരമ്മ ചെന്നിട്ടേ കുർബാന ആരംഭിക്കാവൂ എന്നു നിർബന്ധമായിരുന്നു. പലപ്പോഴും സമയം തെറ്റിച്ചുചെല്ലുന്ന മുത്തി മറ്റുള്ളവർക്കൊരു പ്രശ്നമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ''മുത്തി'' ചെല്ലുന്നതിനുമുമ്പു കുർബാന ആരംഭിച്ചുവെന്നുമാത്രമല്ല, അവർ കുർബാനയ്ക്കു നില്ക്കുന്നിടത്തു് വേറൊരാൾ പായ്വിരിച്ചു് കുർബാന കാണുന്നതും കണ്ടു. ഈ അപമാനം സഹിക്കുവഹിയാതെ പകരം സ്വന്തം പുരയിടത്തിൽ ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിക്കുവാനവർ നിശ്ചയിച്ചു. കാത്ത്യാരമ്മ സ്ഥാപിച്ച പള്ളിക്കു് തന്റെ വക ധാരാളം നിലവും പുരയിടവും സംഭാവനയായി നല്കി. പള്ളിമുതൽ അവരുടെ ഭവനംവരെ കരിങ്കൽവിരിച്ച വഴിയുണ്ടായിരുന്നതിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ഇന്നും കാണാം. അവരുടെ കിണർ, ഭവനം ഇവയുടെ സ്ഥാനം ഇന്നും ഈ പ്രദേശങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണു്.

പുരാതന മുതലക്കോടം പള്ളിയുടെ കട്ടിളകൾ, അഴികൾ, മുതലായവയെല്ലാം ശിലാനിർമ്മിതങ്ങളായിരുന്നു. പള്ളിയിലെ അഴിക്കാലുകളും മറഅഴികളും വളരെ മുഴുപ്പും അഞ്ചടിയോളം പൊക്കവുമുള്ളതായിരുന്നു. അരക്കും ചായിലൃവുമിട്ടു് അവസ്സു് മോടിയും ബലവും നല്കിയിരുന്നു. മുതലക്കോടം പള്ളിമുറ്റത്തു് ഇന്നു കാണുന്ന 19 അടി ഉയരമുള്ള കരിങ്കൽ കുരിശും കരിങ്കല്ലിൽ കടഞ്ഞെടുത്ത മാമ്മോദീസാത്തൊട്ടിയും വി. ഗീവർഗീസിന്റെ സ്വരൂപവും വളരെ പഴക്കമുള്ളതാണു്. 'നാനം മുനു'ത്തിൽ ലിഖിതത്തോടുകൂടിയ പുരാതനമായ ഒരു മണിയും ഇവിടെയുണ്ടു്.

പല പുരാതന കേന്ദ്രങ്ങൾപോലെ മുതലക്കൊടത്തിന്റെ പ്രശസ്തിയും അസ്തമിക്കാതിരുന്നില്ല. ഇവിടത്തെ വാണിജ്യവും വ്യവസായവും അധ:പതിച്ചപ്പോൾ ജനങ്ങൾ അവിടെനിന്നു രാമമംഗലം, പിറവം, കരണങ്ങാനം, പൂഞ്ഞാർ, മുളക്കുളം തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു കുടിയേറിപ്പാർത്തു. പുരാതനമായ മുതലക്കൊടത്തെ മാതൃദേവാലയത്തിലേയ്ക്കു് നേർച്ചകാഴ്ചകൾ വഴിപാടുകൾക്കുമായി ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം ജനങ്ങൾ വരുന്നു. വി. ഗീവർഗീസിന്റെ തിരുനാൾ എല്ലാവർഷവും ആഡംബരപൂർവ്വം ഇവിടെ ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്നു. ആധുനികരീതിയിൽ പണിതീർത്തു് 1973–ൽ കൂദാശചെയ്ത പള്ളിയാണു് ഇന്നു മുതലക്കൊടത്തു കാണുന്നതു്.

നാഗപ്പുഴ

മൈലക്കൊമ്പിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞു വളരെ പുരാതനമായ ദൈവാലയങ്ങളിലൊന്നാണു് നാഗപ്പുഴ. ക്രിസ്തുവർഷം 900 ത്തിനോടടുത്താണു് ഇതിന്റെ സ്ഥാപനം എന്നാണു പരമ്പരാഗതമായ വിശ്വാസം. നാഗപ്പുഴ എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം നാഗന്മാരുടെ (പർവ്വതത്തിൽ താമസിക്കുന്നവർ) സ്ഥലം എന്നാണു്, സർപ്പാരാധകരുടെയോ സർപ്പങ്ങളുടെയോ വാസസ്ഥലമെന്നല്ല. പെരുമ്പിളിച്ചിറകരയിൽ പുരാതനകാലത്തു് ധനാഢ്യനായ ഒരു വ്യക്തി താമസിച്ചിരുന്നു. വാച്ചാൽകുടുംബത്തിലവനായിരുന്ന ഇട്ടേഹത്തിനു മാതാവിൽ

നിന്നു ലഭിച്ച വലിയൊരു അനുഗ്രഹത്തിനു കൃതജ്ഞതാസൂചകമായിട്ടാണു് നാഗപ്പഴപ്പള്ളി പണിയുവാൻ തീരുമാനിച്ചതു്. നാഗപ്പഴയിൽ പ്രകൃതിഭംഗികൊണ്ടലംകൃതമായ ഒരു സ്ഥാനം അദ്ദേഹം ഇതിനു തിരഞ്ഞെടുത്തു. അന്നത്തെ കാലത്തു് കാട്ടും മേട്ടും കടന്നു് മൈലക്കൊമ്പിൽപോയിക്കൊണ്ടിരുന്ന തദ്ദേശവാസികൾക്കു് നാഗപ്പഴ പള്ളിയുണ്ടായതു വലിയൊരനുഗ്രഹമായിരുന്നു.

കാട്ടാനകളുടേയും മറ്റു ഹിംസ്രമൃഗങ്ങളുടെയും ശല്യം ദൈവാലയത്തിനു് നിത്യഭീഷണിയായിരുന്നു. തന്മൂലം ധനാഢ്യനായ വാച്ചാൽ കുടുംബത്തിലെ മാപ്പിള ദൈവാലയത്തിനു ചുറ്റും വൻമതിലുകൾകെട്ടി സംരക്ഷിച്ചു. എന്നിട്ടും കാട്ടാനകൾ ഒരിക്കൽ മതിൽ ഭേദിച്ചു ഉള്ളിൽ കടന്നു് പള്ളിക്കു വലിയ നാശങ്ങൾ വരുത്തി. പിന്നീടു കുറേക്കാലത്തേയ്ക്കു പള്ളിയിൽ പൂജകർമ്മാദികൾ നടക്കാതെ പോയതായി പറയപ്പെടുന്നു. 1800-ലാണു് പിന്നീടു് നാഗപ്പഴപ്പള്ളി ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടതു്. 1831-ൽ നാഗപ്പഴയെ മൈലക്കൊമ്പിൽ നിന്നും തിരിച്ചു് അതിരുകൾ നിശ്ചയിച്ചതായി ചരിത്രരേഖകൾ കാണുന്നു. മദ്ധ്യകാലഘട്ടത്തിലെ നാഗപ്പഴയുടെ ചരിത്രം വ്യക്തമല്ല. 1599-ൽ ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസു് നടക്കുമ്പോൾ അനുബന്ധമായിരുന്ന പ്രസിദ്ധമായ ദൈവാലയങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു നാഗപ്പഴയുമെന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

നാഗപ്പഴപള്ളി കേരളത്തിലെ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു മരിയൻ തീർത്ഥമാണു്. മാതാവിന്റെ അത്ഭുത സ്വരൂപമാണു് ഇവിടത്തെ പ്രതിഷ്ഠ. സെപ്തംബർ 8-ാം തീയതി പരി. മറിയത്തിന്റെ ജനനത്തിരുനാളും ഇവിടെ ആഘോഷപൂർവ്വം നടത്തപ്പെടുന്നു. തിരുനാളിലും അതിനോടനുബന്ധിച്ചുള്ള എട്ടുനോമ്പിലും പങ്കെടുക്കാനായി വിദൂരസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾ വരുന്നു. നാഗപ്പഴപ്പള്ളി പലപ്രാവശ്യം പുതുക്കി പണിയിക്കുകയും നവീകരിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഇപ്പോൾകാണുന്ന ദൈവാലയം പൂർത്തിയാക്കപ്പെട്ടതു് 1959-ലാണു്.

ചുങ്കം-നെടിയശാല

എട്ടാം ശതാബ്ദത്തിൽ മൈലക്കൊമ്പിൽനിന്നും സ്ഥാപിതമായ ദൈവാലയമാണു് ചുങ്കം. പല പുരാതന ദൈവാലയങ്ങളുംപോലെ മാതാവിന്റെ നാമത്തിലാണു് ഈ ദൈവാലയവും സ്ഥാപിതമായതു്. പരി. മറിയത്തിന്റെ വളരെ പുരാതനമായ ഒരു തിരുസ്വരൂപം ഇവിടെയുണ്ടു്. ചുങ്കം ഇന്നു കോട്ടയം രൂപതയിൽപ്പെടുന്ന ദൈവാലയമാണു്. ആദ്യകാലത്തു് തെക്കുംഭാഗക്കും വടക്കുംഭാഗക്കും പൊതുവായുള്ള ദൈവാലയമായിരുന്നു ഇതു്. ഇന്നത്തെ തൊട്ടുപുഴ ടൗൺ പള്ളിയുടെയും തെനങ്കുന്നു പള്ളിയുടേയും മാതൃദൈവാലയം ചുങ്കമാണു്.

ചുങ്കംപള്ളി സ്ഥാപിതമായി ഒരു ശതാബ്ദംകൂടി കഴിഞ്ഞാണു് അവിടെനിന്നും മൂന്നുമൈൽ അകലെയായി നെടിയശാലപള്ളി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതു്. ചുങ്കംപോലെ നെടിയശാലയും മൈലക്കൊമ്പിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു. വന്യമൃഗങ്ങളുടെ ആവാസകേന്ദ്രമായ സമീപപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും കാട്ടാനകളുടെ ആക്രമണംമൂലം നെടിയശാല ആദ്യം സ്ഥാപിച്ച പള്ളി കാലാന്തരത്തിൽ നാമാവശേഷമായി. നെടിയശാല പുത്തൻപള്ളി പിന്നീടു് അവിടെനിന്നും പടിഞ്ഞാറായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു.

പുരാതനകാലംമുതൽ നെടിയശാല വലിയൊരു വാണിജ്യകേന്ദ്രമായിരുന്നു. പാണ്ഡിരാജ്യത്തുനിന്നും മറുമായി കിഴക്കൻ മലമ്പ്രദേശങ്ങൾവഴി കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന വ്യവസായവസ്തുക്കൾക്കു കരംകൊടുക്കേണ്ട സ്ഥലമായിരുന്നതിനാൽ

ആ സ്ഥലത്തിന ചുങ്കം എന്ന പേരുണ്ടായി. കമ്പോളപ്രാധാന്യമുള്ള സ്ഥലമായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് നെടിയശാല എന്ന പേർ ഈ സ്ഥലത്തിന സിദ്ധിച്ചതു്. നെടിയശാലയിൽനിന്നും കുത്താട്ടുകുളം, ഇലഞ്ഞിവഴി കടുത്തുരുത്തി, ചേറാനിക്കര, മുളന്തുരുത്തി തുടങ്ങിയ പടിഞ്ഞാറൻപ്രദേശങ്ങളിലേയ്ക്ക് സാധനങ്ങം കയറ്റിയയച്ചിരുന്ന. നെടിയശാലപള്ളിയും കമ്പോളവും, തൊട്ടുപുഴപ്രദേശത്തു പുരാതനപ്രസിദ്ധങ്ങളാണ്. മറു പല പുരാതന ദേവാലയങ്ങളംപോലെ നെടിയശാലയും പല പ്രാവശ്യം പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെട്ടകയും പൊളിച്ചു പണിയപ്പെട്ടകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന കാണുന്ന നവീനദേവാലയം 1972-ൽ പണിതീർത്തതാണ്.

ഇതര ദേവാലയങ്ങൾ

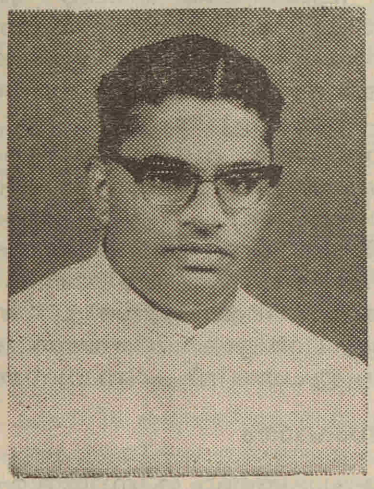
പത്താം നൂറാണ്ടിനപ്പുറം ചരിത്രം അവകാശപ്പെടുന്ന ദേവാലയങ്ങളാണ മുകളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളവ. അവയോടൊപ്പംതന്നെ ഇന്നത്തെ കോതമംഗലം രൂപതാതിത്തിയിൽപ്പെടുന്ന പുരാതനക്രൈസ്തവകേന്ദ്രങ്ങളാണ് കുറുപ്പംപടി, കാരക്കുന്നം, കോട്ടപ്പടി തുടങ്ങിയവ. ഇന്ന കത്തോലിക്കർക്കും ഓർത്തഡോക്സുകാർക്കും വ്യത്യസ്ത ദേവാലയങ്ങം ഇവിടങ്ങളിലുണ്ട്. ചങ്ങനാശ്ശേരി, പാലാ, ഭരണങ്ങാനം, ചേന്ദമംഗലം, കടമാളൂർ, ചേപ്പുങ്കൽ, ആലങ്ങാട്, കൊരട്ടി, മഞ്ഞപ്ര, പുറക്കാട്, മട്ടാഞ്ചേരി എന്നീ പുരാതന ദേവാലയങ്ങംക്കൊപ്പം എണ്ണപ്പെടുന്നതാണ് കുറുപ്പംപടി. ഇവിടെ ദേവാലയം സ്ഥാപിതമായതു് 11-ാംനൂറാണ്ടിലാണെന്നു് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്ന. 14-ാം നൂറാണ്ടിൽ കോതമംഗലത്തുനിന്നും പിരിഞ്ഞതാണ് കാരക്കുന്നംപള്ളി. കാരക്കുന്നത്തു് വളരെ പുരാതനകാലംമുതൽ ഒരു 'മൽപാനൈറു്' പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന. 17-ാം നൂറാണ്ടിലെ വിജ്ഞനത്തിനുശേഷം ചാത്തംകണ്ടത്തിൽ പൗലോസ് മല്പാനാണ കിഴക്കേകുന്നിൽ കത്തോലിക്കർക്കായുള്ള പള്ളി സ്ഥാപിച്ചതു്. കോട്ടപ്പടിയിലെ ആദ്യത്തെ ക്രൈസ്തവദേവാലയത്തിന 16-ാം നൂറാണ്ടുവരെയെങ്കിലും പഴക്കമുണ്ട്.

ഇന്ന കോതമംഗലം രൂപതയിൽ അധിവസിക്കുന്ന ഭൂരിഭാഗം ക്രൈസ്തവരുടേയും പുരാതനമായ തറവാട്ട് മുകളിൽ വിവരിച്ച ദേവാലയങ്ങളിലേതെങ്കിലുമൊന്നായിരിക്കണം. മറുള്ളവയെല്ലാം കഴിഞ്ഞ നൂറാണ്ടിലും ഈ നൂറാണ്ടിലുമായി ഉത്ഭവിച്ചവയാണ്. ക്രിസ്തീയ സമൂഹത്തിന്റെ വളച്ചയോടൊപ്പംതന്നെ ദേവാലയങ്ങളും വളരുന്ന. അങ്ങനെ നൂറാണ്ടുകളിലെ ക്രിസ്തീയപൈതൃകത്തിൽ അടിയുറച്ചുനിന്നുകൊണ്ട് എന്നും വിടന്നുവികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നവചൈതന്യത്തിന്റെ പ്രസരിപ്പ് ബാല്യകാലം പിന്നിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കോതമംഗലം രൂപതയിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

ഉപസംഹാരം

ദേവാലയങ്ങം ക്രിസ്തീയസമൂഹത്തിന ജീവന്റെ ഉറവിടങ്ങളാണ്. ദേവാലയത്തിൽ ക്രൈസ്തവൻ ദൈവത്തിനാരാധനയർപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ ജീവിതത്തിനുവേണ്ടുന്ന കരുത്താർജ്ജിക്കുന്ന. വിശ്വാസമുഴുവൻ ദേവാലയമാക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുക, സൃഷ്ടികർത്താവ് മനുഷ്യനുമായി പങ്കുവച്ച സർഗ്ഗചൈതന്യംകൊണ്ട് ഭൂമി നിറയ്ക്കുക, നിത്യം വികസ്വരമായ ചിന്തയിലേയ്ക്കും പ്രവൃത്തിയിലേയ്ക്കും മനുഷ്യനെ തിരിച്ചുവിടുക, ഇതാണ ദേവാലയത്തിന്റെ ദൗത്യം. ദേവാലയങ്ങം ക്രൈസ്തവീകരണത്തിന്റെ പ്രതീകങ്ങളാണ്; ക്രൈസ്തവീകരണം മാനുഷ്യവല്കരണമാണ്. വിദ്യാഭ്യാസപരവും സാമ്പത്തികവും സാംസ്കാരികവുമായ വികസനത്തിലൂടെ, വിമോചനത്തിലൂടെ സമ്പൂർണ്ണമായ വളർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി യഥാർത്ഥ മനുഷ്യവത്ക്കരണത്തിനുവേണ്ടി സമൂഹത്തിന പിന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന പ്രചോദകശക്തിയാണ് ആരാധനാലയങ്ങം.

SHEPHERDS OF THE FLOCK

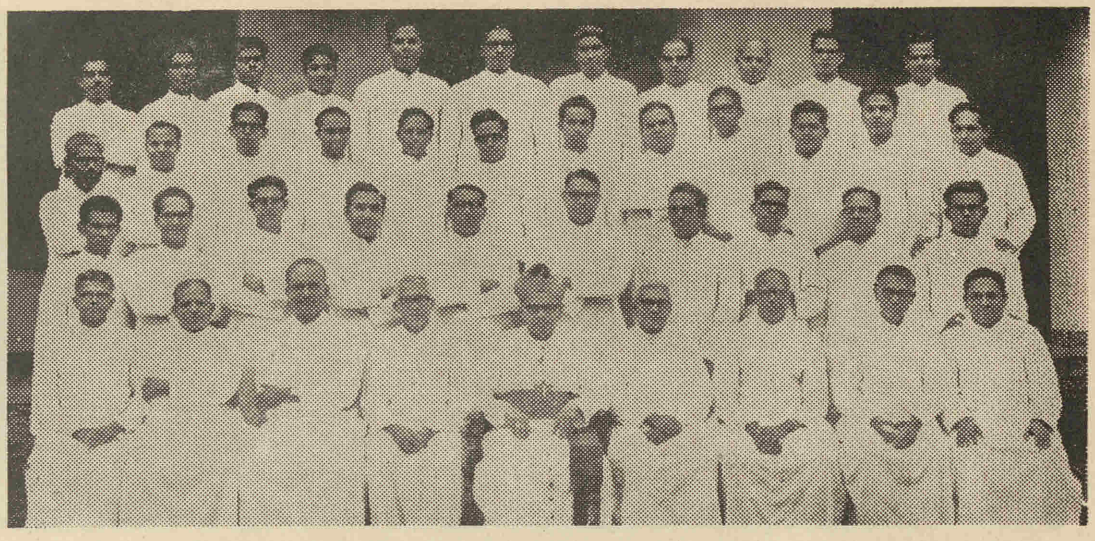
Rev. Dr. George Padinjarekutt L.D. D.C.L.

CHRIST entrusted his mission to his apostles. The bishops, their successors, are given the duty of shepherding, teaching and sanctifying the flock. The fulness of Christ's priesthood found in the episcopate is participated and shared by the priests through the sacerdotal ordination, and they become brothers and co-workers of the bishop in the pastoral ministry. This has been well described by the Second Vatican Council:

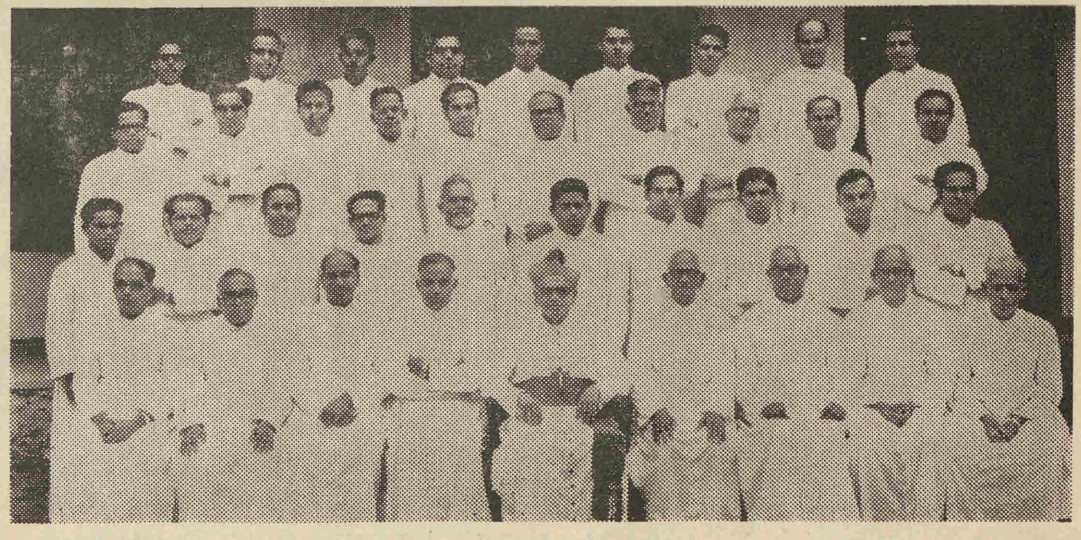
"So it was that Christ sent the apostles just as He Himself had been sent by the Father. Through these same apostles He made their successors, the bishops, sharers in His consecration and mission. Their ministerial role has been handed down to priests in a limited degree. Thus established in the order of the priesthood, they are co-workers of the episcopal order in the proper fulfilment of the apostolic mission entrusted to priests by Christ."

The dogmatic Constitution on the Church speaks of the relationship of the priest to the bishop in these words: "Priests, prudent co-operators with the episcopal order, as well as its aids and instruments, are called to serve the people of God. Priests take upon themselves, as far as they are able, his duties and concerns, discharging them with daily care. Intent always upon the welfare of God's children, they must strive to lend their effort to the pastoral work of the whole diocese, and even of the entire Church". The priests act under the authority of the bishop, though not strictly speaking in his name while still sharing part of the charge and solicitude of the bishop. The relationship thus established should be accompanied by an inward attitude of confidence, courage, respect and obedience such as is given to a father. The Council exhorts the bishops to make this confidence and obedience easy by regarding their priests, who are their co-workers, as sons and friends.

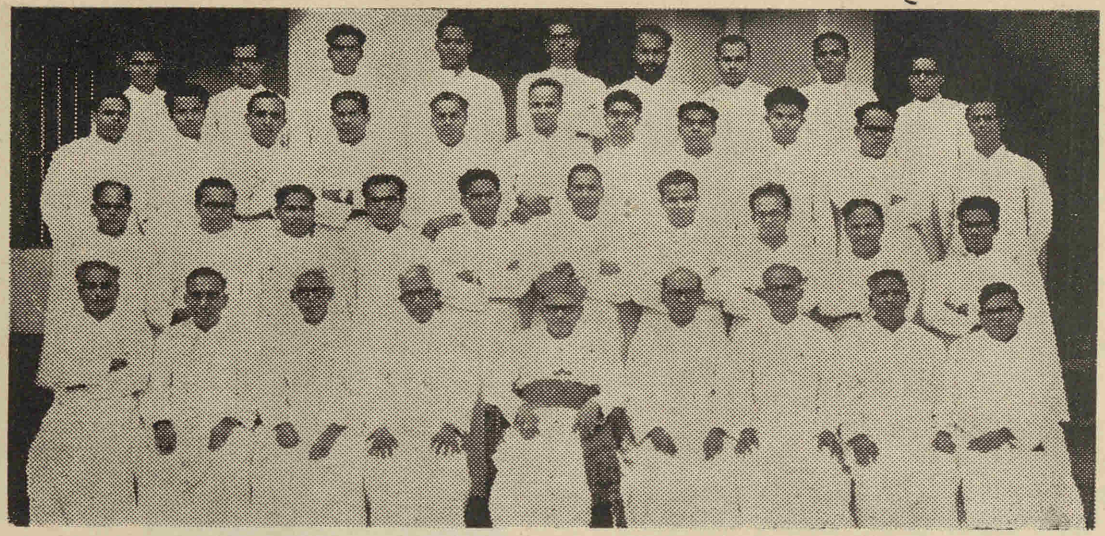
Keeping in mind the ideal of coresponsibility and co-operation in working for the Kingdom of God, from the very beginning of the diocese, under the leadership of the bishop, our priests have put all their talents and energy in the service of the Church. When the new diocese of Kothamangalam was established on 10th January 1957 it had 75 diocesan priests

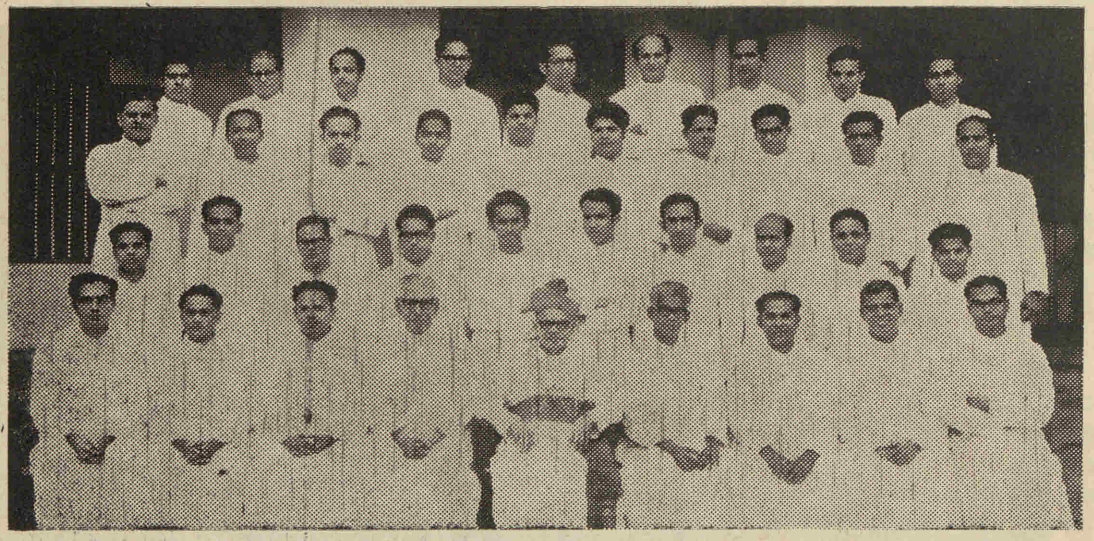
Rev. Frs. Joseph Nampiaparambil, Jacob Thevarpadam, Thomas Peechat, Varghese Mothakunnel His Excellency Rt. Rev. Dr. Mathew Pothanamuzhi, Paul Kakanat, George Karakunnel, George Edattel, Joseph Perumpanany. (2nd row:) Joseph Neerampuzha, George Memana, Joseph Thekkanal, Kuriakose Kachiramattam, ThomasNampelil, John Vallamattam, Augustine Vattakuzhy, Mathew Moonjanat, James Vempilly, Thomas Chettiparampil. (3rd row:) Stanislaus Nedumpuram, Jose Kadukammakal, George Chelapuram, Sebastian Kadampanat, George Kurukoor, Pius Athikal, Mathew Vadakumpadam, George Arancherry, Joseph Thazhathuveetil, Mathew Tharayil, Cyriac Maniat, Jose Adappoor, (4th row:) Thomas Mundakal, Thomas Periapuram, Joseph Chemmarappilly, George Nirappath, Joseph Punnakapadavil, Augustine Pallikunnel, Thomas Malekudy, Paul Tharaniyil, Sebastian Neerolickal, George Velachery, Joseph Kannathukuzhy.

Rev. Frs. John Matheiken, John Pinakat, Mgr. Thomas Nedumkallel, Mathew Vellankal, His Ex. Mathew Pothanamuzhi, Paul Maliekal, Joseph Nampiaparampil, Mathew Matheikal, Zacharias Pittappillil, (2nd row) Jacob Puthyedam, Jacob Vadakekudy, Joseph Aikaramattam, John Kallarakal, Mathew Aenanickal, Joseph Koottumkal, Sebastian Edattel, Joseph Parayannilam, George Mundakal, Jacob Vattakat, (3rd row) Joseph Kandathinkara, Cosmos Kuzhikattumyalil, George Mundackal, Thomas Karingattil, Mathew Poonat, Mathew Kunnath, George Padinjarekut, George Pachayil, Joseph Kavumpuram, J. Cherian Koikakudy, (4th row) Thomas Kapiarumala, Joseph Meemboor, Joseph Arakal, Thomas Thekkekara, John Valiamattam, Jose Kottoor, John Anikottil, Joseph Koikakudy, Jose Peechat.

Rev. Fr. Mathew Mancheril, Paul Mandapam, George Chathamkott, Jacob Thevarpadam Sr., His Excellency the Bishop, Isaac Kapiarumala, Paul Vazhuthalakatt, Jacob Manchapilly, George Arukalil, (Second Row:) George Kapiarumala, Jacob Kalapura, Zacharias Thudianplackal, Philip Kunnakat. John Kodiamanal. George Monipilly, Mathew Veliapilly, Mathew Ezhanikatt, Mathew Kakanatt Sr., Mathew Pothanamuzhy, (3rd Row:) Augustine Nanthalath, John Elenjedath, George Kunnamkot, Jacob Panickaparambil. George Nedumgat, George Oliapuram Sr., Joseph Punnolil, Cyriac Amamthuruthil, Joseph Plathottam, Abraham Perumpananickal, Francis Athickal. (4th Row:) Mathew Tharamuttam, Joseph Koottaplackal, Varghese Uralikunnel, Mathew Edasserry, Francis Alappat, Joseph Kandathil, Mathew Thekkekara, Mathew Anikuzhikattil, Emmanuel Peechat.

Rev. Fr. Mathew Valiamattam, Joseph Mundackal, Luke Njaralakat, George Pittapilly, His Excellency the Bishop, Antony Nedumpuram, Joseph Kackuzhiyil, Paul Tharanyil, Emmanuel Kurianal (2nd Row:) Mathew Thekkekara Jr., Emmanuel Vattakuzhy, Peter Kizhakedath, James Thayil, George Kariamadam, George Karakunnel, George Oliapuram Jr., Mathew Kakkanatt Jr., Joseph Edappattukavumkal, Joseph Nellikunnel, (3rd Row:) Augustine Naduvilamakal, Xavier Parankimyalil, Thomas Kuzhinjalil, John Mattapilly, Augustine Mulanjanany, Mathew Thottiyil Jr., Joseph Pullan, Joseph Koickakudy, Cyriac Mancheril, John Kuttiyara, (4th Row:) Varghese Pulpra, Joseph Kuzhikandam, Thomas Pittappilly, Joseph Kochuparambil, Joseph Parayil, Paul Kodamullil, Joseph Keethapilly, Joseph Puthenkulam, Sebastian Kallumkal.

for the catholic population of 122135. During the last seventeen years the number of Catholics has gone up to 213840. But thanks to the numerous vocations to the priesthood, we have been able to cope with the growing pastoral needs of the diocese. The total number of diocesan priests today is 202. Out of these 145 are fully engaged in pastoral work in 164 parishes and mission stations. There are altogether twenty four priests teaching in seminaries, colleges and schools. Seven priests are in charge of different institutions. Another seven are at present doing their post-graduate studies in different universities here or abroad. There are two who are gone for a period of pastoral service in the missions. Seventeen of our priests are taking their well-deserved rest after long and dedicated service in the vineyard of Christ.

Eleven of our priests have taken Doctorate in different ecclesiastical subjects. Priests who have secured post-graduate degrees in secular subjects count sixteen. Within the last seventeen years twentyfive priests of this diocese have been called to receive their eternal reward.

Keenly aware of the paramount importance of priestly formation and knowing fully well that the integral progress of the diocese depends above all else on the ministry of priests vitalised by the Spirit of Christ, a Minor Seminary for the diocese was established already by 1957. The Seminary as the Second Vatican Council says is 'the heart of the diocese' and it has always been the concern of our diocese to give the best formation to the candidates for priesthood. From 1967, two years of college education was integrated into minor seminary studies. As an extension of St. Joseph's Minor Seminary at Kothamangalam, Vianney Hall was established in 1967 at Muvattupuzha for this purpose.

After three years of Minor Seminary course the students are sent to the Major Seminaries. There are altogether thirty one students in the Minor Seminary and forty seven students in the Major Seminaries. Among the Major Seminarians twenty students are in St. Joseph's Pontifical Seminary, Alwaye and twenty two are in St. Thomas Apostolic Seminary, Kottayam and five are in Papal Seminary, Poona. Within the last seventeen years 290 students were admitted and out of them ninety three are ordained priests, sixty seven are doing studies in the Major and Minor Seminaries.

I am happy to note that His Excellency the Bishop addressing an audience during the Sapthathi celebrations remarked that the spectacular progress the diocese has made, is the result of the dedicated service rendered by our priests. Well aware of their apostolic mission and co-responsibility in the church-extension work, the priests here have always promptly responded to the call of their Bishop to fulfill the pastoral needs of the diocese in every circumstance, facing any hardship and difficulty. Living in the midst of farmers who in recent decades have been migrating to the hill-districts of this diocese for agricultural purposes, our priests have rendered yeoman service to the social, economic and cultural welfare of the people of these areas. Under the able guidance of their bishop they have done pioneer work and shouldered heavy responsibilities of putting up churches, schools, convents hospitals and dispensaries.

They had to fight against great odds– wild animals, various kinds of tropical diseases and uncongenial climatic conditions. Many of them had to walk for long

hours, traversing rough and rugged foot paths and crossing dangerous streams and brooklets to reach their mission stations. They were actually trying to mould their life on the pattern of St. Paul who said "I will gladly spend and be spent for you". Seeing all people as the members of the one family of God, they serve all, irrespective of caste or creed. Thus they could put into practice the exhortation of the Vat. II "Because the human race is today joining more and more into a civic, economic, and social unity it is much more necessary that priests by combined effort and aid under the leadership of the bishop and supreme Pontiff, wipe out every kind of separateness so that the whole human race may be brought into the unity of the family of God."

Already in the wake of the second Vatican Council a Senate of Priests had been established in this diocese. With full awareness of the fact that co-responsibility is at the heart of the priestly mission, as in the mission of universal Church, the senate of priests assists the bishop effectively in the pastoral ministry and administration of the diocese by consultation and by counsel. There is also the body of diocesan Councillors which creditably engages itself in the apostolic activities expected of it. The monthly recollections arranged on forane levels help the priests to foster mutual co-operation and assistance in meeting the various pastoral needs.

For the priests who are retired from pastoral ministry a Priests house named Santhinilayam was started at Vazhappilly in 1967. In order that anxiety about old age and illness should not tell upon the zeal and dedication of the ministers of Christ, the Sacred Heart Provident Fund and Priests' Relief Fund have been established. They provide opportunity to all priests to give mutual help in a spirit of brotherliness.

To conclude, the success of the pastoral work depends on the zeal, dedication and co-operation of the priests. To make any plan operative the priests must co-operate. Whatever the bishop may say by way of instruction and guidance of the flock entrusted to his care, it is the priests who act as his vice-gerents and spokesmen. The bishop can make his presence effective among his people only through the priest who is his hand of benediction, the muscle of his efforts. It is through the knowledge of their priests that the people know their bishop. So it is of vital importance that the bishops love and accept their priests in fraternal affection and that priests in turn hold fast to the bond with which the Lord has united them to their Father in Christ.

മണിവർണ്ണമാല്യം

Rosakutty Kappen M.A.

സ്നേഹത്തിൻ–സ്വർഗ്ഗീയസ്നേഹത്തിൻ–ദീപം....
സത്യസനാതനസ്നേഹത്തിൻദീപം....
സായൂജ്യമരുളുന്നോരഭിരാമദീപം....
സവിശേഷസ്നേഹത്തിൻ സൌവർണ്ണദീപം !

സകലേശപ്രതിരോസമവനിയിലെങ്ങും
സജീവതപമരുളുന്ന പരമപ്രകാശം....
സ്നേഹത്തിൻസാമ്രാജ്യം പണിയുന്ന ശക്തി....
സൌഹിത്യമണിയിക്കും സർവ്വാത്മശക്തി !

സ്നേഹിക്കാൻ മാത്രമായ് സ്നേഹത്തിൻ ദൈവം—
സുഖശാന്തിയരുളുന്ന കാരുണ്യക്കാതൽ—
സുവിശേഷമറിയിക്കും ഗുരുനാഥൻ മിശിഹാ—
സ്നേഹത്തിൻ പൊരുളാകും ജീവൽപ്രകാശം !

ആ ദിവ്യസൂര്യന്റെ ദിവ്യപ്രകാശം
ആരാധ്യനവിടുത്തെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നും—
അവിഭക്തബന്ധത്തിനുറവയിൽനിന്നും—
ആയിരത്തിരിയോലും സത്യപ്രദീപം !

മിശിഹാതൻ സാമ്രാജ്യശില്പികരം നമ്മൾ !
മായാത്ത സ്നേഹത്തിൻ ഗായകർ നമ്മൾ !
മഹനീയസൌഭാഗ്യത്തിൻ വാഹികരം നമ്മൾ !
മുന്നോട്ട്....മുന്നോട്ട്....നടകൊള്ളും നമ്മൾ !

നമ്മംക്കു വഴികാട്ടുന്നഭിവന്ദ്യതാതൻ....
നവലോകം പണിയുന്ന കമ്മപ്രബുദ്ധൻ....
നമ്മംക്കു പറുദീസാ വിരചിക്കാനെന്നും
നൈപുണ്യം പകരുന്ന രൂപതാദ്ധ്യക്ഷൻ !

ത്യാഗാത്മകമ്മങ്ങളൊന്നിനു നൂറായ്
തളിരിട്ട പൂവിട്ട വിലസട്ടെ മന്നിൽ !
തണലേകും തരുവിൻെറ തേൻകനിയുണ്ണാൻ
തളരുന്ന ജനതകളണയട്ടെ വേഗം !

ഒരു നല്ലനാളേയ്ക്കു വീഥിയൊരുക്കും....
ഒരുനാളും മായാത്ത മുദ്രകൾ ചാർത്തും....
ഒരുമതൻ സന്ദേശമുലകിനു നൽകും
ഓജസ്വീ....വിജയിക്കു....വിജയിക്കു നീണാൾ !

അവിടുത്തേക്കായിരം മധുപുഷ്പമാല്യം....
അവിടുത്തേക്കായിരം ആശംസാപുഷ്പം !
അവിടുത്തേക്കാത്മാർത്ഥഹൃദയങ്ങൾ നെയ്ത
അതിശോഭ തിരളുന്ന മണിവർണ്ണമാല്യം !

ആതുരസേവനം

സേവനനിരതയായ ക്രൈസ്തവസഭ ആതുരശുശ്രൂഷാ രംഗത്തു് എക്കാലവും അതീവതാല്പര്യം കാണിച്ചുവന്നിട്ടുണ്ടു്. ഈ രംഗത്തു സഭയ്ക്കുള്ള സ്തുത്യർഹമായ സേവന പാരമ്പര്യം കോതമംഗലം രൂപതയുടെ ചരിത്രത്തിലും ദൃശ്യമാണു്. പതിനേഴു വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പാണു് തൊടുപുഴ, മൂവാറ്റുപുഴ, ഉടുമ്പഞ്ചോല എന്നീ താലൂക്കുകൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ടു കോതമംഗലം രൂപത സ്ഥാപിതമായതു്. മറ്റു പ്രദേശങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു ചികിത്സാസൗകര്യം ഒട്ടുംതന്നെ ഇല്ലാതിരുന്ന പ്രദേശങ്ങളാണിവ, പ്രത്യേകിച്ചു ഹൈറേഞ്ചുപ്രദേശങ്ങൾ.

ഹൈറേഞ്ചിലെ കുടിയേറ്റക്കാരെ വീർപ്പുമുട്ടിച്ച ഏറ്റം വലിയ പ്രശ്നം വൈദ്യസഹായത്തിന്റെ അഭാവമായിരുന്നു. മലമ്പനിയോടും മറ്റു പലവിധ മാറാരോഗങ്ങളോടും മല്ലടിച്ചു കഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന മലയോരങ്ങളിലെ അദ്ധ്വാനശീലരായ ആളുകൾക്കു ചികിത്സാസൗകര്യം ലഭിക്കണമായിരുന്നുവെങ്കിൽ അൻപതും അറുപതും മൈലുകൾ യാത്രചെയ്തു മൂവാറ്റുപുഴയോ തൊടുപുഴയോ ഉള്ള ആശുപത്രിയെ അഭയംപ്രാപിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. നാട്ടിൽ വന്ന വാഹനവുമായി തിരിച്ചുചെന്നു്, രോഗിയേയുംകൊണ്ടു് ആശുപത്രിയിലേയ്ക്കുള്ള മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേതന്നെ പലരും അന്ത്യശ്വാസം വലിക്കുന്ന നിരാശാജനകമായ അനുഭവമാണു പലപ്പോഴുമുണ്ടാകുന്നതു്. പ്രസവത്തോടനുബന്ധിച്ചുള്ള മാതൃമരണവും ശിശുമരണവും സാധാരണമായിരുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ തക്കസമയത്തു ശരിയായ പരിചരണം ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ടു് നിരവധി രോഗികൾ അനുദിനം

Sri. P. D. Sebastian

മരണമടയുന്ന പരിതഃസ്ഥിതിയാണുണ്ടായിരുന്നതു്.

ഹൈറേഞ്ചിലേയ്ക്കുള്ള കുടിയേറ്റക്കാരുടെ മുന്നേറ്റം ഏറ്റം കൂടുതലായുണ്ടായതു് 1955 മുതൽ 1965 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിലാണു്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽത്തന്നെയാണു കോതമംഗലം രൂപത സ്ഥാപിതമായതും എന്നതു വസ്തുത സ്മരണീയമാണു്. ഹൈറേഞ്ചിന്റെ വികസനം പുതിയ രൂപതയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു വലിയ വെല്ലുവിളിയായിരുന്നു. രൂപതയെ ഒരു ഹൈറേഞ്ചുരൂപത എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചാൽ അതിൽ അതിശയോക്തി ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. മലയോരങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുടെ സാമൂഹികവും സാംസ്കാരികവുമായ ഉന്നമനത്തിനായി ക്രിയാത്മകമായ പങ്കുവഹിക്കാനായി ഓ

രോ ഇടവകയും തയ്യാറായി മുന്നോട്ടുവന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം, വൈദ്യസഹായം എന്നിവ ഹൈറേഞ്ചു നിവാസികളുടെ ഏറ്റവും വലിയ ആവശ്യങ്ങളായിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെന്നപോലെ ആതുരശുശ്രൂഷാരംഗത്തും അഭിവന്ദ്യപിതാവിനേറെയും വൈദികരുടേയും സന്യാസിനികളുടേയും ഇടവകജനങ്ങളുടേയും ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ് ഏതാണ്ട് ഒരു ഡസനോളം ചികിത്സാലയങ്ങൾ ഇന്നു ഹൈറേഞ്ചിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് നാട്ടിൻപുറത്തും ചികിത്സാസൗകര്യങ്ങൾ നന്നേ കുറവായിരുന്നുവെന്നതു് ഒരു വസ്തുത മാത്രമാണ്. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലുംതന്നെ വൈദ്യസഹായം എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനുപിന്നിൽ കാണുന്ന സത്യം മറെറാന്നല്ല. പേരിനുമാത്രം ഒന്നോ രണ്ടോ ആശുപത്രികളാണ് 1957-ൽ രൂപത ആരംഭിക്കുമ്പോൾ ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നതു്. അന്നുണ്ടായിരുന്നവയെത്തന്നെ വളരെ വികസിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല അരഡസനിൽ കൂടുതൽ ആശുപത്രികളും നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ പലയിടങ്ങളിലായി പുതുതായി ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

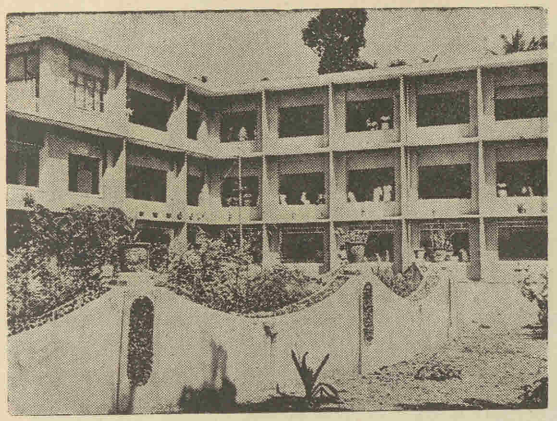
ആകെക്കൂടി നോക്കിയാൽ കോതമംഗലം രൂപതയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലായി ഇന്ന് 20 ആശുപത്രികളും 14 ഡിസ്പെൻസറികളും പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവയിൽ ചിലതു് രൂപത നേരിട്ടു നടത്തുന്നതും ചിലതു് ഇടവകകളും നടത്തുന്നതും മറു ചിലതു് സന്യാസസഭകളും നടത്തുന്നവയുമാണ്. രൂപതയിൽനിന്നു നേരിട്ടു നടത്തുന്നവയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവയാണ് കരുണാഹോസ്പിറെറൽ നെടുംകണ്ടം, മേഴ്സി ഹോസ്പിറെറൽ രാജാക്കാട്, സമരിറെറൻ ഹോസ്പിറെറൽ മുരിക്കാശ്ശേരി, വിമലാ ഹോസ്പിറെറൽ പെരുമ്പാവൂർ.

1959-ൽ രാജാക്കാട് സ്ഥാപിതമായ 40 കിടക്കകളുള്ള മേഴ്സി ഹോസ്പിറെറൽ രൂപതയിൽ നിന്നാരംഭിച്ച ഹൈറേഞ്ചിലെ ആദ്യത്തെ ആശുപത്രിയാണ്. 25 കിടക്കകളോടുകൂടിയ സമരിറെറൻ ഹോസ്പിറെറൽ 1969-ലാണ് ആരംഭിച്ചതു്. 1969-ൽത്തന്നെ ആരംഭിച്ച വിമലാഹോസ്പിറെറൽ പെരുമ്പാവൂർ 40കിടക്കകളോടുകൂടിയ ഒരു ചികിത്സാകേന്ദ്രമാണ്. കോതമംഗലം രൂപതയുടെ വിസ്തീർണ്ണത്തിൽ ഭൂരിഭാഗം വരുന്ന ഹൈറേഞ്ചിലെ ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് ആധുനിക രീതിയിൽ സംവിധാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു മേജർ ആശുപത്രിയാണ് കരുണാഹോസ്പിറെറൽ നെടുങ്കണ്ടം. മിസെരയോർ സംഘടനയുടെ ധനസഹായത്തോടെയാണ് ഈ ആശുപത്രി ഇവിടെ പണിതുയർത്തിയിട്ടുള്ളതു്. 1973-ലാണ് ഇതിന്റെ പണി പൂർത്തിയായതു്. മുണ്ടിയെരുമ, പാമ്പാടുംപാറ, കല്ലാർ, കുരുപാലം, ചേമ്പളം, എഴുകുംവയൽ, മൈലാടുംപാറ, ഉടുമ്പഞ്ചോല, ചെമ്മണ്ണാർ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾക്ക് ഈ ആശുപത്രി അത്യധികം പ്രയോജനപ്രദമാണ്.

ഇടവകകൾ നേരിട്ടുനടത്തുന്ന ആശുപത്രികളാണ് ജൂബിലി മെമ്മോറിയൽ ഹോസ്പിറെറൽ കല്ലുക്കുടി, സെൻറ് ജോർജ്ജസ് ഹോസ്പിറെറൽ വാഴക്കുളം, ജയ്മാതാ ഹോസ്പിറെറൽ എഴുകുംവയൽ എന്നിവ. 75 കിടക്കകളോടുകൂടിയ ജൂബിലി മെമ്മോറിയൽ ഹോസ്പിറെറൽ കല്ലുക്കുടി കോതമംഗലം രൂപതയിലെ ആദ്യത്തെ ആശുപത്രിയാണ്. രൂപതാദ്ധ്യക്ഷൻ വാഴക്കുളം ഇടവകയിൽ വികാരിയായിരിക്കുമ്പോൾ ആരംഭിച്ചതാണ് സെൻറ് ജോർജ്ജസ് ഹോസ്പിറെറൽ വാഴക്കുളം. അവിടെ ഇപ്പോൾ നൂറിനടുത്തോളം കിടക്കകൾ ഉണ്ട്. 1968-ൽ എഴുകുംവയൽ ഇടവകയിൽ ആരംഭിച്ച ജയ്മാതാ ഹോസ്പിറെറലിനു 25 കിടക്കകളുണ്ട്.

ആതുരശുശ്രൂഷാരംഗത്തു സേവനം ചെയ്യുന്ന സന്യാസവിഭാഗങ്ങളിൽ ഏറ്റവും സുപ്രധാനം മെഡിക്കൽ സിസ്റ്റേഴ്സ്

For the Sick and Suffering

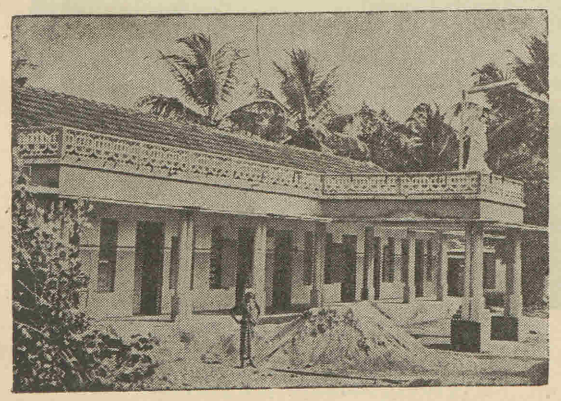
1. Kothamangalam, Dharmagiri central (1930)

2. Kalloorkad, Jubilee Memorial (1948)

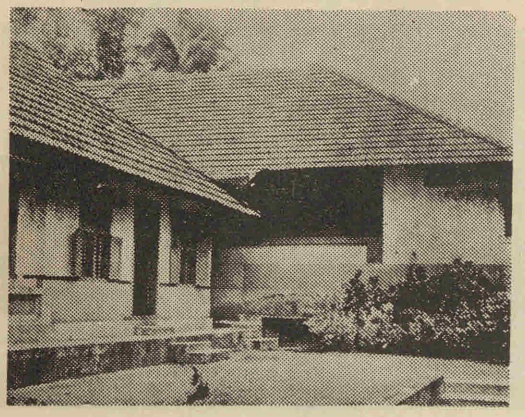
3. Vazhakulam, St. George's (1955)

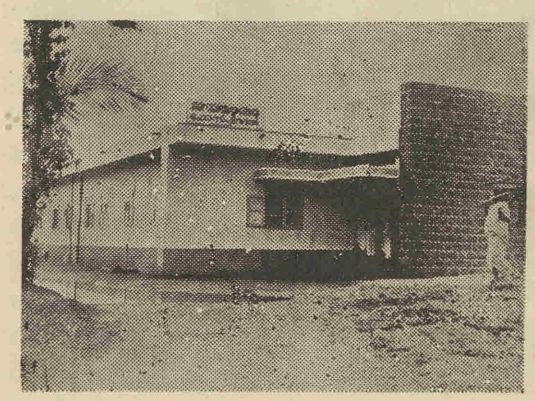
4. Karimannoor, St. Mary's (1940)

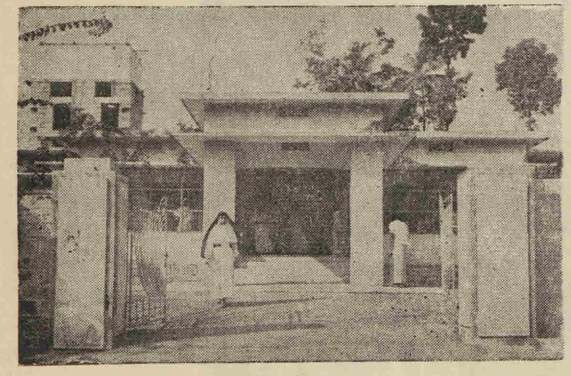
5. Muthalakodam, Holy Family (1961)

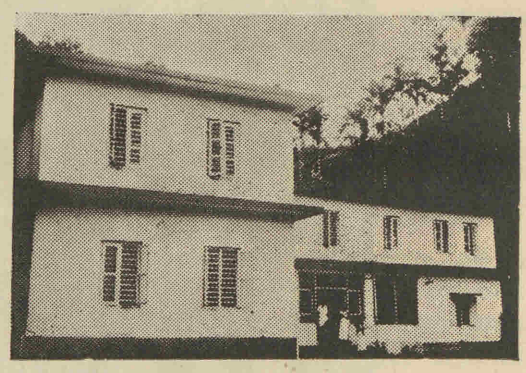
6. Arakuzha, Sacred Heart (1960)

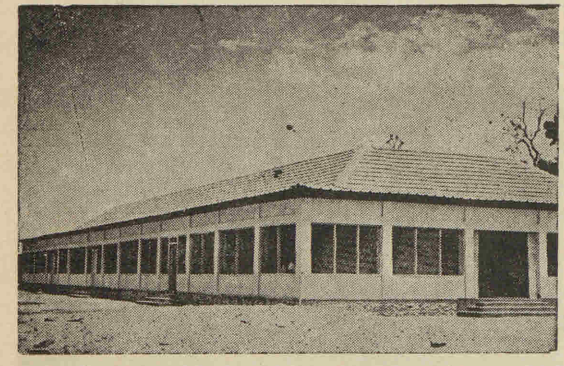
7. Ezhukumvayal, Jaimatha (1968)

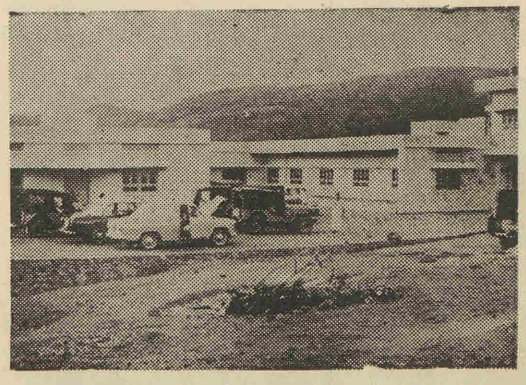
8. Pynkulam, S. Heart (1970)

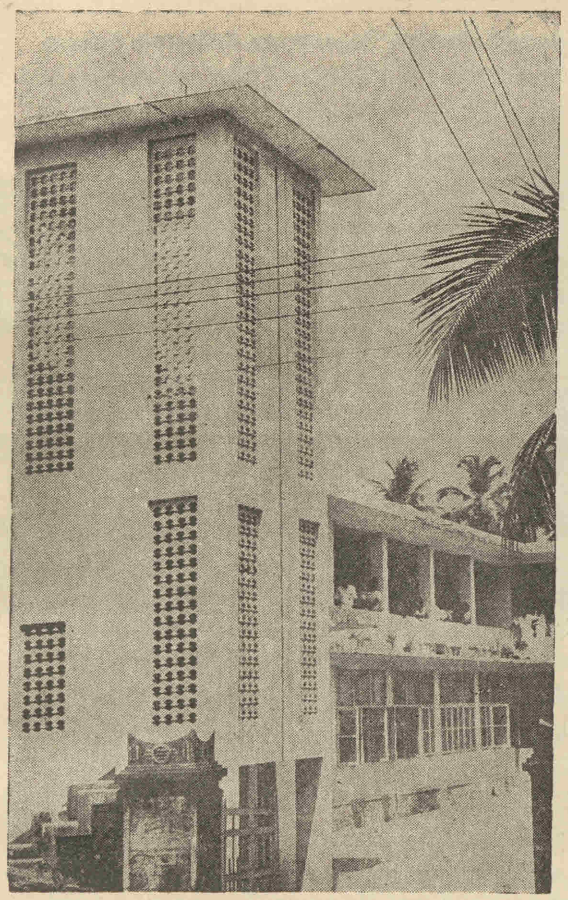
9. Vellathooval, Vimala (1969)

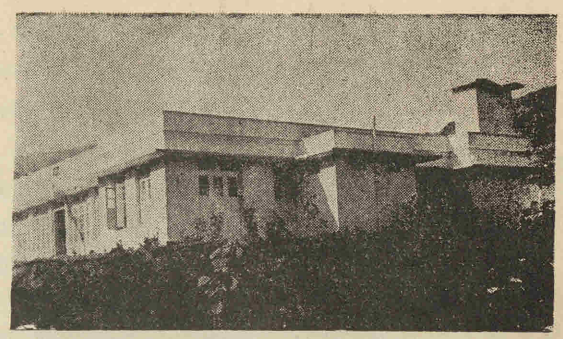
10. Murikkassery, Samaritan (1969)

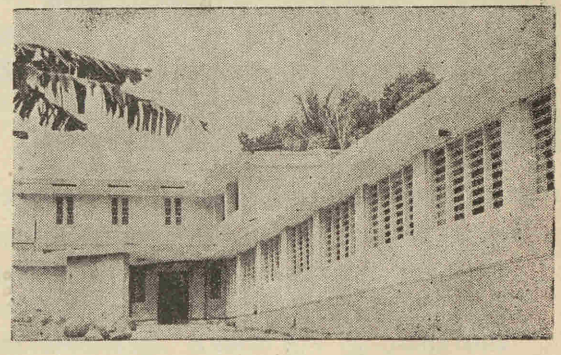
11. Nedumkandam, Karuna (1973)

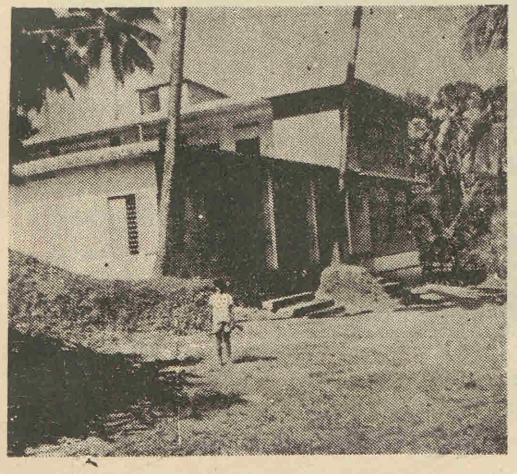
12. Pothanikad, St. Thomas (1960)

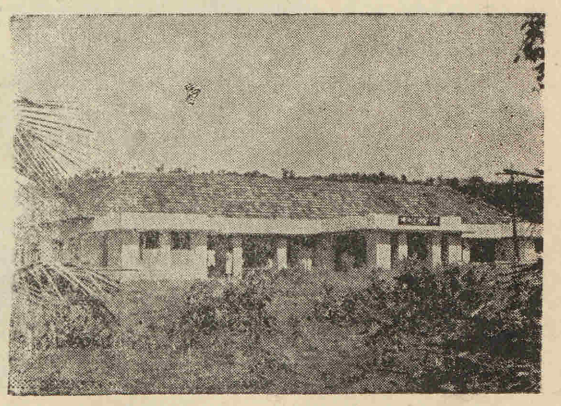
13. Kcduvely, Pushpagiri (1965)

14. Ellakal, St. Xavier's (1961)

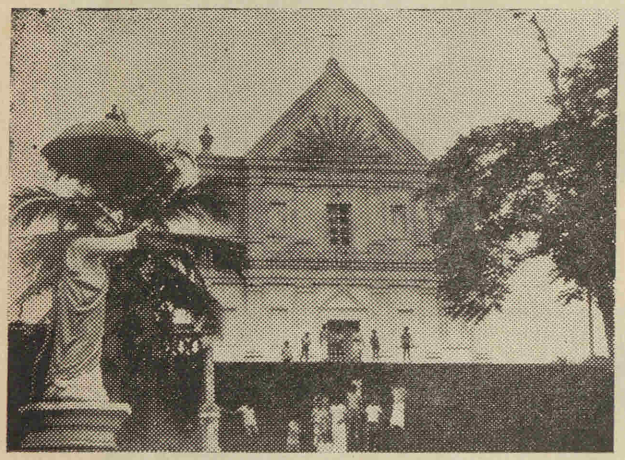

15. Kaloor, St. Vincent (1967)

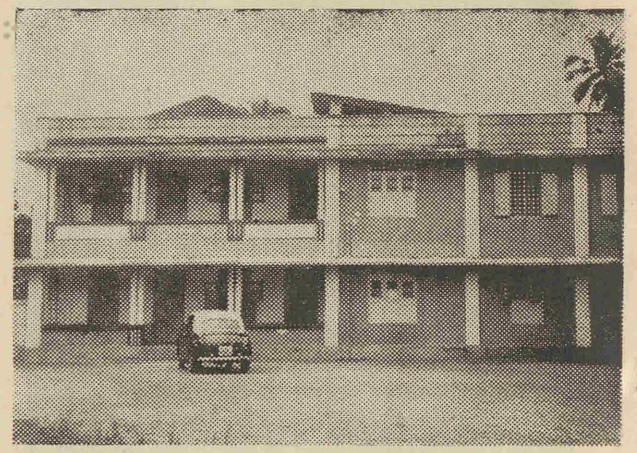

16. Rajakad, Mercy (1954)
17. Kottappady (1963)
18. Kuttampuzha (1964)
19. Narakakanam (1969)
20. Vazhithala (1973)

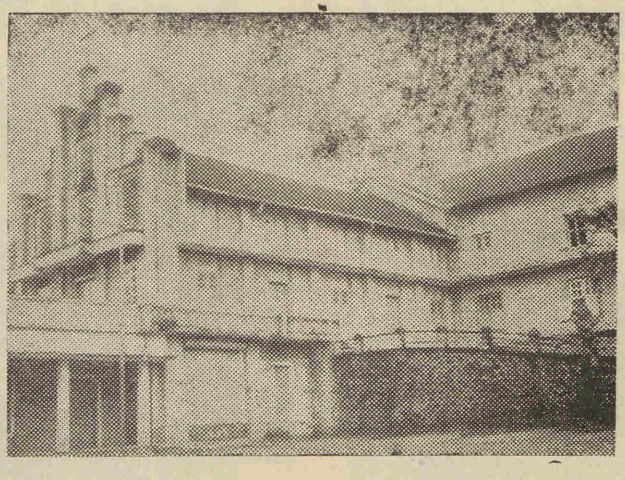
Religious Houses of Men

Carmelite Monastery Vazhakulam (1859)

Vincentian Ashram Thodupuzha (1958)

Capuchin Ashram Vazhappilly,
Muvattupuzha (1960)

ഓഫ് സെൻറ് ജോസഫ് ആണ്. ഇവർ നടത്തുന്ന സെൻ് ജോസഫ്സ് സെൻട്രൽ ഹോസ്പിറ്റൽ ധർമ്മഗിരി എല്ലാ ആധുനികസജ്ജീകരണങ്ങളോടും കൂടിയ ഒരു മേജർ ഹോസ്പിറ്റലാണ്. എല്ലാ വകുപ്പുകളും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ട സ്പെഷ്യലിസ്റ്റുകളും ഇവിടെയുണ്ട്. ഹോസ്പിറ്റലിനോടനുബന്ധിച്ചുതന്നെ ഒരു നേഴ്സിംഗ്സ്കൂളും ഇവിടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. സെൻറ് സേവ്യേഴ്സ് ഹോസ്പിറ്റൽ എല്ലക്കൽ, സെൻറ് മേരീസ് ഹോസ്പിറ്റൽ കരിമണ്ണൂർ, സേക്രഡ് ഹാർട്ട് ഹോസ്പിറ്റൽ ആരക്കുഴ, സെൻറ് വിൻസെൻറ് ഹോസ്പിറ്റൽ കലൂർ, സെൻറ് ജോസഫ്സ് ഹോസ്പിറ്റൽ കുട്ടമ്പുഴ, സെൻറ് ജോൺസ് ഹോസ്പിറ്റൽ കോട്ടപ്പടി എന്നിവയും മെഡിക്കൽ സിസ്റ്റേഴ്സ് നടത്തുന്ന ചികിത്സാകേന്ദ്രങ്ങളാണ്. വിദേശത്തു, സ്വദേശത്തു, പരിശീലനം സിദ്ധിച്ച ഡോക്ടർമാരും നേഴ്സുമാരും ഇവരുടെയിടയിൽത്തന്നെയുണ്ട്.

തിരുഹൃദയസഭയിലെ സഹോദരിമാരും ആതുരശുശ്രൂഷാരംഗത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. 1961-ൽ ആരംഭിച്ച ഹോളിഫാമിലി ഹോസ്പിറ്റൽ മുതലക്കോടം, 1970-ൽ ആരംഭിച്ച സേക്രട്ട് ഹാർട്ട് ഹോസ്പിറ്റൽ പൈങ്കുളം എന്നിവ ഇവർ നടത്തുന്ന ആതുരാലയങ്ങളാണ്. എല്ലാ ആധുനിക സജ്ജീകരണങ്ങളോടുംകൂടിയ ഹോളിഫാമിലി ഹോസ്പിറ്റലിനു് 100-ൽപരം കിടക്കകളുണ്ട്. വഴിത്തലകരുണ ഹോസ്പിറ്റൽ ആരാധനസഭാംഗങ്ങളും നടത്തുന്നതാണ്. കൊട്ടവേലി ആശ്രമത്തോടനുബന്ധിച്ചു് കമ്മലീത്ത വൈദികരും ഒരു ആശുപത്രി നടത്തുന്നുണ്ട്. വിൻസൻഷ്യൻ വൈദികരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ആരംഭിച്ചതാണു സഹായഗിരി ഹോസ്പിറ്റൽ മായൂർ.

മേൽപറഞ്ഞ ആശുപത്രികൾക്കുപുറമേ ഇടവകകളോടനുബന്ധിച്ചും സിസ്റ്റേഴ്സിൻെറ മേൽനോട്ടത്തിലും മറ്റുമായി നടത്തുന്ന അനേകം ഡിസ്പൻസറികളും ശ്രുതയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലായുണ്ട്. നാരകക്കാനം, ചെപ്പുകുളം, കാളിയാർ, കാന്തല്ലൂർ, കുമ്പൻപാറ, മൈക്കിംഗിരി, നെടുങ്ങപ്ര, നെല്ലിമറ്റം, ഊന്നുകൽ, പനംകുട്ടി, പാറത്തോട്, പെരിങ്ങഴ, രാജകുമാരി എന്നിവിടങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഡിസ്പൻസറികളും പൊതുജനങ്ങൾക്കു വളരെയധികം സേവനംചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

അഭിവന്ദ്യപിതാവും അനേകം വൈദികരും ബദ്ധശ്രദ്ധരായി പ്രവർത്തിച്ചതിൻെറ ഫലമായാണ് ഇത്രയും ചികിത്സാസൗകര്യങ്ങൾ ഇന്നു ശ്രുതയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലായി ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. മുപ്പത്തിയഞ്ചോളം വരുന്ന ഈ ശ്രുതയിലെ ആശുപത്രികൾക്കെല്ലാംകൂടി കോടിക്കണക്കിനു രൂപ മുതൽമുടക്കുണ്ട്. ഉദാരമതികളും സേവനതല്പരരുമായ ജനങ്ങളുടെ സംഭാവനയാണ് ഇവയ്ക്കെല്ലാം ആശ്രയമായിട്ടുള്ളതു്. കഴിവും കാര്യശേഷിയും പ്രാഗത്ഭ്യവും പരിശീലനവുമുള്ള ഡോക്ടർമാരുടേയും നേഴ്സിംഗ് സ്റ്റാഫിൻേറയും സേവനമാണ് ഈ ആശുപത്രികളുടെയെല്ലാം വിജയത്തിനു് അടിസ്ഥാനം. അർപ്പണമനോഭാവത്തോടും ത്യാഗസന്നദ്ധതയോടുംകൂടെ ആതുരാലയങ്ങളിൽ ജോലിചെയ്യുന്ന ഡോക്ടർമാരും നേഴ്സിംഗ് സിസ്റ്റേഴ്സും മഹത്തായ ഒരു പ്രേഷിതവൃത്തിതന്നെയാണു ചെയ്യുക.

RELIGIOUS CONGREGATIONS

Fr. Methodius C. M. I.

RELIGIOUS Congregations have been always at the service of the Church in fulfilling her mission. One cannot over look the great service they have rendered in the field of evangelisation and social replift throughout the history of the Church. In Kerala, it was in the 19th century that religious life received a new impetus. What is worth noting at this juncture of the history of the Church in Kerala, is the development of indigenous religious Congregations, both for men and women. In the early decades of this century many new congregations were founded. And today religious life is here flourishing. There are four religious Congregations for men and seven for women working in the diocese of Kothamangalam.

CONGREGATIONS FOR MEN

I Carmelites of Mary Immaculate (C.M.I)

This is the first indigenous congregation in Kerala. Frs. Thomas Palackal and Thomas Porookara were people who received inspiration for prayer and contemplative life. On their initiative a small house was started at Mannanam in the old Travancore State with the permission and blessing of Bishop Mauritius Stabilini, the then Apostolic Vicar of Verapoly. Thus the congregation took its origin.

With the aim to satisfy the felt need of the Church at all times the Congregation has launched into various types of activities. Evangelization, education, social work, mass communication media are its major fields of activity. Outside Kerala four ecclesiastical units are entrusted to the Congregation which has at present 1200 members distributed all over India and in the various parts of Europe and America.

The Carmelite Fathers of Mary Immaculate were the only religious men existing in the diocese in 1957, when it was inaugurated. The first house of the Congregation in the diocese, Mount Carmel Monastery Vazhakulam dates back to 1859. It is the second house of the C. M. I. Fathers. The Infant Jesus High School run by the monastery has done a great service to the education of the people of the area. The school takes pride in having educated the first Bishop of this

diocese. There are two other houses in the diocese one at Koduvely and another at Kothamangalam. There are three parishes, Kythapara, Calvary Mount and Korandikad administered by the Congregation. There is one station at Purapuzha. A small mission station is run by the Congregation at Thomankuth. Altogether twentytwo priests and six brothers are at present working in the diocese of Kothamangalam.

II Vincention Congregatian (V. C.)

The Vincentian Congregation came into existence in 1927. The Vincentian Fathers stepped into the diocese of Kothamangalam with the opening of the house at Thodupuzha in 1958. The De Paul English Medium School managed by the Fathers of the house is held in high esteem for its efficiency in teaching and training students. They also manage a press. The second house of the Vincentians in the diocese is at Marayoor. The Sahayagiri hospital, Marayoor meets the pressing need of the people of this undeveloped region. Other developmental programmes are also sponsored by them. The parish of Sahayagiri is run by them. The Vincentian Fathers have voluntarily come forward to meet the pastoral needs whenever required. Altogether ten Fathers work in the Diocese of Kothamangalam.

III Capuchins (O. F. M. Cap.)

Loreto Ashram Vazhappilly is the first house of the Capuchin Friars in the Kothamangalam diocese. This was opened in 1961. Since then it has slowly been developing into a many-sided institution. There is a novitiate house attached to the Ashram. A nursery school is conducted there. A handi-craft centre for giving job to the poor people of the place was also recently started. Santhibhavan Chinnar is their next house in this diocese. Situated in an area where there is scarcity of priests, its members have been always ready to extend their helping hands whereever needed. A new house is established recently in Vellayamkudy parish.

IV The Missionary Congregation of the Blessed Sacrament. (M.C.B.S)

The Missionary Congregation of the Blessed Sacrament was established in 1939. Drawing all power from the Eucharist, its members enter upon various activities. They preach retreats, work for the uplift of the poor, do educational works, etc. The first house of the Congregation in the diocese of Kothamangalam was started at Kompayar in 1962. It has done valuable service to the development of the neighbouring places especially Thookupalam.

CONGREGATION FOR WOMEN

I Congregation of the Mother of Carmel (C.M.C.)

This has been the first indigenous religious Congregation for women in Kerala. Also it is the first one to take root in the diocese of Kothamangalam. It was founded by Rev. Fr. Kuriakose Elias, Servant of God. The first house was established at Koonammavu on 13th February 1866. In response to the repeated requests of the pious parishioners, a house was opened at Arakuzha in 1895. This is the first religious convent in the present diocese of Kothamangalam.

The general goals of the congregation are to attain the highest levels of prayer and contemplation through total detatchment and renunciation and to work and to live for the Church. A special devotion to Mary Mother of Christ is, characteristic,

of the Congregation. To meet the goals set forth in the constitution of the Congregation the Carmelite Sisters undertake the education of the children and the youth, giving religious instruction, tending the poor, the sick, and the forsaken, imparting vocational and technical training and other apostolic activities to meet the needs of the times. The Congregation known as the Third Order of the discalced Carmelites was raised to Pontifical State on March 2nd, 1967 and adopted the new name Congregation of the Mother of Carmel (C. M. C.). At present the central house of the integrated Carmel in Kerala is Mount Carmel Generalate, Alwaye. The Headquarters of the Pavanatma Province, is at Kothamangalam itself. Very remarkable growth has been achieved by this province ever since its constitution in 1961. In the place of the nine houses and 240 members, now there are twenty four houses 472 members in this Province. To meet the growing demands of the Church in India, they have extended their activities to the Exarchate of Satna, and the dioceses Dalton Gunge and Bhagalpur.

II Franciscan Clarist Congregation (F. C. C.)

This Congregation was founded on December 14th, 1888, in Changanacherry by His Excellency Rt. Rev. Dr. Charles Lavinge. With the permission of Archbishop Kandathil, Rev. Fr. Xavier Kochumuttom started a branch of the house on February 4, 1930 at Pyngottoor, which is the first house in the present diocese of Kothamangalam. Angamaly was the Mother house then. Till the creation of the Kothamangalam Province in 1962 the Clarist Congregation ramained as one unit. The Vimala Province of Kothamangalam has nine houses and 350 members.

In 1969 the members of F. C. C. were invited to render their service in the exarchates of Ujain, Raipur and Chanda. Now 36 sisters work there. The specific goal of the Congregation is to present the poor and humble Christ to the world through apostolate like education, nursing and tending the poor. At present the congregation has twenty seven houses and 425 members. Clarist Sisters serve not only in diocesan institutions but in Government institutions as well. The diocesan units of the congregation were unified under one General Superior in 1970. In 1973 the Constitution was approved by the Holy See and the Congregation was blessed with Pontifical Right.

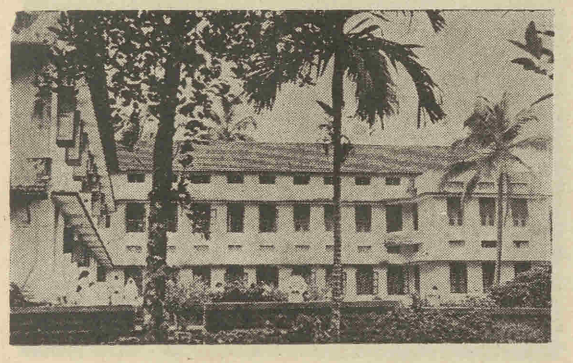
III Sisters of the Adoration of the Blessed Sacrament. (S.A.B.S.)

The Adoration Congregation was founded in Kerala by Rt. Rev. Dr. Thomas Kurialacherry on December 8, 1908 in Edathua. The chief goals of the congregation are Adoration of the Blessed Sacrament and service of the people of God, "Love, service, and sacrifice" is their motto.

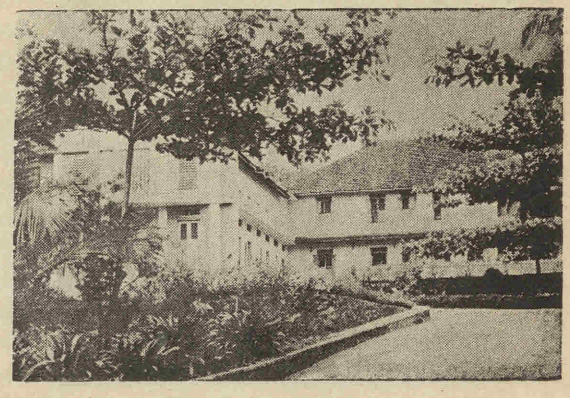
On September 8, 1948 Rev. Fr. Joseph Sankoorickal started a new house at Marika. May 10, 1961 marks the birth of the Kothamangalam Province. Marika, the first house continues as the novitiate house and the headquarters of the new province. At present they have 22 houses and 391 members. The main fields of apostolate are education and nursing. They also serve the missions in Orissa and Punjab. The Congregation spread over the various dioceses in Kerala and working as diocesan units was unified under one Superior General in 1963. On February 11, 1968 the congregation was raised to the Pontifical Right.

Religious Houses of Women

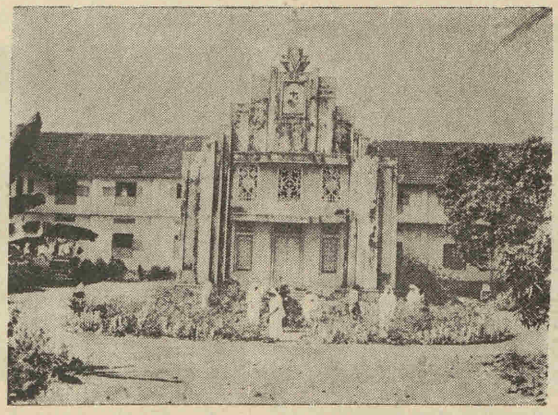
Generalates / Provincial houses

1. Kothamangalam Kozhippilly, Carmelite (1866)

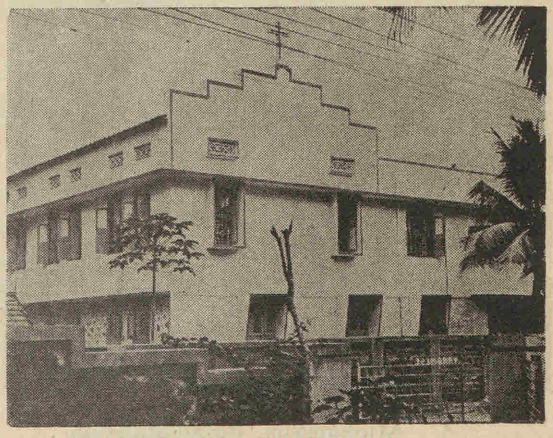
2. Marika, Adoration (1933)

3. Mulavoor Vazhappilly, Clarist (1928)

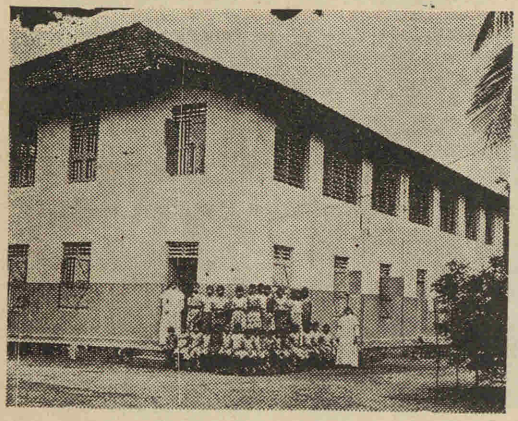

4. Kothamangalam, Dharmagiri M.S.J. (1944)

5. Kothamangalam, Sacred Heart (1938)

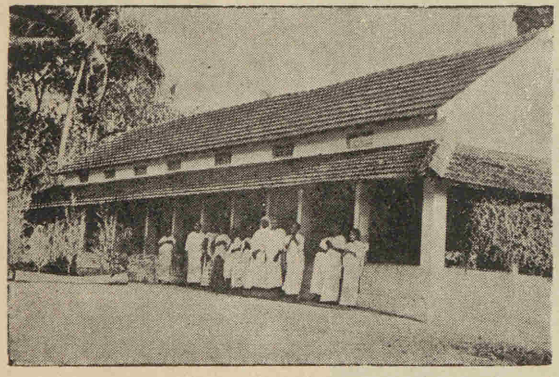
For the Poor and Forsaken

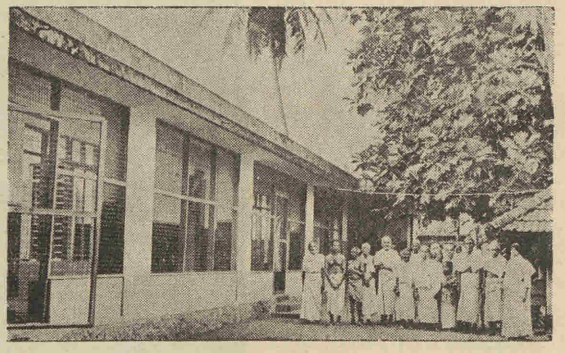
1. Vazhakulam, Balabhavan

2. Pynkulam, Snehabhavan

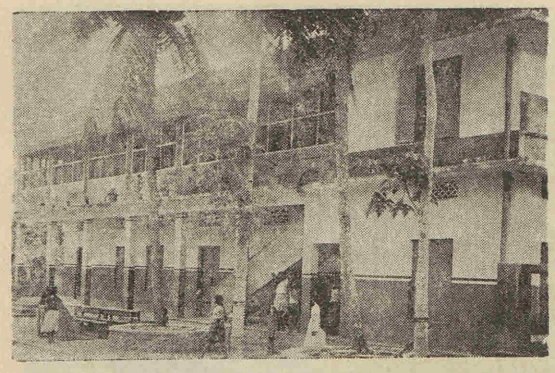
3. Peringuzha, Home for the Aged

4. Kothamangalam, St. Joseph's Asylum

5. Michaelgiri, Balamandiram

6. Karimannoor, Karunalayam

IV Sacred Heart Congregation (S. H.)

The outstanding humanitarian spirit and the intense devotion to the Sacred Heart of Rev. Fr. Mathew Kadalikattil found expression in the establishment of the S. H. Congregation in the parish of Palai on January 1st, 1911. The congregation aimed at living a life of hard toil following the example of the Holy Family, such as undertaking works of mercy sheltering and supporting the poor, the orphans and the abandoned and educating the children, thus attaining self-perfection and sanctification of souls, so as to offer consolation to the agonising Heart of Jesus. The first house of the congregation in the diocese was opened by Very Rev. Mgr. Francis Thekkekara at Mylakomp in 1938. Now there are 26 houses and 438 Sisters in the diocese. They undertake nursing, teaching, printing, parish activities and the conduct of pious organisations. They have recently taken up missionary activities in the North. The diocesan units of the Congregation are taking the first steps for the integration of the different units under a Mother General.

V Medical Sisters of St. Joseph (M.S.J.)

The late Very Rev. Mgr. Joseph Panjikaran, with the official sanction of H. E. Archbishop Augustine Kandathil started the M.S.J. Congregation, with Dharmagiri as its headquarters. It is a diocesan Congregation of religious women, leading contemplative and active way of life based on the evangelical counsels and observing the vows of chastity, poverty and obedience. It was originated from the founder's zeal for souls and solicitude for the poor and the sick. The first batch of novices got religious training under a canossian nun, Mother Miriam (Italy) and made their first profession on July 3rd, 1946.

In 1949 when the founder left for his heavenly reward, Mgr. George Menacherry was appointed director. 18 years of his efficient guidance and untiring work have made the congregation what it is today. Bearing in mind the words of Christ, "when you did it to the least of your brethren, you did it to me", they take up nursing the sick as their chief apostolate. They run hospitals of all types, mobile clinics, dispensaries, asylums for the deaf, dumb, blind, deformed, mentally retarded and the aged sick and undertake Community health services. The central house is at Dharmagiri, Kothamangalam. Now they have 23 houses distributed over the diocese of Ernakulam, Kothamangalam, Tellicherry and Lucknow and 344 members.

VI Sisters of the Destitute (S. D.)

The long cherished dream of Archbishop Mar Augustine Kandathil to offer refuge and protection to the destitute and afflicted was realised when V. Rev. Fr. Varghese Payappilly founded the Congregation of the Sisters of the Destitute at Chunangumvely, Alwaye, on March 19, 1927. After the death of the founder, Mgr. George Valliarampath guided the infant Congregation. Now they have 600 members distributed in 38 houses. The Sisters now serve in Kerala, North India and Germany. In the diocese of Kothamangalam the congregation has four houses. The Sisters render their humble services in the General Hospital, Muvattupuzha and the diocesan schools, poor homes and dispensaries. They also help in religious instruction and parish activities. House-visit is the chief way of social work. Through this they get opportunities to share the distress and suffering of the poor and the afflicted. Christ's assurance that whatever is done to the least of our brethren is done to Him, inspires the Sisters and strengthens their steps.

VII Congregation of the Sisters of Nazareth (C. S. N.)

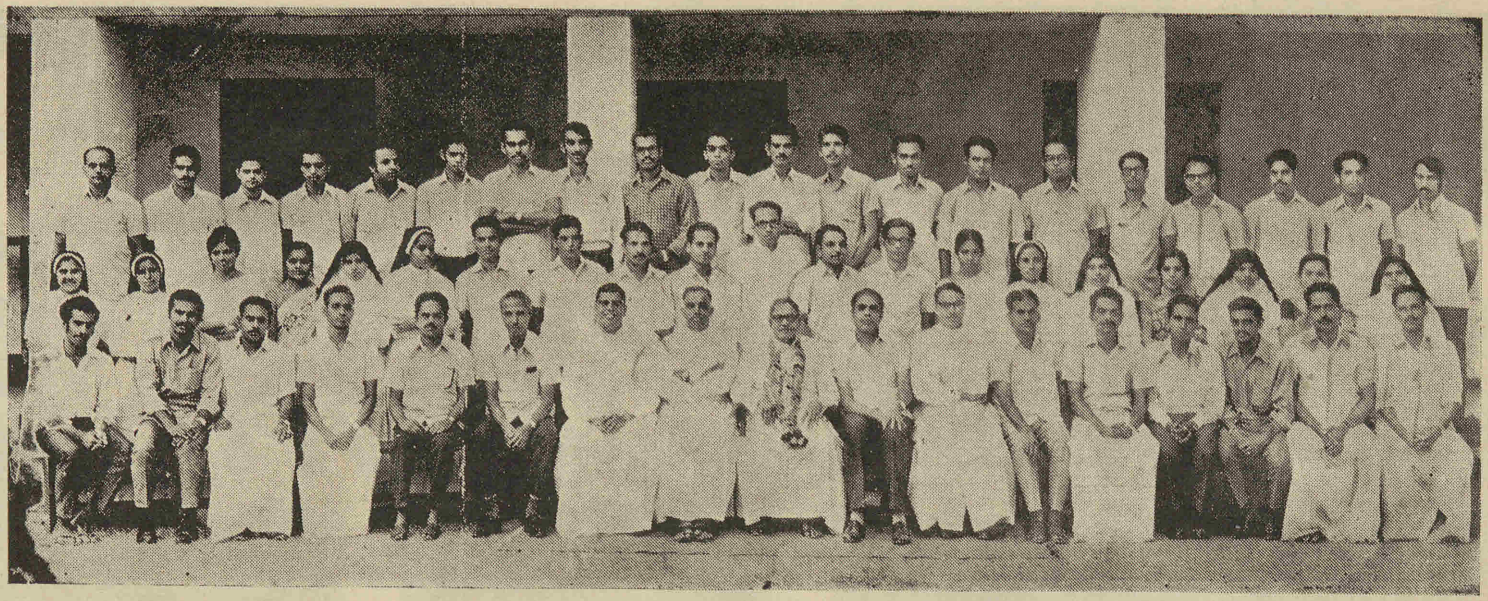
With the blessing and sanction of the Venerable Archbishop Kandathil, Rev. Fr. John Pinakatt founded the Congregation at Paduapuram (Edakkunnu) in 1948 with the specific goal of the welfare and protection of families. Home Science Institute, refuge homes, dispensaries, L. P. Schools, Industrial school, press, house-visiting are the main forms of apostolate undertaken by the members of the Congregation to satisfy the pressing needs of the times. In 1968, the first house of the Congregation in the diocese of Kothamangalam was started at Kanthalloor by Rev. Fr. Pinakatt. There is a dispensary and a priests home (built by Very Rev. Mgr. Thomas Nedumkallel) attached to the house. The second house is St. Michael's Convent, Michaelgiri, Marayoor, started in 1969. An unaided L. P. School and Orphanage are run there. St. Maria Goretti's Convent in Pius gardens, started in 1971 is the third convent. The plot was donated by Rev. Fr. John Matheiken in memory of his Sacerdotal Silver Jubilee. Here also they conduct a dispensary, home-science institute, craft and needle work class, a baby-home, a priests-home and nursury school. There are seventeen sisters working in this diocese.

Conclusion

A glimpse into the growth of the religious congregations in the diocese reveals the remarkable progress they have achieved in a short span of one decade and a half. Each one of these has contributed their share to the all-round development of this diocese and they are esteemed for the service they render to the people. The paternal solicitude and benevolent patronage of His Excellency our Bishop is mainly responsible for all these achievements. The duty of all these Religious Congregations is to present Christ to the world. May our religious Congregations prosper day after day to fulfill this noble goal set before them all.

The Staff of Nirmala College Greets the Bishop

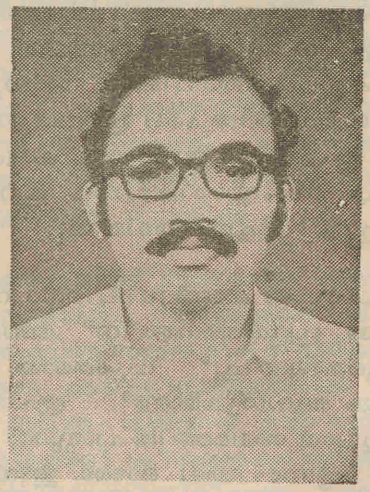
The Staff of Newman College Greets the Bishop

അത്മായർ കർമ്മരംഗത്തു്

സഭയിൽ അത്മായക്കുള്ള ഭാഗഭാഗിത്വത്തെക്കുറിച്ചു് വ്യക്തമായ ധാരണകയ്യം നല്കിയതു് രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലാണു്. സഭാജീവിതത്തിന്റെ കർത്തൃത്വം ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിനൊന്നാകെയുണ്ടെന്നും സഭ ദൈവജനത്തെ ഒന്നടങ്കം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണെന്നും കൗൺസിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

സഭയിലെ വിവിധങ്ങളായ പദവികൾക്കു് അവയുടേതായ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും ഉണ്ടെന്നതു ശരിയാണു്. പക്ഷേ, അതേസമയംതന്നെ എല്ലാ വിശ്വാസികളും ക്രിസ്തുവിന്റെ പൗരോഹിത്യം, പ്രവാചകത്വം, രാജത്വം എന്നീ ത്രിവിധ ധർമ്മങ്ങളിൽ പങ്കു വഹിക്കുന്നവരാണു്. കാരണം, സഭ മുഴുവനുമാണു് സത്യത്തിന്റെ അരൂപിയെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഹയരാർക്കിയുടെ അധികാരത്തെ അംഗീകരിക്കുകതന്നെ വേണം. എന്നാൽ, അത്മായർ, അനുസരിക്കുവാൻമാത്രം കടപ്പെട്ട നിഷ്ക്രിയരായ കേൾവിക്കാരാണെന്നു കരുതുന്നതു തെറ്റാണെന്നു കൗൺസിൽ പറയുന്നു.

സത്യം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനുള്ള വരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ അത്മായക്കും സഭാപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അഭിപ്രായപ്രകടനത്തിനും സജീവഭാഗഭാഗിത്വത്തിനും അവസരം നല്കപ്പെടേണ്ടതാണു്. ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടാണു് കൗൺസിൽ ഇപ്രകാരം നിർദ്ദേശിക്കുന്നതു്: "അത്മായക്കു സഭയിലുള്ള ഉന്നതസ്ഥാനവും ഉത്തരവാദിത്വവും അംഗീകരിക്കുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാണു്. അവരുടെ വിവേകപൂർവ്വമായ ഉപദേശം മഹാമനസ്കതയോടെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തണം. സഭാശുശ്രൂഷയിലുള്ള ചുമതല വിശ്വാസപൂർവ്വം അവരെ ഏല്പിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും സൗകര്യവും നല്കുകയും വേണം. ഇതിനു പുറമേ സ്വന്തം ഉത്തരവാദിത്വത്തിന്മേൽ ചുമതലകൾ ഏറ്റെടുക്കാൻ അത്മായക്കു പ്രചോദനം നല്കേണ്ടതുമാണു്." (L. G. No. 37)

Sri. T. J. Thomas M. A.

വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ അത്മായക്കു സഭാപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സജീവഭാഗഭാഗിത്വം നല്കുന്നതിനു് കോതമംഗലം രൂപത പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ ലക്ഷ്യ

ത്തോടെയാണ് മറ്റു പല ശ്രുപതകളും ഇതേപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ 1967–ൽ പാസ്റ്ററൽ കൗൺസിൽ ശ്രുപീകരിക്കുവാൻ കോതമംഗലം ശ്രുപത തയ്യാറായതു്. അതുപോലെതന്നെ മിക്കവാറും ഇടവകകളിലും പാരിഷ്കൗൺസിലുകളും ശ്രുപീകരിക്കപ്പെട്ടു. ശ്രുപതാ പാസ്റ്ററൽ കൗൺസിലിൽ വൈദികപ്രതിനിധികളും അത്മായരുടെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതും നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതുമായ പ്രതിനിധികളും പിതാവിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ വർഷത്തിൽ പല പ്രാവശ്യം സമ്മേളിച്ചു് ശ്രുപതയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികവും സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവുമായ പ്രവത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി ചർച്ചചെയ്യുവരുന്നു.

പാസ്റ്ററൽ കൗൺസിലിന്റെ വിജയകരമായ പ്രവർത്തനത്തിനു് അതിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ചു് വ്യക്തമായ അവബോധം ആവശ്യകമാണു്. ശ്രുപതയുടെ പൊതുവായ ക്ഷേമത്തിൽ പാസ്റ്ററൽ കൗൺസിൽ എന്നപോലെ ഓരോ ഇടവകയിലേയും ക്രൈസ്തവജീവിതത്തെ ആരോഗ്യപൂർണ്ണമാക്കുന്നതിനു ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളവയാണു് പാരിഷ്കൗൺസിലുകളും. ഇടവകയുടെ ജീവിതത്തിൽ എവിടെയാണു് നവീകരണം ആവശ്യകമെന്നും സഭാത്മൈക്യം വിജയപ്രദമായി തുടരുന്നതിനു് ഏതു മാർഗ്ഗം അവലംബിക്കണമെന്നും ചർച്ചചെയ്തു തീരുമാനിക്കേണ്ട ഉത്തരവാദിത്വം ഇവയ്ക്കുണ്ടു്. അഭിപ്രായ വ്യത്യാസത്തിന്റേയും ആശയവൈപരീത്യത്തിന്റേയും പേരിൽ പരസ്പരവിദ്വേഷവും മാത്സര്യവും ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ടു് ഓരോ ഇടവകയിലും ക്രൈസ്തവസ്നേഹവും ഐക്യവും പുലർത്തുവാൻ പാരിഷ്കൗൺസിലുകളും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ടു്.

ക്രിസ്തീയസമൂഹത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കും പുരോഗതിക്കും ഉതകുന്ന എല്ലാ പ്രവത്തനങ്ങളും പാരിഷ്കൗൺസിലിന്റെ ലക്ഷ്യമായിരിക്കണം. ആരാധനക്രമത്തിൽ സജീവഭാഗഭാഗിത്വം, മതപഠനം, സാമൂഹ്യസേവനം ഈ വിഷയങ്ങളിലെല്ലാം ഓരോ ഇടവകസമിതിയും അവശ്യം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ദീർഘകാലമായി സജീവമായി പ്രവത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിരവധി അത്മായസംഘടനകളും നമ്മുടെ ശ്രുപതയിലുണ്ടു്. ശ്രുപതയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികസാമൂഹികമണ്ഡലങ്ങളിൽ അവ മഹത്തായ സംഭാവനകളും നല്കിയിട്ടുണ്ടു്. 55 ശാഖകളും 600–ൽപരം അംഗങ്ങളുമുള്ള വിൻസെന്റു് ഡി പോൾ സംഘമാണു് ആദ്യമായി എടുത്തു പറയേണ്ടതു്. ക്രൈസ്തവരും അക്രൈസ്തവരുമായ ദരിദ്രജനവിഭാഗത്തെ ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ സഹായിക്കുന്നതിനും ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനും ഇതിന്റെ പ്രവത്തകർ ഉത്സുകരായി വത്തിക്കുന്നു. മിഷൻപ്രവത്തനങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നതിനും യുവപ്രേഷിതരെ വാത്തെടുക്കുന്നതിനുമുള്ള മിഷൻലീഗു്, മരിയൻസൊഡാലിറ്റി, മുതിന്നവർക്കായുള്ള ഫ്രാൻസിസ്കൻമൂന്നാംസഭ, ബാലികാബാലന്മാർക്കായുള്ള തിരുബാലസഖ്യം, വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു നേതൃത്വപരിശീലനം നല്കുന്ന കെ.സി.എസ്. എൽ., സി. എസ്. യു, വിദ്യാസമ്പന്നരായ വ്യക്തികൾക്കായുള്ള ന്യൂമാൻ അസോസിയേഷൻ, അദ്ധ്യാപകരുടെ ടീച്ചേഴ്സ് ഗിൽഡു്, അമ്മമാർക്കായുള്ള മാതൃസംഘം, യുവജനങ്ങളുടെ സി. വൈ. ഒ. തുടങ്ങിയ സംഘടനകളും ശ്രുപതയിലെ അത്മായ പ്രേഷിതപ്രവത്തനങ്ങൾക്കു നേതൃത്വം നല്കുന്നവയാണു്. അഖിലകേരള കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ശാഖയും രംഗത്തു പ്രവത്തിക്കുന്നുണ്ടു്.

കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു് അത്മായപ്രേഷിതസംഘടനകളുടെ ഘടനയിലും പ്രവത്തനത്തിലും പരിവർത്തനങ്ങൾ വരുത്തേണ്ട

താവശ്യമാണ്. മുൻകാലങ്ങളിൽ ജനങ്ങളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികപുരോഗതിയിലാണ് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തപ്പെട്ടിരുന്നത്. മാത്രമല്ല സംഘടനയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും അവയുടെ ഉള്ളിൽത്തന്നെ ഒതുക്കിനിർത്തിയിരുന്നു. സംഘടനാംഗങ്ങളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികപുരോഗതിയിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതോടൊപ്പംതന്നെ കൂടുതൽ ജീവകാരുണ്യപരവും വികസനാഭിമുഖ്യമുള്ളതുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ, ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കണമെന്ന ബോദ്ധ്യം ഇന്നു കൂടുതൽ ശക്തമായിട്ടുണ്ട്. ക്രൈസ്തവസഭയിൽ ആകമാനം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഉണർവിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണിത്.

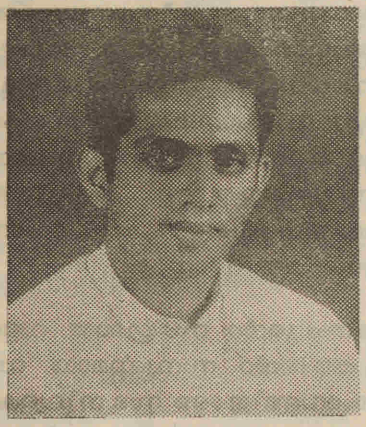
ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം ക്രൈസ്തവരുടെ പരസ്നേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെയാണ് ലോകം ദർശിക്കേണ്ടത്. ജാതിമതഭേദമെന്യേ ദരിദ്രരായ ജനവിഭാഗത്തിനു ഭക്ഷണവും വസ്ത്രവും പാർപ്പിടവും ലഭ്യമാക്കുന്നതിനു മാത്രമല്ല, സാമൂഹ്യനീതി കൈവരിക്കുന്നതിനും സാമ്പത്തിക വിമോചനം ത്വരിതപ്പെടുത്തുന്നതിനും സംഘടനകൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മറ്റു വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ, അവ മനുഷ്യവ്യക്തിത്വത്തിന്റെ സമഗ്രമായ വികസനത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രവർത്തിക്കണം.

സേവനത്തിന്റെ പുതിയ മേച്ചിൽപ്പുറങ്ങൾ കണ്ടെത്തുകയും പ്രവർത്തനമണ്ഡലങ്ങൾ വിസ്തൃതമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം പല മണ്ഡലങ്ങളോടുമുള്ള നമ്മുടെ പരമ്പരാഗതമായ സമീപനത്തിൽ മാറ്റം വരുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതാവശ്യമാണ്. നാം തുടച്ചുയായി അവഗണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പല മണ്ഡലങ്ങളും അവയ്ക്ക് ഇന്നത്തെ മനുഷ്യന്റെമേലുള്ള സ്വാധീനംകൊണ്ടുതന്നെ വളരെയേറെ ശ്രദ്ധയർഹിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമാണ് രാഷ്ട്രീയമണ്ഡലം. ജനതാമദ്ധ്യത്തിൽ നിലനില്ക്കുവാനോ പ്രവർത്തിക്കുവാനോ രാഷ്ട്രീയമണ്ഡലത്തെ പാടെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു സാദ്ധ്യമല്ല. നീതിബോധവും ക്രൈസ്തവാദർശങ്ങളിൽ അടിയുറച്ച വിശ്വാസവുമുള്ള നേതാക്കന്മാർ നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽനിന്നുണ്ടാകണം. ക്രൈസ്തവസഭയ്ക്കുതന്നെ രാഷ്ട്രീയരംഗത്തു നിന്നുയരുന്ന ഭീഷണി നേരിടുവാൻ നാം പ്രബുദ്ധരായേ സാധിക്കൂ.

മനുഷ്യന്റെ സമഗ്രമായ വളർച്ചയും സമൂഹത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണമായ വികാസത്തിനുംവേണ്ടിയാണു സഭ നിലകൊള്ളുക. സഭയുടെ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ ദൈവജനം മുഴുവനും, തങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം മനസ്സിലാക്കി ക്രിയാത്മകമായി രംഗത്തു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ദൈവവിളികളുടെ വിരളതയും വൈദികരുടെയും സന്യാസിനികളുടെയും സ്വാധീനക്കുറവും ഭാവിയിൽ സഭയ്ക്കു വലിയ പ്രതിസന്ധികളായി അനുഭവപ്പെടാനിടയുണ്ട്. അവയെ തരണം ചെയ്യുവാനുള്ള ഒരു പ്രധാന മാർഗ്ഗം, അല്മായർ തങ്ങളുടെ ദൗത്യം ശരിയായി ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് കർമ്മരംഗത്തേയ്ക്കു നീങ്ങുകയെന്നുള്ളതാണെന്നാണ് ഈ ലേഖകന്റെ സുചിന്തിതമായ അഭിപ്രായം.

യുവജനോത്തേജനം

Fr. Emmanuel Vattakuzhy

ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ പ്രത്യേകമായി ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വിഭാഗമാണ യുവജനങ്ങളാണ്. സ്വഭാവത്തിലും പെരുമാറ്റത്തിലും മുതിർന്ന തലമുറയിൽനിന്നും പ്രസ്പഷ്ടമായ വ്യത്യാസങ്ങളോടുകൂടിയ യുവജനങ്ങൾ ആധുനികലോകത്തിലെ അവഗണിക്കാനാവാത്ത ഒരു ശക്തിയാണ്. ശാസ്ത്രസാങ്കേതികപുരോഗതിയും സമ്പർക്കമാദ്ധ്യമങ്ങളും ആധുനിക ലോകത്തിലെ ജീവിതപരിതഃസ്ഥിതികളും ഇന്നത്തെ യുവജനങ്ങളുടെമേൽ നിസ്സായകമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്ന ഘടകങ്ങളായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുന്നു.

ഇന്നിന്റെ ആവശ്യം

സമൂഹത്തിലെ ഒരു ശക്തമായ വിഭാഗമാണ യുവജനങ്ങൾ എന്ന വസ്തുത ഇന്നു കൂടുതൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവരികയാണ്. ഈ ശക്തിയെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പ്രസ്ഥാനവും വിജയിക്കയില്ലെന്ന മനസ്സിലാക്കിയ രാഷ്ട്രീയക്കാരും പാർട്ടികളും അവരവരുടെ യുവജനസംഘടനകൾ രൂപീകരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. യുവജനങ്ങളുടെമേലുള്ള ഈ രാഷ്ട്രീയാധിപത്യം മുദ്രാവാക്യം മുഴക്കുവാനും പഠിപ്പുമുടക്കുവാനും സമരം ചെയ്യാനുംവേണ്ടി ജീവിക്കുന്ന ഒരു തലമുറയെയായിരിക്കും സൃഷ്ടിക്കുക.

ഒരു മനുഷ്യന്റെ സമ്പൂർണ്ണമായ വളർച്ചയ്ക്ക് ദൈവവും മതവും കൂടിയേ തീരൂ. ഒരു രാജ്യത്തിന്റേയും സമൂഹത്തിന്റേയും മുഖ്യസമ്പത്ത്, ധാർമ്മികവും മതപരവുമായ മൂല്യങ്ങളിൽ വളർന്നു വികസിച്ച, വ്യക്തിത്വവും അർപ്പണബോധവും ദൈവസ്നേഹവും മനുഷ്യസ്നേഹവുമുള്ള ഉത്തമ പൗരന്മാരാണ്. എന്നാൽ ഇത്തരം പൗരന്മാരെ വാർത്തെടുക്കുന്നതിനു് ഉപകരിക്കുന്നതല്ല, ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം. നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയിൽ ആദ്ധ്യാത്മികവികസനത്തിനു് ഗവൺമെന്റു വേണ്ടത്ര പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നില്ല. ഈ കുറവു പരിഹരിച്ച്, യുവജനങ്ങളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികവും ഭൗതികവുമായ വളർച്ചയ്ക്കുതകുന്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുവാൻ സഭയ്ക്ക് അവകാശവും കടമയുമുണ്ട്. സഭ, ആദ്ധ്യാത്മികമാതാവെന്ന നിലയിൽ അർപ്പണബോധവും കഴിവും, ധാർമ്മികബോധവുമുള്ള ഒരു തലമുറയെ വാർത്തെടുക്കാൻ യുവജനസംഘടനകൾവഴി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു് ഇന്നത്തെ ഏറ്റവും വലിയ ആവശ്യമാണ്.

പ്രത്യേകതകൾ

യുവജനപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നല്കുന്നവർ യുവജനങ്ങളുടെ പ്രത്യേകതകൾ പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ്. മികച്ചതും മെച്ചപ്പെട്ടതുമായ ഒരു നാളെയുണ്ടാവേണ്ടി പതിനായിരം പ്രതീക്ഷകളും സ്വപ്നങ്ങളുമായി കഴിയുന്നവരാണ് യുവജനങ്ങൾ. മെച്ചപ്പെട്ട ഒരു ലോകം പണിതുയർത്താൻ, അവർ കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിക്കുന്നു. ഇതിനു് അവർ ഉപയോഗിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ തെറ്റായിരിക്കാം. എങ്കിലും, സമത്വസുന്ദരമായ ഒരു സമൂഹം കെട്ടിയുയർത്തണമെന്ന ആഗ്രഹം, അവരുടെ ശിരസ്സിലുണ്ട്. വലിയവരുടെ അഴിമതിയും അനീതിയും ആത്മാർത്ഥതക്കുറവും അവർ നഖശിഖാന്തം എതിർക്കും. ഇങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ, യുവജനങ്ങൾ ആദർശവാദികളാണ്. ഈ ആദർശപ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടി, എന്തുത്യാഗവും സഹിക്കാനുള്ള സാഹസിക സന്നദ്ധതയും യുവജനങ്ങളിലുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, യുവജനങ്ങൾ മുഴുവൻ വഴിതെറ്റിപ്പോയി എന്ന പല്ലവി എപ്പോഴും ശരിയല്ല. അവർക്ക് ലക്ഷ്യബോധമുണ്ട്. ആ ലക്ഷ്യങ്ങൾ നേടാൻ വേണ്ടത്ര അനുകൂലമായ സാഹചര്യങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതേയുള്ളൂ.

യുവജനങ്ങൾ പുതുമയുടെ ആരാധകരാണ്. പ്രായമായവരേക്കാൾ പുതുമയുടെ പിറവി ആഗ്രഹിക്കുന്നതും, പഴമയുടെ പിന്മാറ്റത്തിൽ ആഹ്ലാദിക്കുന്നതും യുവജനങ്ങളാണ്. തന്മൂലം, ഫാഷനുകൾ അവരെ പെട്ടെന്ന് ആകർഷിക്കും. പഴയ പാരമ്പര്യങ്ങളെയും സംവിധാനങ്ങളെയും അവർ ചോദ്യം ചെയ്യും. പഴയ രീതികൾ അവർ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകണമെന്നു നിർബന്ധിക്കുമ്പോൾ മുതിർന്നവരോട് അവർക്ക് എതിർപ്പു തോന്നും. ഇതു ചിലപ്പോൾ, മതവിശ്വാസത്തോടുള്ള എതിർപ്പായിപ്പോലും മാറാൻ ഇടയുണ്ട്.

നിലവിലുള്ള വ്യവസ്ഥിതികൾ അന്ധമായി നിലനിറുത്താനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ, യുവജനങ്ങൾ ശക്തിയായി എതിർത്തു കാണുന്നു. നല്ല നാളെയുണ്ടാവേണ്ടി ദാഹിക്കുന്ന വരായതുകൊണ്ട്, അവർ ആദർശവാദികളാണെന്നു പറഞ്ഞല്ലൊ. ആദർശതൃഷ്ണയുള്ള വരായതുകൊണ്ട് അവർ പ്രായമായവരുടെ പോരായ്മകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതിൽ അമർഷംകൊള്ളേണ്ട കാര്യമില്ല. ഇന്നത്തെ വ്യവസ്ഥിതിയുടെ പോരായ്മകളും പരാധീനതകളും ബോദ്ധ്യമില്ലാത്തവരുണ്ട്, മെച്ചപ്പെട്ട ഒന്നിനെ സൃഷ്ടിക്കാനും സാദ്ധ്യമല്ലല്ലൊ. ഉള്ള വ്യവസ്ഥിതിയെ അതേപടി നിലനിറുത്താനല്ല, കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെട്ട ഒന്നിനെ നിർമ്മിക്കാൻ, യുവജനങ്ങളെ ഒരുക്കുകയാണു വേണ്ടതു്. ഇന്നുള്ളവർ, ഇന്നിനെക്കുറിച്ചു മാത്രമല്ല, നാളെയെക്കുറിച്ചും നാളെ ജീവിക്കാനുള്ളവരെക്കുറിച്ചും ഉൽക്കണ്ഠയുള്ളവരായിരിക്കണം.

മതവും മതാധികാരികളും പുരോഗതിക്കു് എതിരാണ് എന്ന മുൻവിധിപരമായ ഒരു ധാരണ, യുവജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കുറെയൊക്കെ പരന്നിട്ടുണ്ട്. വൈദികരും സന്യാസികളും യാഥാസ്ഥിതികത്തിന്റെ സൂക്ഷിപ്പുകാരാണെന്നു് ആരോപിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. ഇതുമൂലം, കഴിവും കാഴ്ചപ്പാടുമുള്ള സമർത്ഥരായ പല യുവാക്കളും, സഭയിൽനിന്നു് അകന്നു നിൽക്കുന്നു. ഇവർ ചെന്നു വീഴുന്നതോ, രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ പാളയങ്ങളിലും.

കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു്, ഇന്നത്തെ യുവജനങ്ങൾ പൊതുക്കാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ അറിവും താൽപര്യവുമുള്ളവരാണു്. സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചു് അവർ പഠിക്കുന്നു. കലാകായികരംഗങ്ങളിൽ, അവർ കൂടുതൽ സജീവമായി ഇടപെടുന്നു. തങ്ങളുടെ ജീവിതവിജയത്തിന്റെ പാത തുറന്നുതരുന്നതു് ശാസ്ത്രവും രാഷ്ട്രീയശക്തികളുമാണെന്നു പലരും വിശ്വ

സിക്കുന്നു. ഉപരിപ്ലവമായ ഈ ചിന്താഗതിയെ അംഗീകരിക്കുന്നവരുടെ മതവിശ്വാസവും ധാർമ്മികനിലവാരവും ക്ഷയിക്കുന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല. കേരളത്തിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടികളും ഭരണകോൺഗ്രസ്സിലെ യുവജനവിഭാഗവും പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന മതവിരുദ്ധമനോഭാവം നമ്മുടെ യുവജനങ്ങളെ വളരെയധികം സ്വാധീനിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇന്നു യുവജനങ്ങൾക്കു ജീവിതത്തെപ്പറ്റി സമഗ്രമായ ഒരു വീക്ഷണം ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ശാസ്ത്രജ്ഞാനവും സുഖസൗകര്യങ്ങളും ഇന്നു്, എന്നത്തേക്കാളുമധികമായി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എങ്കിലും, ക്രൈസ്തവവിജ്ഞാനത്തിന്റെ ഏറ്റവും മൗലികമായ സത്യങ്ങൾപോലും അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവരും അതേസമയം, ഇതരവിഷയങ്ങളിൽ വലിയ വിജ്ഞാനം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളവരുമായ ഒരു തലമുറ വളർന്നുവരുന്നതായി നാം കാണുന്നു. ചിന്താസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പേരിൽ, ചിലർ പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന ആശയങ്ങൾ, മതവും ശാസ്ത്രവും ശത്രുക്കളാണെന്നുപോലുമുള്ള ചിന്ത ഉളവാക്കാൻ പോരുന്നവയാണു്. ശാസ്ത്രീയമനുഷ്യനു്, മതബോധവും ധാർമ്മികചിന്തയുംകൂടി ഉണ്ടെങ്കിലേ, ജീവിതത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വീക്ഷണം പൂർണ്ണമാകൂ. ഹൃദയസംസ്കരണവും സ്വഭാവശുദ്ധീകരണവും ഈ പൂർണ്ണവീക്ഷണത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങളാണു്.

ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ

കത്തോലിക്കാ യുവജനസംഘടനകളുടെയും യുവജനപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും ആവശ്യത്തെപ്പറ്റി, ഇന്നു് എല്ലാവർക്കും ബോദ്ധ്യമുണ്ടു്. അവിടെയും ഇവിടെയും എന്തെങ്കിലും ചെയ്തുകൊണ്ടു് തൃപ്തിപ്പെടാവുന്ന ഒരു രംഗമല്ലിതു്. തങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ അമൂല്യമായ ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തിലുറച്ചുനിന്നുകൊണ്ടു്, തൊഴിൽ ചെയ്തു്, ജീവിതസഫലീകരണം സാധിക്കാനുള്ള മഹായജ്ഞത്തിൽ യുവജനങ്ങളോടൊപ്പം, നാമും സഹകരിക്കുകയാണു വേണ്ടതു്. ഇതിനു് അവരോടുള്ള സമീപനം വിനയനിർഭരവും, ആദരവുള്ളതും സ്നേഹോദാരവുമായിരിക്കണം. യുവജനങ്ങളിലും ദൈവപ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, ദൈവഹിതനിവ്വഹണത്തിനു് അവരും ശ്രമിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, അവരെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തണം. ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള കളങ്കമില്ലാത്ത വിശ്വസ്തത പുലർത്താൻ യുവഹൃദയങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയാണു വേണ്ടതു്. ഈ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കു സഹായകമായ കാതലുള്ള യുവജനപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കാണു നാം നേതൃത്വം നൽകേണ്ടതു്.

വെറും വിലകുറഞ്ഞ കലാമാദ്ധ്യമങ്ങളിലൂടെയോ, കുറെ നിയമലംഘകരണങ്ങളിലൂടെയോ, യുവജനങ്ങളെ അധികമൊന്നും സ്വാധീനിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. പ്രായമായവരുടെയും യുവജനനോത്തേജകരുടെയും കറകളഞ്ഞ ജീവിതസാക്ഷ്യത്തിനും, കാപട്യമില്ലാത്ത ഒരു ജീവിതശൈലിക്കും, ദൈവാധിഷ്ഠിതവും പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വവുമായ ഒരു സമീപനത്തിനും മാത്രമെ യുവജനങ്ങളെ സ്വാധീനിക്കാൻ പറ്റൂ. ഈ സമീപനങ്ങളും പ്രസ്ഥാനങ്ങളും, കത്തോലിക്കാകുടുംബങ്ങളിൽത്തന്നെയാരംഭിക്കണം, തങ്ങൾക്കു ജന്മം നല്കിയ മാതാവിനും പിതാവിനും ഒരു യുവാവിന്റെ മേലുള്ളതിനേക്കാൾ സ്വാധീനം ഒരു യുവജനോത്തേജകനുണ്ടാവുക അത്ര എളുപ്പമല്ല. തന്നെയുമല്ല, യുവജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരു വൈദികനും സന്ന്യാസിനിക്കും ചെലുത്താനുള്ള സ്വാധീനം പ്രധാനമായി മതപരവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമാണെന്നു പറയാം.

യുവജനങ്ങളിൽക്കാണുന്ന പല തെറ്റുകളും അപഭ്രംശങ്ങളും അവർക്കു കിട്ടിയിരിക്കുന്നതു്, പലപ്പോഴും പഴയ തലമുറയുടെ പൈതൃകമായിട്ടാണു്. യുവാക്കളുടെ

തെറ്റുകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുമ്പോൾ, അവർ അതേ തെറ്റുകളേപ്പറ്റി വീരൽ ചൂണ്ടുന്നതു് പ്രായമായവരിലേക്കാണു്. അതുകൊണ്ടു്, യുവതലമുറയെ നയിക്കുന്നതിലും, ഭാവിതലമുറയുടെ രൂപം നല്കുന്നതിലും, ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിനു മുഴുവൻ ഒരു കൂട്ടായ ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ടു്.

യുവജനങ്ങൾക്കു രുചിക്കുന്ന ആരാധനാനുഷ്ഠാനങ്ങളും ദിവ്യകർമ്മങ്ങളും അവരെ ദൈവത്തിങ്കലേക്കു കൂടുതൽ അടുപ്പിക്കും. ഈണമേറിയും താളക്കൊഴുപ്പുമുള്ള തിയേറ്റർഗാനങ്ങൾ കേട്ടുതഴമ്പിച്ച കാതുകൾക്കു്, ദൈവത്തിന്റെ വീട്ടിൽ വരുമ്പോൾ കേൾക്കാൻ കൊള്ളാവുന്ന പാട്ടുകളും ഇരുന്നു ചിന്തിക്കാൻ പറ്റിയ പ്രസംഗങ്ങളും കേൾക്കാൻ സാധിക്കണം.

ഇന്നത്തെ യുവജനങ്ങളുടെ പ്രധാന സ്വാധീനസങ്കേതങ്ങളിലൊന്നു് സിനിമയാണു്. കലാശാലകളേക്കാൾ സ്വാധീനം ഇന്നു സിനിമാശാലകൾക്കുണ്ടു്. സിനിമയെ കുറ്റം പറയാതെ, പക്വതയുള്ള സിനിമാനിരീക്ഷകരെയും ആസ്വാദകരെയും സൃഷ്ടിക്കുകയാണു വേണ്ടതു്. അതിനു് ഇടവകാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ''സിനേ ഫോറവും'' മറ്റും ഉപകരിക്കും.

സേവനത്തിന്റെ പാതയിലേയ്ക്കു് യുവജനങ്ങളെ നയിക്കുകയാണു് ഏറ്റം ആവശ്യകമായിട്ടുള്ളതു്. നിഷ്ക്രിയരായിരിക്കുവാൻ യുവജനങ്ങൾക്കു സാധ്യമല്ല. സേവനത്തിൽ സംതൃപ്തി കണ്ടെത്തുന്നവരാണവർ. ബസ്സുകൾ കത്തിച്ചു കളയുന്നവർതന്നെ അവ കഴുകി വെടിപ്പാക്കുന്നു. കടകൾ എറിഞ്ഞുപൊളിക്കുന്നവർതന്നെ പാവങ്ങൾക്കു പുരകെട്ടി കൊടുക്കുന്നു. കലാലയാന്തരീക്ഷം മലിനമാക്കുന്നുവെന്നു പറയപ്പെടുന്നവർ ചേരികൾ വെടിപ്പാക്കുന്നു. ഇവയെല്ലാം യുവജനങ്ങളിലെ സൃഷ്ടാത്മകശക്തിയേയും സേവനതല്പരതയെയും കുറിച്ചു നമ്മെ ബോധവാന്മാരാക്കേണ്ടതുണ്ടു്. സേവനത്തിന്റെ ധീരമായ നേതൃത്വം സ്വീകരിക്കുവാനും അർപ്പണമനോഭാവത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുവാനും അവർ തയ്യാറാണു്.

ഉപസംഹാരം

യുവജനങ്ങൾക്കു ശരിയായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശവും നേതൃത്വവുമാണാവശ്യം. കോതമംഗലംരൂപതയിൽ യുവജനങ്ങൾക്കു നേതൃത്വം കൊടുക്കാൻ C.Y.O. എന്ന യുവജനസംഘടന പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇതിന്റെ ശാഖകൾ മിക്കവാറും ഇടവകകളിൽ സ്ഥാപിതമായിട്ടുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ സംഘടനയ്ക്കു് ഒരു സമ്പൂർണ്ണ ഡയറക്ടറെയും നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടു്. രൂപതയിലെ രണ്ടു കോളേജുകളിലുമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു് ഇന്നു് ഒരു Student Counsellor-രുടെ സേവനം ലഭിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു് ഒരു വലിയ കാര്യമായി തോന്നുന്നു. യുവശക്തിയെ ശരിക്കുപയോഗിക്കാനും ക്രിസ്തു വരച്ചുകാട്ടിയ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ മുന്നേറാൻ യുവജനങ്ങളെ സഹായിക്കാനുമുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ഇടവകാടിസ്ഥാനത്തിൽ കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടേണ്ടതാണു്. നല്ല യുവജനോത്തേജകരുടെ സേവനവും ഇന്നത്തെ വലിയ ഒരാവശ്യമാണു്. രൂപതയിൽ മതബോധനത്തിനു സെൻറർ ഉള്ളതുപോലെ കലയ്ക്കും കളികൾക്കും സംഗീതത്തിനും നേതൃത്വം കൊടുക്കാൻ രൂപതാ സെൻറർതന്നെ അഭിലഷണീയമായി തോന്നുന്നു.

പ്രേഷിതപ്രവർത്തനത്തിന്റെ വഴിത്താരയിൽ

Sri. Mathachan Purackal

തീർത്ഥാടകരുടെ സമൂഹമായ സഭ അതിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽത്തന്നെ പ്രേഷിതയാണ്, അയയ്ക്കപ്പെട്ടവളാണ്, ഔത്യം പേറുന്നവളാണ്. ഈ ഔത്യം സഭ ഏറ്റു വാങ്ങിയത് ദിവ്യപ്രേഷിതനായ ക്രിസ്തുവിൽനിന്നാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതം ആദ്യന്തം ഒരു ഔത്യത്തിന്റെ നിർവ്വഹണമായിരുന്നു. പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഒളിഞ്ഞിരുന്ന അനന്തമായ സ്നേഹത്തിന്റെ ചുരുൾ നിവർത്തുകയായിരുന്നു മനുഷ്യാവതാരംചെയ്ത പുത്രൻ. അഗാധമായി മനുഷ്യനെ സ്നേഹിച്ച പിതാവിന്റെ സ്നേഹപ്രഖ്യാപനമാണ് മാംസം ധരിച്ച വചനം. പുത്രൻ പിതാവിന്റെ സ്നേഹത്തെ മനുഷ്യത്വത്തിലൂടെ ആവിഷ്കരിച്ചു. പിതാവു മക്കളും സ്രഷ്ടാവും ലോകവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ദൃഢതരമാക്കി. ഈ ബന്ധം നിലനിർത്തുകയും വളർത്തുകയുമാണ് ദൈവജനത്തിന്റെ കർത്തവ്യം.

എന്താണ് പ്രേഷിതപ്രവർത്തനം?

പൂർണ്ണവും ആഴമേറിയതുമായ അർത്ഥത്തിൽ ക്രിസ്മസ്സാനുഭവത്തിന്റെ പങ്കുവയ്ക്കലിലൂടെ ദൈവജനത്തിന്റെ അണികളിലേക്കു മനുഷ്യനെ സ്വാഗതംചെയ്യുക സ്വീകരിച്ചു പാപത്തിന്റെയും സ്വാർത്ഥതയുടെയും ബന്ധനങ്ങളിൽനിന്നു വിമുക്തനാക്കി ദൈവികജീവനിലുള്ള പങ്കാളിത്തത്തിലൂടെയും ആഴമേറിയ മനുഷ്യബന്ധങ്ങളിലൂടെയും സമഗ്രമായ വ്യക്തിവികാസവും ജീവിതസാഫല്യവും സാധിക്കുക എന്നതാണ് പ്രേഷിതപ്രവർത്തനം. മനുഷ്യന്റെ സമ്പൂർണ്ണവിമോചനവും സമഗ്രവികസനവുമാണ് ക്രിസ്തു വിഭാവനം ചെയ്തതും ആവിഷ്കരിച്ചതുമായ ദൈവരാജ്യം.

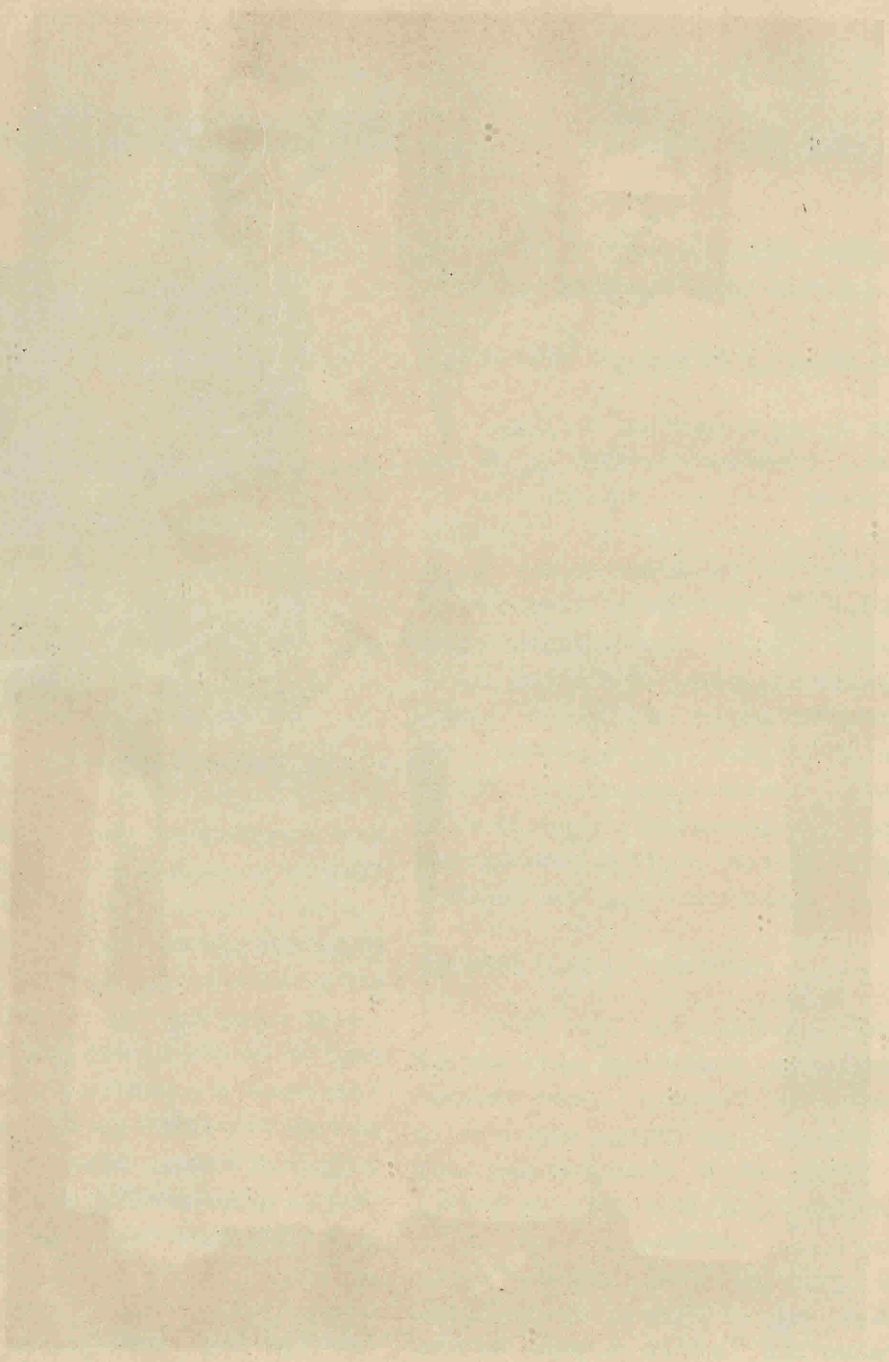
അങ്ങേ രാജ്യം വരണം

1957 ജനു. 10-ാംതീയതി ജനിച്ച കോതമംഗലം രൂപതയുടെ ആദർശവാക്യം 'അങ്ങേ രാജ്യം വരണം' എന്നതാണ്. വിശാലമായ എറണാകുളം രൂപതയിലെ മൂന്നു ഫൊറോനകൾ വേർപെടുത്തി ഒരു പുതിയ രൂപതയുടെ ജന്മം നല്കിയത് സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിനും ദൈവരാജ്യവിസ്തൃതിക്കും കൂടുതൽ സൗകര്യം ലഭിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ്. ഈ ലക്ഷ്യം മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ടാണ് കോതമംഗലം രൂപതയുടെ ഇതഃപര്യന്തമുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു രൂപം കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. 1957-ൽ

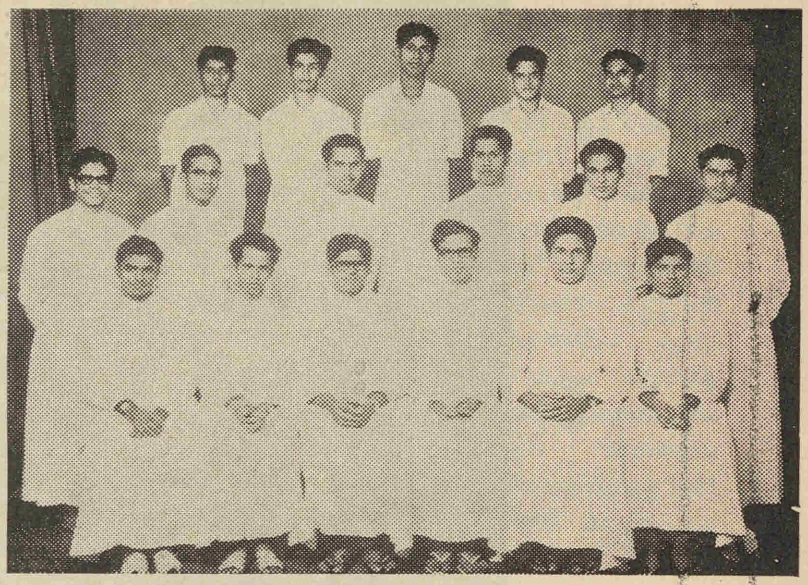

BISHOP THOMAS THIRUTHALIL

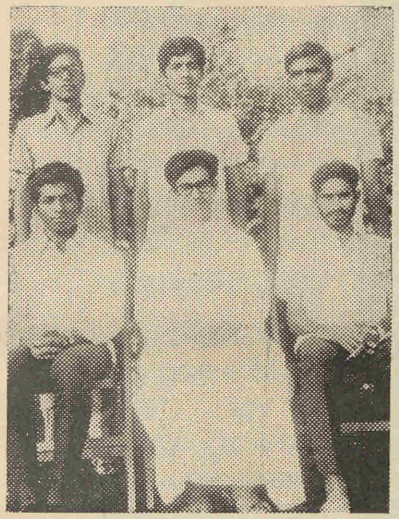
FIRST MISSIONARY BISHOP FROM THE DIOCESE

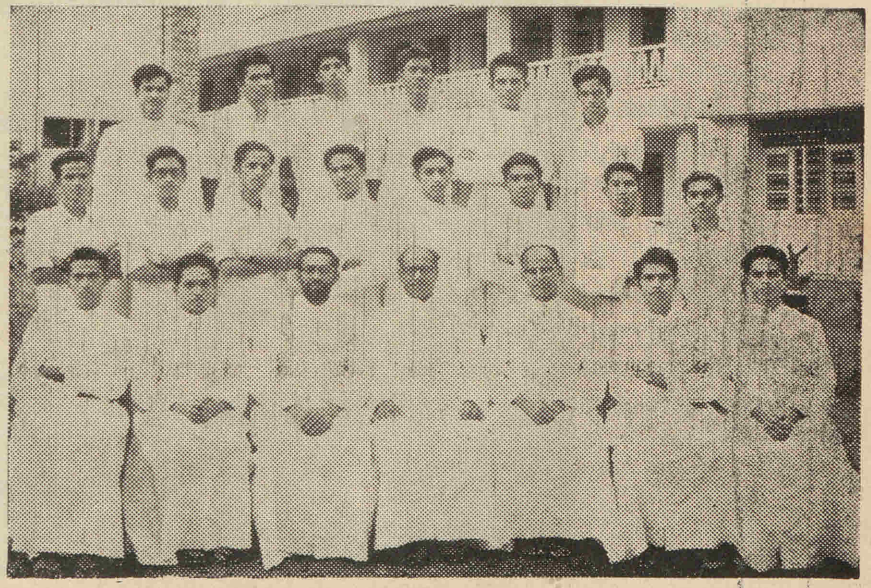
Major Seminarians

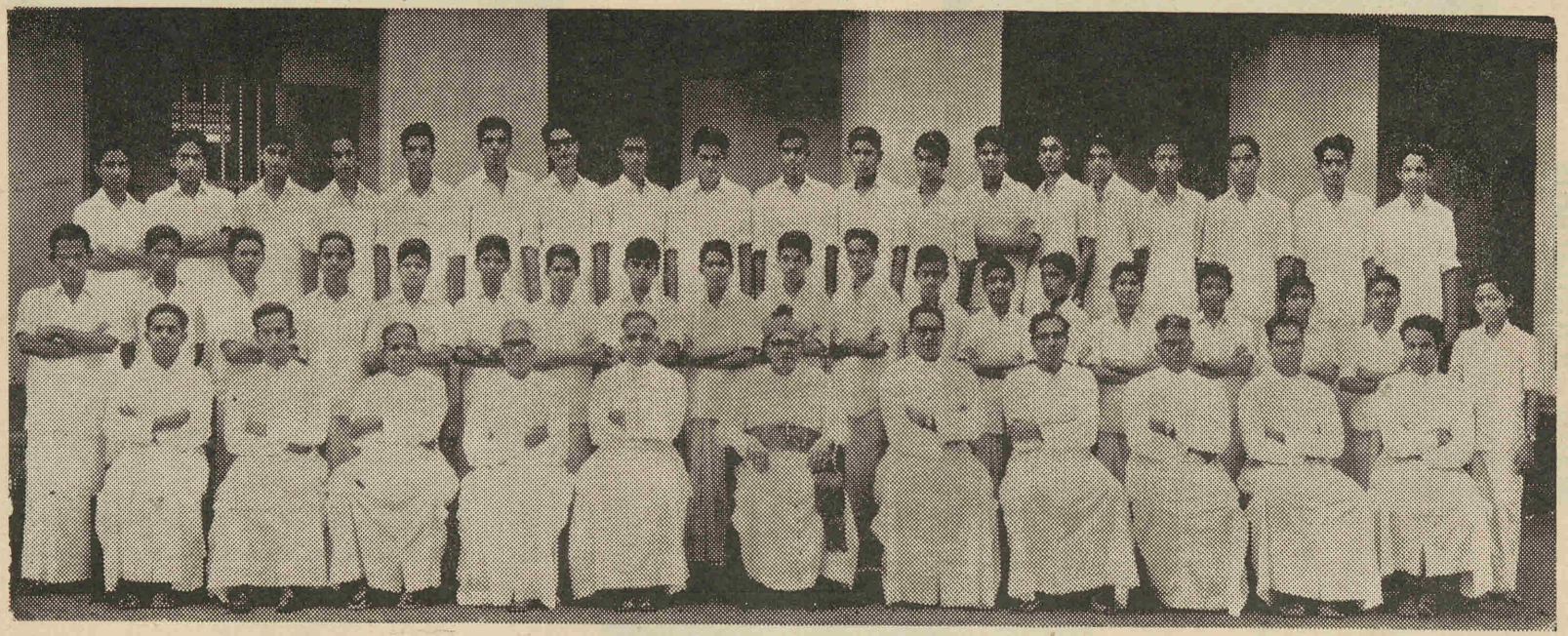
Pontifical Seminary, Alwaye-3

Papal Seminary, Poona-14

Apostolic Seminary.
Kottayam-10

Minor Seminarians

122135 കത്തോലിക്കരാണ്. ഈ രൂപത യിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. 1974-ൽ അത് 215022 ആയി വർധിച്ചു. ഈ വർധനവി നു പ്രധാനമായും ജനസംഖ്യാ വർധനവും കുടിയേറ്റവുമാണ് കാരണം. മാനസാ ന്തരവും പുനരൈക്യവും അധികമുണ്ടായി എന്നു പറയാൻ വയ്യ. വീടും നാടും വിട്ട് പുത്തൻകൃഷിസ്ഥലങ്ങളന്വേഷിച്ച് മല നാട്ടിലേക്കു കുടിയേറിപാർത്ത സാഹസി കരും അദ്ധ്വാനശീലരുമായ കത്തോലിക്ക രുടെ ആദ്ധ്യാത്മികവും വിദ്യാഭ്യാസപര വും സാംസ്കാരികവുമായ ഉന്നതി കൈ വരുത്തുന്നതിലായിരുന്നു രൂപതയുടെ സ വിശേഷശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞത്. ആ രംഗ ത്തു പ്രശംസാർഹമായ നേട്ടങ്ങളാണ് കോത മംഗലംരൂപതക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പള്ളിക ളുടെയും, മിഷൻസ്റ്റേഷനുകളുടെയും വിദ്യാ ലയങ്ങളുടെയും ആതുരസേവന സ്ഥാപന ങ്ങളുടെയും എണ്ണം പല മടങ്ങു വർധിച്ചി ട്ടുണ്ട്.

സംഘടനകൾ

സ്ഥാപനങ്ങളുടെ എണ്ണവും വണ്ണവും വളർച്ചയുടെ മാനദണ്ഡമായി സ്വീകരിക്കാ റുണ്ട്. ഈ മാനദണ്ഡം ഇന്നു ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. സ്ഥാപനങ്ങ ളല്ല ചലനാത്മകതയാണ് തീർത്ഥാടക സഭ യുടെ മുന്നേറ്റത്തിനാധാരം. വ്യതിയാന ങ്ങൾക്കു വിധേയമാകാത്ത നിശ്ചലങ്ങ ളായ ചട്ടക്കൂടുകളിൽ തളച്ചിട്ട പ്രവർത്തന പദ്ധതികൾകൊണ്ടുമാത്രം സുവിശേഷാ ധിഷ്ഠിതമായ പരിവർത്തനവും വളർച്ചയും സാധിക്കുകയില്ല. അതിന്റെ പേരിലാ ണ് വൈവിദ്ധ്യം നിറഞ്ഞ സംഘടനകൾ തിരുസഭാരാമത്തിൽ മുളച്ചു വളർന്നു പന്ത ലിച്ചു പൂവിട്ടുനിൽക്കുന്നത്.

മിഷൻലീഗ്

കോതമംഗലംരൂപതയിൽ പ്രവർത്തി ക്കുന്ന സംഘടനകളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവയാ ണ് മിഷൻലീഗ്, സൊഡാലിറ്റി, വി ൻസെൻ ഡി പോൾ, മാതൃസംഘം, തി രുബാലസഖ്യം എന്നിവ. ഇവയിൽ പ്രേഷിതപ്രവർത്തനത്തിനു ഏറ്റവും മുൻ തൂക്കം കൊടുക്കുന്ന സംഘടനയെന്നു മി ഷൻലീഗിനെ വിശേഷിപ്പിക്കാം. 1947-ൽ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ കൊടിക്കൂറ കളും നാടാകെ ഉയർന്നപ്പോഴാണ് ആദ്ധ്യാ ത്മികസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു ഒരു പുത്തൻപാത തുറന്നുകൊണ്ട് മിഷൻലീഗ് കേരളത്തിൽ ജന്മമെടുത്തത്. ഈ നാടിന്റെ മണ്ണിൽ പിറന്ന ഇവിടത്തെ കാറ്റും മഴയും, ചൂടും തണുപ്പും ഏറ്റു വളർന്ന തികച്ചും ഏതദ്ദേ ശീയസ്വഭാവമുള്ള അത്മായ പ്രേഷിത സം ഘടനയാണ മിഷൻലീഗ്. 'ഭാരതമെ നിന്റെ രക്ഷ നിന്റെ സന്താനങ്ങളിൽ' എന്ന ലിയോ പതിമൂന്നാമൻ മാപ്പ്വാപ്പയു ടെ ആഹ്വാനം അന്വർത്ഥമാക്കാൻ അക്ഷീ ണം യത്നിക്കുകയാണ് ലീഗംഗങ്ങൾ. ഭാ രതത്തിനു ക്രിസ്തുവിനെ നല്കുകയാണവരു ടെ ലക്ഷ്യം. കോതമംഗലം രൂപതയിൽ 125 ശാഖകളിലായി 24,000-ൽപരം അം ഗങ്ങൾ മിഷൻലീഗിന്റെ കൊടിക്കീ ഴിൽ സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. വാർഡുസന്ദർശനം, തീപ്പെട്ടിയരി പിരി വ്, സാമൂഹ്യസേവനപ്രവർത്തനങ്ങൾ, സാംസ്കാരികരംഗത്തെ കാൽവയ്പുകൾ എന്നിവയിലൂടെ പ്രേഷിതപ്രവർത്തനത്തി നുള്ള രൂപീകരണം സംഘടനാംഗങ്ങൾ നേടുന്നു. ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കെല്ലാം ഓ ജസേകുന്ന മിഴിവുറ്റ ആദ്ധ്യാത്മികതയും പ്രാർത്ഥനാചൈതന്യവും മിഷൻലീഗംഗ ങ്ങൾ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നു. ഗ്രൂപ്പുമീറ്റിംഗും സുകൃതഫാറവും പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തിനു പ്രേരണ നല്കുന്നു. അത്മായ പ്രേഷിത സംഘടനയായ മിഷൻലീഗ് അതിന്റെ തനിമയും അത്മായതയും നിലനിർത്തുന്ന തിൽ അങ്ങേയറ്റം വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്രൈസ്തവചൈതന്യം നിറഞ്ഞ യുവനേതാ ക്കളെ വാർത്തെടുക്കാൻ കനത്ത സംഭാവന ഈ സംഘടന നല്കിയിട്ടുണ്ട്.

ദൈവവിളി

മിഷൻലീഗിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ് ദൈവവിളി പ്രോത്സാഹനം. വിളഞ്ഞുകിടക്കുന്ന വിശാലമായ ഭാരതവയലിലേക്ക് വിശ്വാസത്തോടെ ദൃഷ്ടി തിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ നമ്മിലുള്ള മിഷനറി ഉണർന്നെഴുന്നേല്ക്കാതിരിക്കില്ല. ഭാരതമിഷന്റെ വിശാലതയും സാദ്ധ്യതകളും പ്രതിബന്ധങ്ങളും ഈ നാടിന്റെ മക്കളിൽ വെല്ലുവിളികളായത്താൻ പോരുന്നവയാണ്. മിഷൻഗ്രാമങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിവു നല്കിയും ശാഖാതലത്തിൽ അവരെ ദത്തെടുത്തും ഗാഢമായ മിഷൻ സമ്പർക്കങ്ങൾ പുലർത്താൻ മിഷൻലീഗിനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മിഷൻപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വിജയത്തിനായി പ്രാർത്ഥിച്ചും അതിനു വേണ്ടി ത്യാഗത്തിന്റെ ഫലങ്ങളർപ്പിച്ചും വളരുന്ന അംഗങ്ങൾക്ക് വയലിലേക്ക് വിളിക്കുന്ന നാഥന്റെ സ്വരം കേൾക്കാൻ എളുപ്പമാണ്. ദൈവവിളിയെ ആധാരമാക്കി നിരവധി ചർച്ചാക്ലാസുകളും സെമിനാറുകളും ധ്യാനങ്ങളും എല്ലാ വർഷവും നടത്തപ്പെടുന്നുണ്ട്. ദൈവവിളിദിനാചരണത്തിൽ മിഷൻലീഗ് നിസ്തുലമായ പങ്കുവഹിക്കുന്നുണ്ട്. മിഷൻലീഗിന്റെ വളർച്ചയോടാനുപാതികമായി ദൈവവിളിയിലും വർദ്ധനവുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. 1973-ൽ 240 ദൈവവിളികളുണ്ടായ കോതമംഗലം രൂപത ആ രംഗത്ത് ഭാരതത്തിൽ മൂന്നാം സ്ഥാനമാണലങ്കരിക്കുന്നത്.

സാംസ്കാരികരംഗം

കത്തോലിക്കാപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ വായിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക മിഷൻലീഗിന്റെ ശാഖാപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. ബൈബിൾ മാസികകളും വിപുലമായ തോതിൽ വിതരണം ചെയ്യാൻ ശാഖാംഗങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മാസസമ്മേളനങ്ങളും ശാഖാമേഖലാരൂപതാവാഷ്കികങ്ങളും അവയോടനുബന്ധിച്ചു നടത്തുന്ന മത്സരങ്ങളും മിഷൻലീഗംഗങ്ങളുടെ കലാസാഹിത്യാഭിരുചി വളർത്താനും അവസ്സ് അംഗീകാരം ലഭിക്കാനും വളരെയേറെ സഹായിക്കുന്നു. കഴിവുറ്റ കലാകാരന്മാരേയും എഴുത്തുകാരേയും കേരളത്തിനു സമ്മാനിക്കുവാൻ മിഷൻലീഗിനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആരാധനക്രമത്തിൽ സജീവമായി പങ്കെടുക്കുന്നതു വഴിയും ലീഗംഗങ്ങളുടെ കലാപരമായ കഴിവു വികസിക്കുന്നുണ്ട്. C. M. L. കലാസമിതികളും പല ഇടവകകളിലും സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. കലയിലൂടെ ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിൽ സുവിശേഷാരൂപി വളർത്താനും സാമൂഹ്യസേവനരംഗത്തു വേണ്ട പണം സമ്പാദിക്കാനും കഴിയുന്ന ക്രൈസ്തവഭ്രരിപക്ഷമുള്ള ഈ രൂപതാതിർത്തികളിലെ വിവിധ സാംസ്കാരികപ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ സജീവവും നിസ്സ്വാർത്ഥകവുമായ സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ വേണ്ട പരിശീലനം നല്കാൻ മിഷൻലീഗ് ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്.

സാമൂഹ്യസേവനം

വളരെ വിശാലമായ ഒരു മണ്ഡലമാണ് സാമൂഹ്യസേവനം തുറന്നിടുക. വൈവിദ്ധ്യമേറിയ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. അംഗങ്ങൾ സ്വയം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന പണവും തീപ്പെട്ടിയരിയും എല്ലാ ആഴ്ചയും ഗ്രൂപ്പുസമ്മേളനത്തിൽ ഏല്പിക്കുമ്പോൾ സ്നേഹത്തിന്റെയും സേവനത്തിന്റെയും ദീപനാളം ഹൃദയത്തിൽ ജ്വലിക്കുകയായി. ഇല്ലാത്തവരെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത അവരെ സ്വാധീനിക്കുകയായി. കർഷകരുടെ നാടായ ഈ രൂപതയിൽ കാർഷികരംഗത്ത് മിഷൻലീഗ് ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മിഷൻരംഗങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ പള്ളിപ്പറമ്പിൽ ലീഗംഗങ്ങൾ കപ്പയും ഇഞ്ചിയും മറ്റും നടുന്നതിനു പുറമേ ഓരോരുത്തരും സ്വന്ത

മായി ഒരു ഏത്തവാഴയോ എതാനും മൂട കപ്പയോ മറ്റു സാധനങ്ങളോ നട്ട് അ തിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന പണം വിനി യോഗിക്കുന്നു. മിഷൻഞായറാഴ്ച ലീഗം ഗങ്ങളം ആവേശഭരിതരായി പ്രഥമ അപ്പ സ്തോലന്മാരുടെ ചൈതന്യത്തോടെ വീട്ട കം കയറിയിറങ്ങാറുണ്ട്. കാഷ്ടികോ ല്പന്നങ്ങളം ശേഖരിച്ചു ലേലംചെയ്യ് എല്ലാ ശാഖകളിലും ഒരു നല്ല സംഖ്യ പ്രേഷിത പ്രവത്തനങ്ങൾക്കായി ഉണ്ടാക്കാറുണ്ട്. വാർഡുസന്ദർശനത്തിലൂടെ ഉള്ളവരിൽനി ന്നും സംഭാവന സ്വീകരിക്കുവാനും ഇല്ലാ ത്തവക്ക കൊടുക്കുവാനും രോഗികളെ ആ ശ്വസിപ്പിക്കാനും ഒരു പരിധിവരെ പ്രശ്ന ങ്ങളം മനസ്സിലാക്കാനും അവശ്യ പരിഹാ രം കാണാനും അംഗങ്ങൾക്ക കഴിയുന്നു. പാവങ്ങളുടെ പുര വച്ചുകെട്ടാനും പൊതു സ്ഥലങ്ങളം നന്നാക്കാനും മിഷൻലീഗംഗ ങ്ങളം ഒന്നിച്ചിറങ്ങാറുണ്ട്.

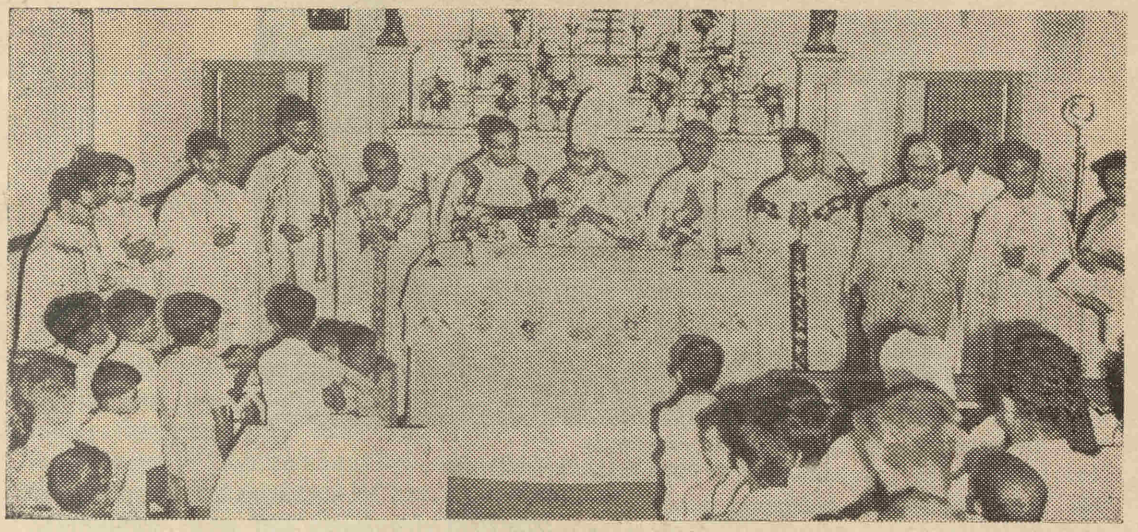
പുത്തൻ മണ്ഡലങ്ങൾ

ക്രൈസ്തവചൈതന്യമുൾക്കൊണ്ട് നാ ടിന്റെ ചലനങ്ങളെ നിഷ്പ്രയാസമായി സ്വാധീനിക്കാൻ കഴിവുറ്റ, പരിപക്വ മായ അത്മായനേതൃത്വം രൂപംകൊള്ളേണ്ട പല മണ്ഡലങ്ങളും ഇനിയും അവശേഷി ക്കുന്നുണ്ട്. സാംസ്കാരികരംഗം, തൊഴി ലാളിരംഗം, കലാലയജീവിതരംഗം, വാ ത്താവിനിമയമാദ്ധ്യമങ്ങളം...ഇവിടെയെ ല്ലാം ക്രൈസ്തവേതരങ്ങളും ക്രൈസ്തവവിരു ദ്ധങ്ങളുമായ വീക്ഷണങ്ങളം ശക്തിയാർജ്ജി ച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ രംഗങ്ങ ളിൽ വ്യക്തവും ശക്തവുമായ ബോദ്ധ്യങ്ങ ളും വീക്ഷണവും ഉൾക്കരുത്തും ആദ്ധ്യാത്മി കതയും ഉള്ള സേവനതല്പരരായ അത്മായ പ്രേഷിതരുണ്ടാകണമെങ്കിൽ ചലനാത്മക തയും, പ്രവത്തനശേഷിയും വിശാലവീ ക്ഷണവുമുള്ള സംഘടിതനീക്കങ്ങളുണ്ടാക ണം. അവയിലൂടെ മാത്രമേ ദൈവജനത്തി ന്റെ വളച്ച് സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അവയി ലൂടെ മാത്രമേ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കുംവേണ്ടി ക്രിസ്തു സാധിച്ച രക്ഷ സാക്ഷാത്കരിക്ക പ്പെടുകയുള്ളൂ.

MILESTONES IN THE HISTORY OF THE DIOCESE

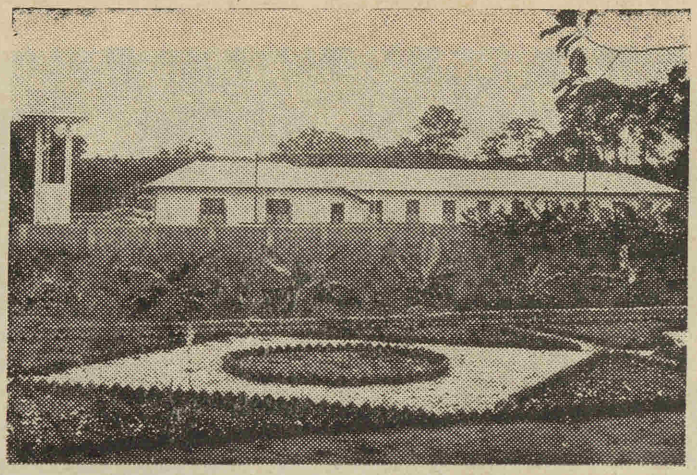
1956:	July 29:	Bull of erection of the diocese "Qui in beati Patri Cathedra"
	July 30:	Nomination of Mathew Pothanamuzhi as first bishop
	Nov. 18:	Episcopal ordination of the first bishop at St. Peter's, Rome
1957:	Jan. 10:	Inauguration of the Diocese and installation of the first Bistop, at St. George's Church, Kothamangalam, which was then declared to be Cathedral.
	Feb. 2:	First pastoral letter of his Ex. the Bishop establishing Diocesan Curia and other offices.
	June 6:	Diocesan Minor Seminary was started at Muvattupuzha
1958:	Jan. 1:	Parishes of Karimannoor, Marika, Muthalakodam and Vazhakulam were raised to be foranes.
1959:	Nov. 29:	His Ex. James Robert Knox, Apostolic Internuncio, inaugurated the new Seminary building.
1960:	June 14:	First 'Ad Limina' Report of the Diocese was submitted by His Ex. the Bishop.
1961:	Nov. 7:	Diocesan provinces were erected for the Adoration, Carmelite and Clarist Sisters of the Diocese.
1962:	Jan. 1:	Diocesan monthly "Deivarajyam" was started.
1963:	April 10:	The High Range Mission area was divided into four regions Erattayar, Koompanpara, Rajakad and Vellathooval, the regional superiors having authority as protopresbyters.
1964:	July 10:	Newman College at Thodupuzha was inaugurated.
1965:	July 2:	Second Ad Limina report of the Diocese was submitted by His Ex. the Bishop.
1966:	March 21	Management of schools reorganised, and constitution of the Corporate Educational Agency approved.
1967:	Jan. 10:	Tenth Anniversary of the Diocese celebrated with a Diocesan Council Meeting which developed into the Pastoral Council.
	May 1:	Shanthinilayam, Mulavoor inaugurated for aged / sick priests
	Oct. 11:	Pastoral Council and Senate of Priests constituted.
1968:	Feb. 21-28:	His Eminence, Maximillian Cardinal De Furstenburg Prefect of the Sacred Congregation for Oriental Churches together with the Pro Nuncio visited the Diocese.
	June 23:	Viannney Hall near Nirmala College, Muvattupuzha was inaugurated for senior students of the Minor Seminary.
1970:	Aug. 13:	Parishes Pyngottoor, Parathod, Thankamany and Vazhathope raised to be Foranes.
1973:	Feb. 5:	Blessing and inauguration of Karuna Hospital Nedumkandam.
	Dec. 8:	The Diocesan Statutes "നിയമസംഗ്രഹം" approved and promulgated.
	22:	"Sapthathi" of His Excellency the Bishop.

Sapthathi Celebrated in the Native Parish (Nadukara)

New Priests of the Sapthathi year

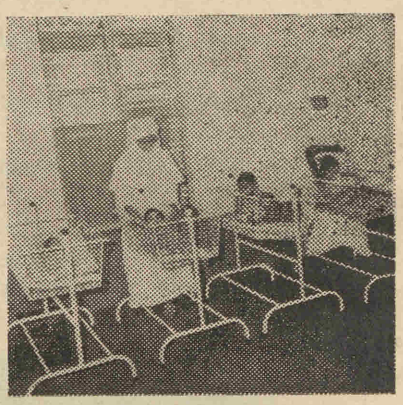

Home Science Institute

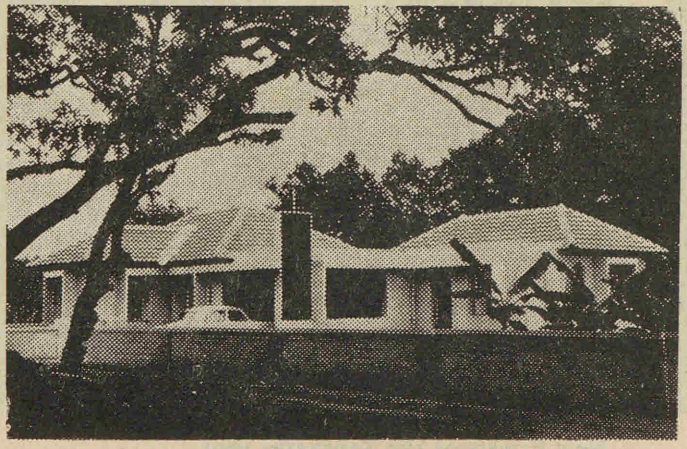
PIUS GARDENS THRIKKARIYOOR

Nursery

Infant home

Pio Sadan (for Priests)

PIUS GARDENS

A WELFARE CAMPUS

Pius Gardens, a Welfare campus, in the Diocese of Kothamangalam, is a new venture in the field of Social Activities, carried out by the Sisters of Nazarath, under the patronage and supervision of the Bishop of Kothamangalam and under the direction and guidance of Rev. Fr. John Matheikan, who has generously provided the site for the campus and the entire means for the establishment.

The campus comprises several projects of which some are already in working order and others in embryo, yet to be completed. The campus was formally inaugurated by His Excellency Mar Mathew Pothanamuzhi, Bishop of Kothamangalam, on 18th March 1972, the 25th anniversary of the priestly ordination of Rev. Fr. John Matheiken, the founder of the campus.

Dispensary. The campus programme commenced first by opening a dispensary with a qualified nurse, a sister of the congregation. Within the small span of its existence, 2200 patients have been successfully treated. It has proved to be a real boon to the poor people of the locality, mainly Hindus, Muslims and non-Catholics. When the whole campus is fully developed, it will be raised to a hospital as part of the Mental Health Centre, contemplated as a major project.

Sevana Home Science Institute. Instruction is given in Home Science with all the allied subjects, as a short term course during the summer holidays, to suit the convenience of school and college going girls of the locality and distant places as well. Boarding and lodging facilities are accorded to those coming from far off places. The main purpose of the institute is to train educated girls in Home management and child care and thus to enable them to become good housewives and mothers. Fifty students, in two batches, have been awarded diplomas from the Institute.

Regular and continuous courses in craft, needle work and embroidary are given to poor girls in the Institute. Basket-making, plastic cane works and painting are also taught. About 150 girls have gone out of the Institute, skilled in needle-work and craft. It is really consoling to note that some of them could find out their livelihood through the training and experience acquired from the Institute.

Pavana Infant Home. On 30th December 1974 the Pavana Infant Home was inaugurated by the Bishop of Kothamangalam in connection with his Sapthathi celebrations. He has expressed his sympathy and affection in words and deeds for this noble work of taking and bringing up direlict babes and orphan children. Among the babes some deserve special mention and attention. Jaya, a child two days old and Jessy four months old have been picked up after their mothers' death. Meenakshi two months old has been handed over to the Infant Home by her father since her mother quarreled with him and left her. Tonny one year and nine months old, whose mother is no more and father a T. B. patient, is a charming chap in the house. If you ask him, how are you Tonny, his prompt answer will be "fine". All the children look healthy and happy.

Nursery. Nursery classes in Malayalam medium are conducted for the poor children of the locality. In the short period since its commencement, 112 children were taught. The strength of the class at present is 35. For the children of well to do parents, we conduct an English Medium nursery class also. Attached to it, there is a well furnished boarding house for the nursery children, of parents employed here in Kerala and elsewhere. A mother now employed in Germany and two others working in America have their children admitted in the boarding house. There are at present ten such boarders. For want of accommodation we are not in a position to admit more.

Attached to the Infant Home, arrangements have been made to take care of the children of labourers. This is a new step and a special feature of our campus. When the mothers go for work, they leave their pet little ones to the care of the sisters, who most willingly lavish on them all the care of a mother, giving them food and medical aid, free of charge. In the evening the children return home with their parents. It is no exaggeration to say that the children have begun to like the campus more than their homes.

Priests' Home. Pio Sadan, a home for priests attached to the campus, has been blessed by His Excellency, Bishop of Kothamangalam, assisted by His Excellency Mar Sebastian Mankuzhikari, Auxiliary Bishop of Ernakulam and His Excellency Mar Joseph Pallickaparampil, Auxiliary Bishop of Palai, on 30th December 1973. Pio Sadan is intended for those priests who desire to take rest for a few days, or to lead a recollected life for some time or even to lead a life of retirement. The healthy climate, salubrious surroundings and the living conveniences afforded, are really exhilarating.

Home for the mentally retarded. This is the main project in the plan of the founder of the campus. This is not yet started for want of accommodation and personnel. Two sisters of our congregation are just starting to America to train themselves in the care of the mentally retarded.

Mental Health Centre. Another important Project, still to be realised, also requires necessary buildings and specialised hands. With this end in view Sr. Pius M. D. of the congregation is already in Germany specialising Psychiatry and Mental health. By the time she returns, necessary buildings have to be put up and proper equipments provided. A mental health centre seems to be a must of the day, as there are 60000 people in Kerala suffering from mental diseases, according to the statistics recently published.

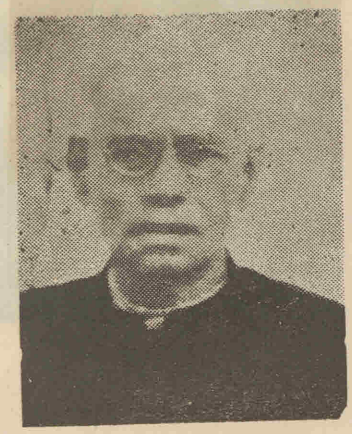
Goretti's Convent. To attend to the diverse needs of the campus there are in the staff at present 8 sisters of our Congregation and 6 lay girls. They are put up in a temporary building, too small to accommodate all. Even this small house is in danger of being demolished soon, as the site is about to be acquired by the Government for a canal of the Periar valley scheme. The number of the staff has to be increased by the time the whole project is completed. So a sufficiently spacious convent to house all the staff, has become an imperative and urgent need. On 22nd September 1974, the foundation stone for the same was blessed and laid by the Bishop of Kothamangalam.

We trust and pray that Divine Providence will show ways and means to carry on and complete the projects we have envisaged and thus to succeed in our work for the welfare and uplift of the needy and suffering.

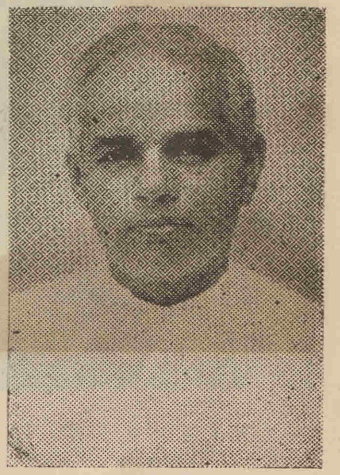
Pius Gardens Sr. Flowerlet C.S.N.
Kottappadi P. O.
Kothamangalam, Kerala.

GONE TO ETERNAL REST

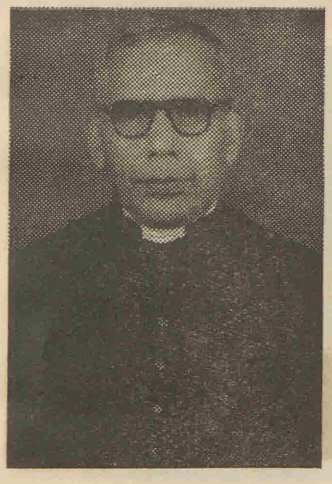
after years of toil and service

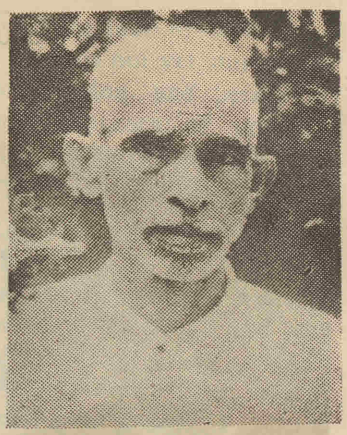
Fr. Mani Chalil was born in Arakuzha in 1870. He had his Seminary Studies in Puthenpalli, and was ordained priest in 1896. He has served as vicar in the parishes of Muvattupuzha, Kottamam etc. After his retirement from parish work, he left for his eternal reward on 20th Jan. 1961.

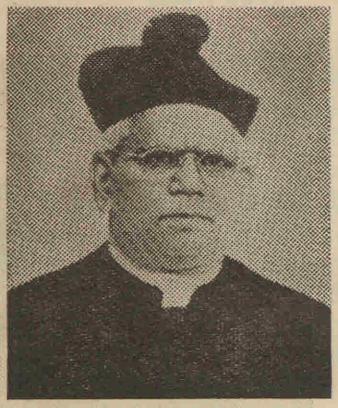
Fr. Augustine Chemparuthy was born in Muthalakodam on 15th Oct. 1895. He joined the St. Joseph's Seminary Puthenpalli, and was ordained priest in 1927. He was vicar in Arikuzha, Edatt, Nediakad, Bethlehem, etc. At the ripe of old age he came to his own parish, Muthalakodam where he stayed until his death on 22th Oct. 1964.

Fr. Thomas Chemparuthy was born in Muthalakodam on 16-2-1899. After his Seminary studies in Puthenpalli he was ordained priest on 21st Dec. 1930. He was assistant at Kothamangalam, was acting vicar at Thundathumkadavu. He has served as vicar in Vyttila, Arakulam, Kuninji, Kuttampuzha, Vallom, Kuthiyathod, Kalayanthani, Ezhalloor, Thottakara, Parapuzha, Vazhakala, Chalasserry, Vettimattam, Pallikamuri, Randar. He retired from parish work on 4th April, 1970 and died on 3rd March, 1974.

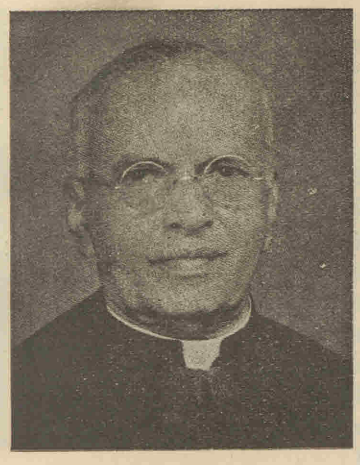
Fr. Varghese Chettoor was born in Peringuzha in 1884. He joined the Petit-Seminary at Ernakulam, and after the major Seminary studies in Puthenpalli, was ordained priest on 23rd Dec. 1913. He has served as assistant at Parur. He has also served as vicar in Karimannoor, Kadavoor etc. He spent his last days in his native place Peringuzha where he died on 10th May, 1959.

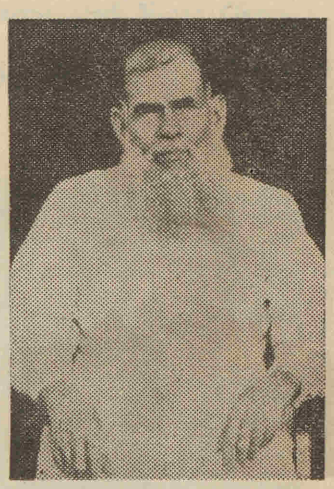
Fr. Paul Kakanatt was born in Ayavana in 1891. He joined the Petit-Seminary at Ernakulam, and after his major Seminary studies in Puthenpalli he was ordained on 26th Dec. 1920. As parish priest he has served in Parur, Karakunnam, Kadavoor, Nakapuzha, Neyyasserry, Thenamkunnu, Ayavana etc. He died on 27th May 1963.

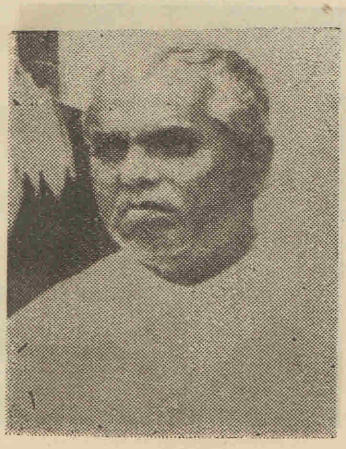
Fr. Abraham Kanjirathunkal was born in Arakuzha in 1887. He had his major Seminary studies in Puthenpalli. He was ordained priest on 30th Dec. 1913. He has served as parish priest at Thenamkunnu, Karimannoor, Bethlehem, Neyyasserry etc. He died, after some years of retirement, on 9th November, 1964.

Fr. John Kochumuttam was born in the parish of Bethlehem on 15th May 1882. He was ordained on 21st Dec. 1912. He has served as parish priest in Mylakomp, Kuzhuppilly, Kumbalam, Thalayolaparambu, South Parur, Udayamperoor, Kaloor, Kavakad, Chittoor, Thennathoor, Vazhakala, Inchoor, Chilavu, Thazhuvamkunnu, Nedungapra etc. After his retirement from parish work, he died on 11th June, 1973.

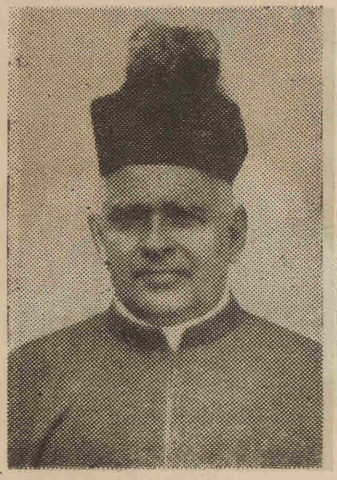
Fr. Joseph Kochumuttam was born in Bethlehem on 15th March, 1888. He joined the St. Joseph's Seminary Puthenpalli and was ordained priest 1922. He was assistant at Arakuzha and Vazhakulam. He has served as vicar in Kodikulam, Parapuzha etc. After his retirement from parish work he died on 10th March, 1960.

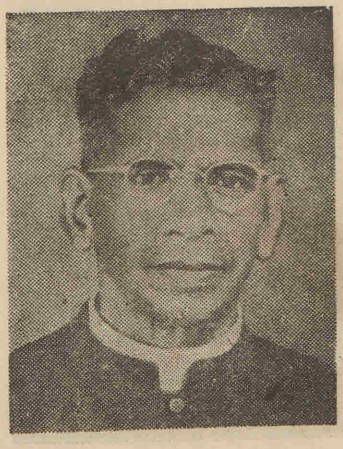
Fr. Joseph Kureethadam was born in Arakuzha on 15th March, 1890. He joined the Seminary and was ordained priest on 21st Dec. 1916. He has served as parish priest in Kothamangalam, Nellimattam, Vazhakulam, Thripunithura, Vyttila, Marika, Nediasala, Ezhalloor, Karakunnam, Pyngottoor, Inchoor, Thottakara, Ponnamthanam etc. He died at Perumpalloor on 6th April 1973.

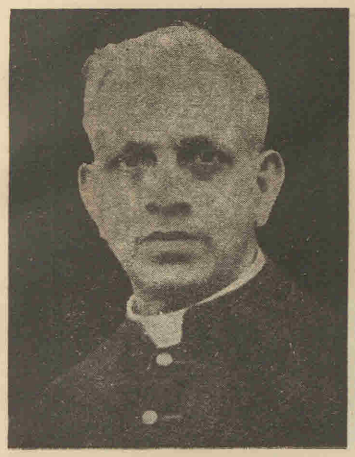
Fr. Abraham Maliekal was born in Arakuzha in 1886. He was ordained in 1914 after his studies to priesthood in Ernakulam and Puthenpalli. He has worked as assistant at Arakuzha. He was vicar at Nakapuzha, Kallanickal, Peringuzha, Arikuzha, Bethlehem, Karakunnam, Thottakara etc. After his retirement from parish work, he died on 21st November, 1960.

Mgr. George Menacherry was born in Varapuzha on 17th July 1894. After the petit seminary studies he joined the Papal Seminary Kandy, and was ordained on 20th Dec. 1924. He also secured bachelor degree from Trichinapoly. He was director of propagation of faith in the Archdiocese of Ernakulam. He was headmaster of St. George's High School Kothamangalam from 1931 to 1948. He was honoured with the title of Domestic Prelate in 1961. From 1950 he was director of the M. S. J. Congregation, Dharmagiri, until his death on 31st Jan. 1969.

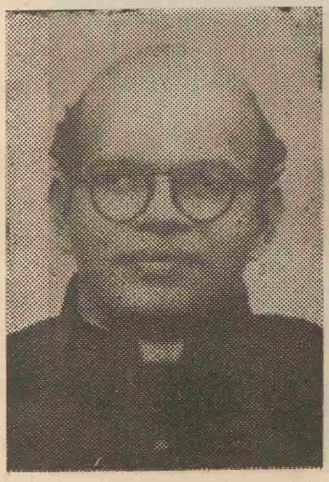
Fr. Joseph Mulekudy was born in Vazhakulam on 2nd Sept., 1902. He joined the Seminary and was ordained Priest on 21st Dec., 1932. After his ordination, years of his pastoral ministry were spent in Kothamangalam, Thaikattusserry, Inchoor, Karakunnam, Meenkunam, Vazhakulam, Nediakad, Mallusserry, Karumalloor, Mylakomp, Bethlehem, Nediasala, Vazhakala and Koompanpara. After his retirement from parish work he died at Vazhakulam on 22nd March, 1972.

Mgr. Kuriakose Nampiaparampil was born in Vazhakulam on 2-7-1897. He was educated at the Propaganda College, Rome and was ordained priest in Rome on 20th Dec. 1925. On coming back in 1927, after securing doctorate in philosophy and Theology, he took charge of the Minor Seminary of the Archdiocese of Ernakulam, as rector. Transferred from Minor Seminary, he was appointed manager of Sathyadeepam and Malabar Mail. He has served as parish priest in Marika, Neyyasserry, Kanjoor etc. He was honoured with the title of Domestic Prelate in 1951. In 1957 when the new diocese of Kothamangalam was inaugurated he was appointed Vicar General. After his retirement in 1964 he was taking rest in Mylakomp where he died on 29th Oct. 1971.

Fr. George Padinjarekutt was born in Neyyasserry on 4th July, 1929. He joined the Minor Seminary at Ernakulam. After his major Seminary studies in Alwaye, he was ordained priest on 12th March, 1958. He has worked in Kadalikad, Karimannoor, Kalayamthani, Kolady, Inchoor, Anickad, Oonnukal etc. He died on 14th June, 1966.

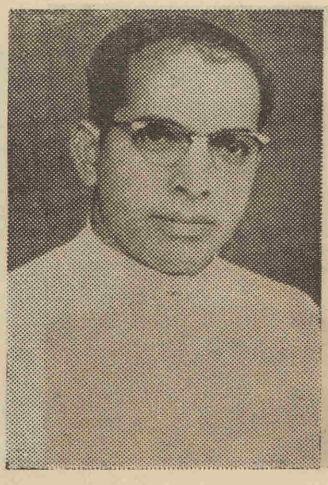
Fr. James Parathalackal was born in Mylakomp in 1916. He had his Seminary studies in Erankulam and later in Alwaye. Ordained priest on 18th March, 1947, he has served in Karimannoor, Koratty, Kaliyar, Pulluvazhi, Kadavoor, Kuninji, Thottakara, Pyngottoor, Parapuzha, Udumpannoor, Nirmalapuram, Nediakad, Velielchal and Arikuzha. He died at Arikuzha while he was vicar there on 25-4-1969.

Fr. Joseph Plathottam was born in Arakuzha, on 19th April, 1905. He studied at Puttenpalli seminary and was ordained priest on 26th Dec. 1932. He has served in the Parishes of Koratty, Alwaye, Meenkunnam, Pyngottoor, Kuruppampadi, Kuninji, Vyttila, Karakunnam, Thenamkunnu, Kadavoor, Kaloor, Nediakad, Thottakara, Muvattupuzha, Ayavana, Marika, Maradi etc. He was the first manager of the Mar Mathews Press for a period. He died at Vazhakulam on 1st Aug. 1970.

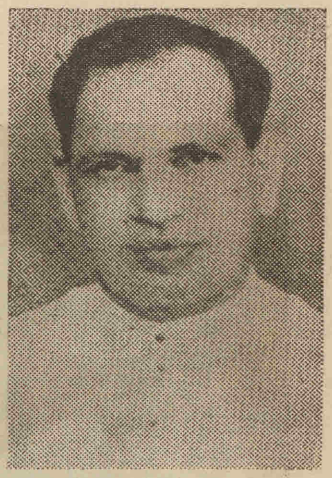
Fr. Cherian Pulickal was born in Kothamangalam on 20th May, 1903. He joined Puthenpalli Seminary and was ordained priest on 21st Dec. 1933. He was parish priest in Vyttila, Pulluvazhi, Veliechal, Nedumpara, South Parur, Kothavara, Thripunithura, Njarakal, Muthalakodam, Kuruppampadi, Koratty, Arakuzha, Vazhakulam etc. He had been manager of St. Mary's High Scool Alwaye for a few years. After his retirement from parish work he died on 4th May, 1973.

Fr. Sebastian Pullopilly was born in Peringuzha on 9th Nov. 1926. He studied at St. Joseph's Apostolic Seminary, Alwaye and was ordained priest on 8th Dec. 1953. He has served as parish priest in Kalayanthani, Thennathoor, Parapuzha, Vazhakala, Thalayanad, Kuninji, Nakapuzha, Kaliyar, Cheppukulam etc. He died on 4th November, 1966.

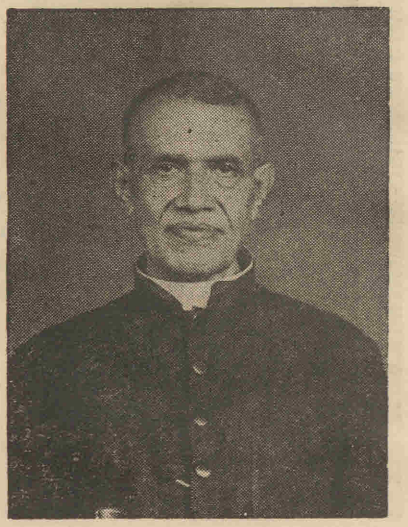
Fr. George Thayil was born in Vazhakulam on 21st Feb. 1881. He joined the minor seminary at Ernakulam. After his major Seminary studies in Papal Seminary, Kandy he was ordained priest on 21st Nov. 1907. He has worked in Kanjoor, Vazhakulam, Nagapuzha, Pyngottoor, Chunangamvely, Karimannoor etc. He was also chaplain at Chengal and Edakkunnu. He died on 27th Nov. 1962.

Fr. John Thayil was born in Ezhalloor on 2nd Nov. 1912. He studied at the petit Seminary at Ernakulam and the major seminary in Alwaye. He was ordained priest on 20th Dec. 1940. He was assistant at Manjapra, Malayattoor and Angamaly. He was vicar at Edattu, Vallom, Oonnukal, Meenkunnam, Nedungad, Bethlehem, Eloor, Karakunnam, Peringuzha, Thottakara, Purapuzha etc. He retired from parish work in 1961. He died on 8th July 1969.

Mgr. Francis Thekekara was born in Mylakomp on 25th Aug. 1892. After the major seminary studies in Puthenpalli, he was ordained priest on 21st Dec. 1916. He was assistant at Vazhakulam. He has served at Thottakara, Pothanikad, Kodikulam, Neyyasserry etc. For 25 years he was parish priest at Mylakomp. He is the founder of the Sacred Heart Congregation in the diocese. He was also vicar of St. George's Cathedral, Kothamangalam. He died on 4th November, 1963.

Fr. Sebastian Thekkekunnel was born in Kothamangalam on 23rd Dec. 1883. He joined the petit-seminary at Ernakulam and after his major seminary studies in Puthenpalli he was ordained on 23rd Dec. 1913. He has served as parish priest in Peringuzha, Karimannoor, Inchoor, Karakunnam, Nellimattam, Kuruppampadi, Marika etc. He was secretary to Archbishop Augustine Kandathil for a few years. He died on 17th April, 1965.

Fr. James Vempilly was born in Nakapuzha on 7th Dec. 1916. After his major seminary studies the Papal Seminary Kandy, he was ordained priest on 21st Sept. 1944. He has served in Perumannoor, Angamaly, Maradi, Anickad etc. He was teaching in Nirmala College Muvattupuzha from 1957 until his death on 22nd Oct. 1973.

Hearty Greetings

To His Excellency

Rt. Rev. Dr. Mathew Pothanamuzhi

From

NIRMALA COLLEGE

MUVATTUPUZHA

&

NEWMAN COLLEGE

THODUPUZHA

Sapthathi Greetings From

PULIMOOTTIL SILK HOUSE

Phone: Shop. 121 Res. 221, 251, 251

PULIMOOTTIL JUNCTION

THODUPUZHA

Vak Electrical Services

Engineers & Contractors

Regd: Office
P. B. No. 295,
Cochin-682002.

Sales Division
M. G. Road,
Cochin-682011

Electrical Installation of High, Medium & Low Voltage Equipments.

Telephones. 25709 & 32036

Sapthathi Greetings From

JOSE ELECTRICALS

MUVATTUPUZHA

Visit

Everest Tourist Home

MUVATTUPUZHA

Phone: 357

JACOB & Co.

National Medical Supplies

MUVATTUPUZHA

WIRELESS METRO

Radio Dealers and Engineers

Estd 1948. Catholic Centre

ALWAYE

Sapthathi Greetings from

THILAKAM PRESS

Quality Printers

Market Road – Ernakulam

COCHIN—11

Phone: 35645

JAI CHEMICAL INDUSTRIES

KOTHAMANGALAM

MFRS. OF QUALITY SOAPS

PHONE: 277

C. P. JOHN & SONS

General Merchants & Commission Agents

Mattancherry Cochin–2

SAPTHATHI GREETINGS

To

Rt. Rev. Dr. Mathew Pothanamuzhi

Bishop of Kothamangalam

On The Occasion Of His Seventieth Birthday

CHAKOLAS

Trichur — Ernakulam

"आचार्य देवो भव"

Taithireeya Upanishad

With Respectful Pranams

from

GURU AGENCIES

M. G. Road, Ernakulam

Cochin 682016

Phone: 31277

Distributors:

'BEACON' Electric Pumpsets
KILBURN' motor starters
'HYLAM' Laminated Sheets
Motors, Pumpsets, Wet–griders, Winding Wires insulating materials, measuring instruments, gauges etc.

Water supply systems our speciality.

Sapthathi Greetings From

S. H. LEAGUE
&
PONTIFICAL INSTITUTE
PUBLICATIONS

ALWAYE—3 KERALA Phone: 93

Top Dealers

In theological, philosophical, and religious books,
both in Malayalam and English.

Social Welfare Technical School Association

ALWAYE - KERALA

(INDUSTRIAL TRAINING CENTRE AFFILIATED TO THE
N. C. T.V. T. OF THE GOVT. OF INDIA)

Manufacturers of:-

Superior Quality Steel Furniture For Office, Hospital And Home Use
Rubber Rollers of Excellent Performance

Undertakes:

Body Building of Tourist Luxury Coaches
Repairing, Servicing, Painting overhauling etc.
of both Petrol and Diesel vehicles

Phone: Alwaye—461

Sapthathi Greetings From

VISKO

(PRIZE WINNER AT THE ALL INDIA
BANANA & MISC. FRUITS SHOW)

Pineapple Slice, Juice Titbits, Pulp, Jams, Syrups etc.
Orange Squash, Mixed Fruit, Jam, Pickles etc.

VISKO FOOD PRODUCTS
Vazhakulam & Muvattupuzha

Small Savings Certificates

An easy way of providing for the future

* * * *

Interest yield-8½%

* * * *

An ideal gift for all occasions

* * * *

Available in denominations of Rs. 25/=, Rs. 50/=, Rs. 100/=, Rs. 250/=, Rs. 500/= and Rs. 1,000/=.
Repaid after two years with interest of Rs 4=25, Rs. 8=50, Rs. 17=00, Rs. 42=50, Rs. 85=00 and Rs. 170/= respectively

* * * *

Purchase certificates of your choice from any of our branches

The Catholic Syrian Bank Ltd.
Registered Office : TRICHUR

Sapthathi Greetings From

M/S C. C. ULAHANNAN & SONS

Contractors and Transporting Agencies

Market Road

KOTHAMANGALAM

Dealers in Cement, Tiles, Bricks, Pipe sets, Sanitary fittings, Asbestos sheets, and all other kinds of building materials.

Balanagar Technical Institute Association

Manufacturers of:-

Hospital furniture, office furniture, iron safe, steel cabinets steel chairs steel trusses and all other steel items, iron works and metal industries

Our Show Rooms

1) Angamaly, Thachil Agencies.
2) Wilson Ancherry, Broadway Ernakulam.
3) F. I. C. Agencies, Carmel Buildings, Ernakulam.

Hearty Felicitations

Phone: 32438

MODERN SANITARY STORES

JEWS STREET, ERNAKULAM

COCHIN-682011

Dealers in,

Parry wares, Everest Asbestose, Dalmia, Ceramics,
'SHANKS' Johnson glazed Tiles.

G. I. Pipes—and all other sanitary goods.

With Best Compliments

Phone: 62

Chettipparambil Textiles,

THODUPUZHA

Sapthathi Greetings From

Kalarickal Textiles,

HIGH RANGE JUNCTION,
KOTHAMANGALAM

Phone { Shop: 471
Res: 139

GRACE FOTOS

PHOTOGRAPHERS

THODUPUZHA

Phone: 165

C. V. K. BANKERS

KOTHAMANGALAM

PHONE: 31846

C. K. KURIAN & BROTHER

OPTICIAN

Near Guest House
BROADWAY, ERNAKULAM,
COCHIN-11

Sapthathi Greetings From

PULPARAMPIL JEWELLERS

&

Elite Electricals

THODUPUZHA

Phone 162

LITTLE FLOWER PHOTO STUDIO

ARTISTS, PHOTOGRAPHERS,

DEVELOPING, PRINTING & ENLARGING

KOTHAMANGALAM

KERALA

Prop:- P. V. Varghese

SAPTHATHI GREETINGS FROM

JOHN'S PHOTO STUDIO

VAZHAKULAM

SPECIALIST

in flash photography, group photo, amateur photographs,
Developing, Printing, Enlarging, Colouring etc.

Dr. M. M. VARKEY

B. A; M. B. B. S. (Madras) L. C. P. S.

MEDICAL OFFICER

St. Joseph's Nursing Home & X-ray Clinic,

THODUPUZHA

KERALA

Phone: { Residence: 20
Dispensary: 120

Phone No. 520

SOUTHERN MOSAIC FLOORINGS

PALLIPPURAM, MUDIKAL P. O.

PERUMBAVOOR

MOSAIC TILES MANUFACTURERS & FLOORING CONTRACTORS

Sapthathi Greetings From

JOS STUDIO, THODUPUZHA

(ESTD: 1951)

Leading Artistic Photographers

Prop:- **JOS N. M.**

GLORY & COMPANY

COIR MATS & CARPETS

T. B. Road—ERNAKULAM

Phone 31171

Grams "LOYAL" Phone: 155

M. J. PHILIP, PHOTOGRAPHER,

MANAGING PROPRIETOR

THE LOYAL STUDIO.

(ESTD 1935)

THODUPUZHA : (Kerala State)

HOTEL VRINDAVAN

Boarding and Lodging

Kothamangalam

Sapthathi Greetings from

KAVALAKATTU BROS.

JEWELLERS & HARDWARE MERCHANTS,

MARKET ROAD, Phone: 40

THODUPUZHA

M. C. THOMAS & CO.,

WHOLESALE & RETAIL PIECE GOODS MERCHANTS,

THODUPUZHA

Branch: KALARICKAL TEXTILES
KOTHAMANGALAM

CROP CARE

PALLIMUKKU, COCHIN-16

Dealers in Agro Chemicals, Fertilizers,
Acids and other requisites for
Plantations and field crops.

Sapthathi Greetings From

K. T. C., KOTHAMANGALAM

Prop. E. K. Kuriyape

Agent for Shaw Wallace Fertilizers, A. C. C. Cement, Stab Meal
(Cattle Feed)

Phone: 330

CYCLE EMPORIUM
KOTHAMANGALAM

MARKET JUNCTION
Phone 264

Br. HIGH RANGE JUNCTION
Phone 441

Res. Phone 442

Phone 32114

P. B. No. 1016

GOSRIS HARDWARES
ERNAKULAM
(682011)

Felicitations from

EDACATTUKUDYIL HARDWARES

Kothamangalam

(High Range Jn.) Phone: 352

Stockists for:

Ramco Cements, Hyderabad Asbestos, Nerolac Paints, Dulex and Duco, Estate Instruments, Insecticides etc.

JANATHA BOOK STALL

Thevara, Cochin-13

Dealers in all kinds of Books, School, College, text books, Pious articles etc.

Branches: ALWAYE, ERNAKULAM.
Phone: 33341

CHERUPUSHPAM DEPOT

Main Road, THODUPUZHA

Dealers in: PHILIPS RADIOS, WATCHES, USHA SEWING MACHINES, ELECTRICAL GOODS ETC.

Phone: 131

Sapthathi Greetings From

KURUVILA MATHEW

VELLARINGATT

THODUPUZHA

HOTEL ZALKARA

MUVATTUPUZHA

POTTAS CLOTH MART

MUVATTUPUZHA

Felicitations from

INDIAN BAKERY

BAKERS & CATERERS

MUVATTUPUZHA

PHONE: SHOP: 470
RES: 511

ST. MARTIN OIL MILLS

THODUPUZHA

CHANDRUS PAPER MART

32/367, Broadway, Ernakulam. COCHIN - 682011

PHONE: 35219

Hearty Felicitations

Vettukattil Textiles

Stationary
Textile Retail
&
Umbrella Depot

MUVATTUPUZHA

Rajasekharan Nair

(Manoj Transport and Ration Wholesale dealers)

MUVATTUPUZHA

DR. ABRAHAM THEKKUMKATTIL

St. Mary's Hospital

THODUPUZHA

Sapthathi Greetings from

SANITARY EQUIPMENT STORES

Jews Street, Ernakulam, Cochin-11

Phones:- H. O. : 32719; Show Room: 34381

Distributors for:-

Parryware Vitreous; H & R Johnson Glazed Tiles;
PVC Rigid H. D. Pipes & Other Bathroom Fittings

AMULIA INDUSTRIES

Banerji Road Ernakulam & Cochin-682018

Manufacturers of:

Tabernacles, Bible Stand, Sofa-cum beds,
Garden Chairs, Hospital equipments
etc. etc.

Sapthathi Greetings

To His Excellency

Rt. Rev. Dr. Mathew Pothanamuzhi

From

Mar Mathews Press

MUVATTUPUZHA

Phone: 472

Hearty Greetings From

VALAVI & Co.

Hearty Felicitations

On the Occasion of the "SAPTHATHI" of

His Lordship Rt. Rev. Dr. MATHEW POTHANAMUZHI

Bishop of Kothamangalam

f
r
o
m

CANARA BANK

(Head Office-Bangalore-2)

Having a Branch net work of over 750 and
Correspondents all over the World
Now your deposits earn over 17% interest.
"serving to grow-growing to serve"

CT Library
88000090
M73 B541/1973

Quick Service From Your Friendly Bank

Lift off your foreign exchange problem

Bank upon Federal Bank's personal service through 122 branches in Kerala also at Delhi, Bombay, Calcutta, Madras, Banglore, Hydrabad, Coimbatore & Nagercoil And Worldwide Agency Arrangements.

THE FEDERAL BANK LIMITED.

Registered Office: Alwaye, Kerala.

designers-274

Supplement to Deivarajyam. Reg. No. KL/ALY/11